

**III.2. ANÀLISI DEL DISCURS DE
LES DISCUSSIONS EN GRUP SOBRE L'INDIVIDU ACTUAL**

V. B.
Reina

Entrevista II
DOCTORAT ANTROPOLOGIA

Entrevista II

PARLAREM DE SOBRE COM VEIEU L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS EN LA SOCIETAT. LLAVORS, A NIVELL DE LES RELACIONS ENTRE ELLS, PER EXEMPLE, A NIVELL DEL SEU LLOC A LA SOCIETAT, A NIVELL DE, INTIM, ETC.

D1 - Ostres, és que és tan complicat això.

< tots parlen >

D1 - A nivell informal, no? dius.

< pausa >

D1 - Qui comença? Va tu, Xavier, que ets un home experimentat.

H1 - Jo experimentat?

< pausa >

H1 - Doncs, hé, faré honor a la meua veu de l'experiència. Jo ho veig molt "xungo", realment. Tal com està l'home avui en dia, en la societat, és a dir, ahir () deia això de l'individualisme total, bé, potser també, però és que també hi ha el que es diu el grup de pressió total, és a dir, la gent va tota a la seva, i tot "cristu" va a la seva i que faci la seva, tal, i que cadascú vetlli per les seves coses, però sempre hi ha al darrera grupets de pressió, confessats o no confessats, és a dir, en nom i lletres, però no entenen que sempre en procura de fer que aquesta gent que va individualment a la llarga acabin no fent el que realment s'havia o esti-gués dintre del seu interès.

D1 - Jo penso que potser no és tant, no és tant...

H1 - Home, sí, potser no és tant, però...

< rialtes >

D3 - Ni tant dramàtic, no? Vull dir que hi ha gent molt interessada sobretot en ajudar a altra gent, vull dir hi ha gent molt solidària i molt. Jo m'he trobat amb gent molt maca, i això t'ho trobes, trobes gent que, vull dir, et sorprèn com és, però jo, gent maquíssima m'he trobat a tota arreu, eh? i realment si no hi hagués gent com aquestà no tindria sentit la relació entre, vull dir, la convivència, és el que dóna una miqueta de, jo en aquest sentit jo, jo, en aquest sentit, jo sóc bastant optimista en aquest sentit.

D2 - Jo no sé, jo veig, per exemple que, em dóna tota la sensació, estic d'acord no, en una societat molt individualista, però aquest individualisme no desemboca en particularitats, més aviat no sé, és palpa, és respira, un societat molt homogènia, en el sentit de perspectives, interessos /.

D1 - ./ Homogènia, en quin sentit?

H2 - Jo no crec que sigui homogènia

D2 - Depen.

D3 - Jo tampoc.

H2 - Perque hi ha moltes formes de viure.

D2 - Si, si, però... no sé que les podria encasillar amb molt poque caselles, no, em dóna aquesta sensació.

H2 - Bueno, jo no ho veig així. o sigui, jo veig que a diferència de no sé, per exemple, no sé 100 anys enrera que, el rol de la dona, de l'home, del nen està molt marcat, ara hi ha moltes, pues, molt limitat, però hi ha moltes possibilitats, o sigui un pot ser alhora budista, o ser cristià i estar a favor de l'abortament, cosa que fa 100 anys era bastant difícil de veure, pot viure, no sé, pot no tenir fills sense haver passat per la vicaria abans /.

D1 - ./ Però possibilitats teòriques, no també.

H2 - No, jo crec que són pràctiques, o sigui tu veus per exemple /. les pel·lícules, tu veus que la forma de viure, la gent s'ho monta de moltíssimes maneres diferents, no hi ha una norma moral /.

D1 - Home, a tota arreu evidentment no, a més /.

H2 - A més hi ha qui pot montar-s'ho diferent i qui no pot montar-s'ho diferent

D1 - Ja, a més sempre parlem de la nostra cultura occidental no, sempre parlem des d'aquest punt de vista, però que no sé, jo penso que hi ha molta () en totes les coses, i que no crec que, vaja que crec que no hi ha tantes possibilitats reals com es preten fer veure a la nostra societat i el paper de l'home i de la dona que està encara molt diferenciat i que no hi ha les mateixes possibilitats, inclús , tornem a un tema tant freqüent com aquest, que no hi ha les mateixes possibilitats per la dona que per l'home, jo dic, /.

H2 - Però això és evident.

D1 - Jo no hi estic d'acord, tots més o menys estem d'acord.

H2- Però hi ha moltes més /diguem/ que fa...

D1 - Home, evidentment.

H2 - Bueno, oh, no és tant evident, necessàriament no hauria de ser així.

D1 - Bueno, evidentment no. Evidentment no, però vaja. Suposo que es podria dir que hem millorat, pot ser si no, suposo que es pot dir això, el paper de la dona ha millorat no sé és que... des de quin prisma ho mirem.

H1- Home, si malgrat /.

H2 - () Pots mirar estadísticament el nom, el nombre, és com va, això es formar, això és formar, el número de dones que passen per la Universitat ara que fa 100 anys. Es formar perquè després alhora de la realitat quan sortin tindran més dificultats per trobar treball, per instal·lar-se en el món laboral, però encara que sigui formalment.

D3 - Jo penso que en certs sectors pot ser, però en general no trobes, vull dir jo pel fet de ser dona no m'he trobat especialment marginada, vull dir ni /.

H2 - /.()

D3 - Ni problemes específics, vull dir pot ser és una situació molt concreta, però, dic que d'entrada no penso jo, a certs puestos, és clar, no a tota arreu, però d'entrada no penso que hi hagi una predisposició /.

- D1 - Jo crec que sí. Jo a nivell laboral no me trobat mai en cap problema /.
- D3 - ./ Jo a nivell laboral, no.
- D1 - Però, vamos /. però conec gent que s'hi troba constantment, i no solament a nivell laboral sino a nivell familiar... /.
- D3 - ./ A nivell de () pot ser sí. /.
- D1 - ./ I potser a nivell domèstic és on normalment hi ha les confrontacions no, entre home i dona particularment encara que la dona, o sigui la dona, la dona si tu /.
- D3 - ./ Experiència personal.
- D1 - No, no vull dir jo, un cas pues, mira penso pues deu ni do () per saber-ho penso que la dona sí té una opció un treball té una opció però que tu arribas a casa tens que encarregar-te d'unes feines que habitualment l'home no les fa, vull dir que si ens estem cobrin d'un treball extre, no sé, com dir-ho, extre, però que la dona sí, que significa sortir a treballar, totes les dones sí, ara normalment hi ha un nombre major de dones que treballen fora de casa però aquestes dones van o nem esgotades, perque si treballes, estudies, portes una casa /. etc. Vull dir, això és una càrrega, no sé, vull dir, fins a quin punt hi ha un igualitarisme, jo crec que no, que no hi és.
- D3 - No, haver-ho no, segur, però...
- D1 - Llavors que es preten fer veure. Que sí, que la dona, la dona ideal és la dona que treballa, la dona que ho porta tot, és una superwoman no, vull dir i això és mentida, vull dir, no pot ser, vamos. Que penseu vosaltres?
- H2 - Això és cert, això passa de veritat. Jo crec que sí que arribes a casa i a sobre heu de fer feines extremes.
- H1 - En un moment donat, jo penso que el model de superwoman és un model del que és manté, però és que també és un dels models que s'està intentant torpedejar o és un dels models que s'està intentant, o que està patint una crisi, o sigui, ara el que veig és que s'està començant poc a poc donar la idea de que la dona un altra cop a casa. Perque és tanqui una mica més, i després es poden, passo a lo que hem dit abans, poden haver millores formals, millores reals però el problema de que hi ha conductes marginals i conductes més consesuadament acceptades, doncs, encara és manté i l'altra problema que hi ha darrera això, és que la sanció o la pressió en contes d'aquestes conductes

anomenades marginals és molt més subtil i molt més difícil de combatre del que era abans. Vaja, no puc negar que hi ha una millora però en un moment donat si ens comencem a mirar segons que amb subtilitat i amb el adagió aquest de "piensa mal y acertaras" realment... ara. I després això que diem de les discriminacions /.

./ COM PER EXEMPLE, NO, NO, ES INTERESSANT.

H1 - Això de la marginalitat.

ELS TIPUS D'ACTUACIONS... MES SUBTIL

H1 - Mira, ara mateix, escolta. Més subtil. no sé si recordereu que fa poc es va publicar una sentència del Tribunal Constitucional per la qual una dona que havia conviscut X anys amb un home, no tenia dret a cobrar un subsidi /.

o una percepció d'una que, i es llegia així: "el matrimonio no es una institución reconocida por la Constitución". Aquí, pot ser en un moment, es parlarà de que si els convencionalismes, que si, la tradición, però aquí.

H2 - Aquella dona hi ha conviscut 40 anys i no...

- () Jo he sentit que si.

D1 - Jo crec que no. L'altra dia vaig llegir en el diari, ho posava, no. Que havia determinat que no...

< tots parlen >

D3 - A nivell d'això, no ho sé, però a nivell de serveis, de serveis sanitaris hi havia alguna cosa, no.

H3 - No ho sé.

D3 - No estic molt enterada, però em sembla que si. < pausa >. no sé, quin tope d'anys hi ha, però, vull dir, que si tu demostres que has conviscut amb aquella persona i no sé que, i no sé quantos, doncs, em sembla que hi ha alguna cosa, vull dir no ho sé.

D1 - Suposa que mil trabes burocràtiques no pot ser /.

D3 - Si, si.

H1 - És que perque arribi un afer d'aquests en un tribunal constitucional i que el tribunal constitucional acabi /. dictaminant sentència, és que ha d'haver...

H2 - Ja no ho porten a Strasburg...

< rialles >

I A NIVELL DE, BUENO, PERQUE AIXO TAMBE AFECTA ALS HOMES, NO

H2 - Si,

LLEVORS, COM HO VEIEU

H2 - Bueno, és que els homes no cobren mai pensió de viudetat.

NO.

< rialles >

VULL DIR ELS CANVIS EN LA SOCIETAT.

< pausa >

H2 - La societat està feta per nosaltres i suposo , en aquest sentit < rialles >, no, no és així mateix, les possibilitats, suposo que tenim les mateixes pel fet de ser homes que fa 50 anys /.

BE, PERO A NIVELL DE RELACIONS MES PERSONALS, US SEMBLA...

H2 - Sí, suposo que sí que han canviat, almenys ho veig respecte als meus pares, no sé, la forma que es comporten i la forma que em comporto jo, no vol dir que jo sigui molt progrè perquè segurament també sóc masculista com qualsevol home d'aquest tipus de societat, però ho veig diferent, no sé, no?.

D1 - És que jo crec que els homes fins i tot creieu que hi ha una cosa que és natural o sigui, hi han coses /.

H1 - ./ No és que sigui natural, sinó que és contextual històricament.

D1 - Sí, però, vull dir, per molt progrès que vulgueu ser, per molt que no sé quantos, però sempre hi ha algo que em sembla que no teniu clar.

H2 - () no és una justificació.

D1 - No sé com explicar-ho.

- H1 - Tu explicaries com una mena de atavisme, com quelcom present en un moment donat, s'encén el llum aquí, i pataplaf ja no ets com diríem propietari de tu mateixa i que funciones per aquesta manera d'impuls com una mena de ser irracional.
- H2 - Per exemple, jo estava parlant abans, he parlat d'homes veritablement <rialles> i no és perquè tinc assumit que és discriminatori usar aquesta terminologia, però, instintivament sinó, culturalment ja funcionem d'aquesta manera sense... encara que racionalment sàpigues que no... que és discriminatori, que és injust, però ja tens assumit un rol i funciona la societat per rols encara que vegis que no, els rols no siguin idènticament justos.
- D2 - Inclús l'altra dia estavem discutint que els mateixos plans d'urbanització, no? per molt llunyà de la relació home i dona que sembli, no? a primera vista estaven pensats i estaven fets per homes varons entre 20 i 45 anys que realment no es tenia en compte ni a les dones, ni als vells, ni als minusvàlids, ni a res de tot això, no? i és curiós, no? com vius al principi una cosa que sembla tant allunyada de tot aquest tema, no? Com els plans urbanístics, doncs, realment també incideix, és pel que deies, està fet per nosaltres, no? la societat i tal, i realment la dona, dins els mateixos plans urbanístics, pues, ho calquen, no? Estan fets per això, per varons entre 20 i 45 anys o 50.
- H2 - Això no és una postura ètica, sinó, que és igual que les classes. No van, no és que el patró sigui el dolent, sinó que el patró, fa, el que fa com a patró, perquè està en una determinada posició, llavors l'home, pues, en la societat fa el que per la seva funció d'home que té, i tu desenvolupes aquest paper, i ara, clar, <rialles> una cosa és /.
- D1 - ./ Pot evitar () també.
- H2 - Sí que el pots evitar /.
- D1 - ./ Pots intentar evitar-lo.
- H2 - Però el que no pots sortir-te'n és de la teva època.
- D1 - Això és molt relatiu.
- H2 - Jo no puc viure com un home del segle XXI perquè evidentment no sé com viuran <rialles>, el que puc viure és com van viure al segle XIX, això sí.
- D1 - Però pots viure la teva utopia.

D3 - Sí, sí.

< rialles >

H2 - No sé, jo ho veig així. No és una justificació de mira pobrissons són de no, s'ha de combatre això i vale... /.

D1 - ./ però qui ho ha de combatre, les dones o els homes?

H2 - Home! Suposo que és tasca dels dos, però en el cas, com, les perjudicades sou vosaltres, les que heu de donar més canya són les dones.

< rialles >

H1 - Des del moment en què es fa l'argumentació de patró, jo penso el patró i l'obrer.

H2 - Home! Patró dins de la classe.

D1 - O sigui, el que s'ha de moure /.

H1 - Ah! Doncs jo hi estava pensant...

D1 - Segons tu, és l'obrer, no? qui té que bellugar les castanyes.

H1 - Sí, és clar.

D1 - Perquè clar si és patró no canviarà.

H1 - És que l'altre, l'altre feu-vos a la idea de que no es mourà. En tot cas es mourà per fotre-us, a vosaltres.

H2 - No serà una cosa filantròpica.

H1 - Hi ha qui com hi ha qui també diu "el infierno está plagado de buenas intenciones". O sigui, que tampoc te'n pots fiar dels filantrops.

< pausa >

H2 - És clar, és que això sí, o sigui, l'home per molt malament que estigui, jo surto beneficiat tal com està la societat.

< rialles >

D1 - Una mica egoista, no?

H2 - No, home! Però... s'ha de ser una mica realista, encara que un tingui molt bones intencions, inconscientment, no... hi ha coses que les tindras assumides i que inconscientment no.

D3 - És l'educació.

H2 - Com?

D3 - L'educació.

H2 - L'educació, tot...

D3 - Els hàbits, però, home, sempre pots deixar aquest patró i seguir... /.

H2 - Home, és clar.

D3 - Prendre la iniciativa i tal.

H2 - Per això canviar la societat perquè la gent deixa els patrons.

D3 - I tant, l'home i dona perquè hi ha dones també, vull dir, que són molt conservadores.

H2 - No són feministes però són femenines.

D3 - Home, hi ha de tot, no? Vull dir, que sempre, tant per part de la dona com per part de l'home.

H2 - El que passa és que tu de quina edat estas fent la...

AGAFO GENT DE POSTGRAU O SIGUI, LLICENCIATS.

H2 - Es que canvia molt. O sigui, /. Jo pel que he vist de gent de la nostra edat entre 23 i 30 anys, en comportaments, per exemple, pot tenir el meu cosí que té 18 o 19 anys, es veuen molt conservadors, no conservadors. /.

PERO, BE, ES TRACTA QUE AQUI VOSALTRES PARLEU...

H2 - Com ho veiem nosaltres.

COM HO VEIEU VOSALTRES, NO, SIGUI GENERALITZANT O PARLANT D'EXPERIENCIES. PERSONALS /.

D1 - Ara que dius això, de 18 anys i aquestes coses, veig que la gent és cada vegada , és més conservadora, no? La gent jove, sempre dius, () és un error però es que sembla que no sé...

H2 - Són més intel·ligents.

< rialles >

D1 - No, però jo penso que la gent /.

()

D1 - No, digues, digues.

NO, PODEU PARLAR TAMBE D'OBJECTUS A LA VIDA, DEDICACIO A UN MATEIX...

< rialles >

D1 - No, jo volia fer una pregunta. I això no sé, si té res a veure, amb lo que, bueno, té algu a veure, evidentment no? A vosaltres us sembla legítim l'opció d'una dona a escollir el sexe del seu fill?

H2 - No, rotundament no.

D1 - I, perque no?

H2 - Perque no. Es que no es pot justificar de cap manera. Ni per ètica dels principis ni per ètica de mitjans i a part quin tipus de fill tindria una dona, /com encaixaria/ aquesta criatura, que és un desig d'ella, i que vol que sigui una nena, i que () i ha de créixer d'aquesta manera.

D1 - Es que jo penso que és increïble no? La propaganda que s'està donant i lo perillós que pot arribar a ser això. no? Escollir el sexe de l'individu no?

H1 - Però no sols és perillós, perillossíssim, perque moral i èticament no és justificable. Però des d'un punt de vista liberal, sobre tot materialista, si pots dominar la natura i la natura està per transformar-la, i treu-li guany d'ella, hem de pensar que l'home és part de la natura. I temps al temps. Però jo crec que encara queda el pitjor per venir. < rialles > realment...

< rialles >

D1 - Ets terrible eh? Xavier.

H1 - Jo penso que el pitjor encara estar per venir.

D1 - I, que ens espera?

< rialles >

H1 - Queda per veure... Primer: Què sentenciarà el darrer tribunal el que () aquesta dona a no ser que abans es quedi prenyada i tingui una criatura < rialles > Això solucionaria el problema, però això tampoc és qüestió, perquè sempre hi haurà algun altra que voldrà plantejar-ho.

< pausa >

D1 - Es que no sé si ens anem del debat no? però si... Ens feies una altra pregunta abans que t'he tallat.

NO, EL QUE HE DIT ES QUE PODRIEU PARLAR A ALTRES NIVELLS TAMBÉ NO? PER EXEMPLE, A NIVELL D'OBJECTIUS A LA VIDA, LA DEDICACIO A UN MATEIX, NO SE.

H1 - Doncs, mira /.

./ QUALSEVOL ALTRA..

H1 - A nivell /.

() PARLAR L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS.

H1 - Doncs, que a nivell d'objectius a la vida, realment... bé, fer-se'n o crear-se'n o buscar-se'n molts perquè hi ha molts que es van quedant pel camí. I el que no pots fer és quedar-te sense cap objectiu. /.

D3 - ./ o il.lusió.

H1 - O cap il.lusió /.

D3 - ./ La il.lusió és fonamental sino la tens, no té sentit. Vull dir, sempre tens que buscar una cosa que et resulti atractiva perquè sino en definitiva /, es viure per viure.

H1 - ./ Es que si ho tens, una... a vegades et poses a pensar. Moments de /així de depressió/ que si no tens una cosa que sigui més enllà del que fas cada dia, cotidianament, una il.lusió, perquè sigui la il.lusió de trobar, una il.lusió, una cosa en la que /.

D1 - ./ De veure Twin Peaks, una sèrie que veiem <rialles> No. Es una tonteria. Digues, digues.

D3 - Home, és l'últim capítol.

<rialles>

D1 - Si no tens il.lusió, no val la pena viure, vols dir?

H1 - Si. sí.

D1 - Pràcticament no val la pena viure.

H1 - Home, hi ha moments en que la vida està insuportable.

D3 - Millor no?.

H1 - Es a dir, pensa en un moment ara les il.lusions que hi tinguis qe no en puguis realitzar cap però, que segueixis vivint, aquí, aquesta vida ./

D3 - ./ Però al marge de que no les puguis realitzar, si les tens, ja és molt. Perque hi ha gent que vull dir, que pot no tenir cap il.lusió.

H1 - Però, tu creus...

H2 - ()

<rialles>

H1 - Tu creus que hi ha gent que no té cap il.lusió, cap il.lusió?

D3 - no sé.

H2 - Si que en té. Encara sigui ./

D3 - ./ hi ha gent molt desgraciada. eh?

H1 - Això sí. Realment molta.

D3 - Sí, que no.

<pausa>

D3 - Es clar, Tu veus que nosaltres ens movem en un cercle determinat. Però fora d'aquest cercle, sempre hi ha coses que et sobten i de vegades et fa una miqueta de por apropar-te, perque veus coses que ./

D1 - ./ altres mons diferents.

D3 - No.

D1 - No, no és veritat.

D3 - Veus coses, que dius, carai! no? I fins a quin punt et tens que, o et vols comprometre amb aquests tipus de coses o... jo què sé? És que, si... per exemple, si tu, no sé, jo què sé. Tothom es queixa de que hi ha molta misèria, molta pobresa, o el que sigui. Molta gent marginada. Cadascú de nosaltres podria participar d'una manera activa a... d'alguna manera, intentar ajudar a aquesta gent com sigui. Però, jo crec, que falta una mica de consciència en aquest sentit.

D1 - Ens estem tornant individualistes, potser.

D3 - Home, potser no individualistes totals, a nivell personal, a nivell de relació amb amics, amb la família, però sí una miqueta en respecte a gent que no coneixes.

D1 - Hi ha una certa decepció, la gent... hi ha la idea general, penso jo, de que la gent creu que no es poden canviar les coses, vull dir, que hi ha un cert desencant, no? de la gent. Vull dir que no...

H1 - Que tot està fet ja.

D2 - Sí, i que la gent és conscient de que en certs aspectes està degenerant i que no pot fer res per, o sigui, potser tenir una il·lusió o tenir aquest somni de fer, però no sé, jo a vegades experimento una sensació de que: "Montse, estàs degenerant", no pot ser, no? ./, no et mous, no hi ha, tens una sensibilitat potser utilitarista, però egoista alhora ./.

D1 - Sí, sí.

D2 - I, bueno..., em donaria de bofetades a vegades.

D3 - Sí, et dones compte, perquè moltes vegades ho ets i no et dones compte.

D2 - Sí, perquè hi ha gent que per no tenir... És que el fet de morir-se de gana, serveix per res. És que ni morir-se serveix per res, només per morir-se i s'ha acabat. I què fas?

< pausa i rialles >

H2 - Tampoc és tan fotut.

< rialles >

H2 - Es que suposo que això és una cosa de la nostra edat.

D2 - Es que és una mala època, aquesta <riu>.

H2 - Surts de la facultat () /.

D2 - ./ És una època /.

H2 - ./ I t'enfronten en el món de veritat.

D1 - Si, si. i no sé, que solament sigui una cosa de nosaltres.

H2 - Jo no crec que la gent més jove no té aquests problemes que tenim nosaltres. Però ara /, encara que siguin molt individualistes, no tenen les seves... les il·lusions i /, () això d'aquests tipus de repressió.

D1 - El que passa és que potser, a vegades, lo que jo deia abans, allò de que la gent jove... passa () potser és que no coneixem tant al fons les coses i a vegades, parlem de forma general, i acostem a fer-ho. Donar, o sigui, per certes coses que potser no les coneixem a fons, com () que serien dels vells, o sigui, les experiències personals que tu tenies... És vist a casa, o que sigui, però a llavors quant t'apropes al món dels vells, ostial veus la problemàtica que tenen aquesta gent. Llavors amb la gent jove també passa això. Home, nosaltres també som gent jove, però gent /.

H2 - ./ Més adolescent.

D1 - Més adolescent. Si ens apropessim a la gent més adolescent, veuríem una problemàtica. Veuríem que /.

H2 - ./ () però que nosaltres ho veiem bastant pessimista. Jo crec que és per això, per aquest canvi, fins ara erem petits encara, i ara diguem, per exemple, ens hem de fer adults, i estan allà que no vols fer-te adult o perquè tu passas molt bé abans i la forma d'adult que t'obliguen a ser, doncs, no t'agrada o no t'interessa. Però creus que és la única i, o passes pel tubo o /, i suposo que encara estem () que encara no volem passar pel tubo i...

H1 - I espero /.

H2 - I finalment passarem pel tubo.

D1 - I quina forma veus tu, quina forma la /.

H2 - O sigui, aquí a Barcelona, per sobreviure en aquesta ciutat, o agafes una línia o et quedas marginal. El que no pots /.

H1 - ./ ()

H2 - El que no pots quedar /.

D1 - ./ () és com aquell antropòleg, com era aquell que sembla /nom de formatges/ () d'antropologia i no se'l escoltava. Llavors () de formatges, bueno /.

H2 - ./ El que no pots és estar en els dos rius. Estas en un o estas en l'altre. O acceptes la marginació o acceptes /.

D1 - ./ Si, però sempre pots triar opcions.

H2 - Sí, sí. Per exemple, pots montar-te un moviment marginal, com hi ha molta gent que es monta un restaurant a part que són unes cooperatives.

I LLEVORS, QUE PENSERIEU, PER EXEMPLE, DELS MOVIMENTS FEMINISTES O DELS MOVIMENTS ECOLOGISTES.

H2 - Es que per ser ecologista, no cal ser marginal. Per exemple, el CDU, el partit de la dreta a Alemanya. Són, tenen problemes molt més ecologistes que Iniciativa per Catalunya aquí.

H1 - Mare meva!

H2 - L'ecologisme no és una qüestió de marginació. Hi ha () ecologistes que diguem, els skoaters i més alternatius, però no necessàriament... I suposo que moviments feministes, no ho conec gaire, però, pot ser una senyora de Pedralbes, ser molt feminista. <pausa>. És més difícil suposo, però... <rialles> Però pot ser, no té res que veure amb la repartició de () el feminisme o l'ecologisme. <pausa> Crec, no sé. Almenys l'ecologisme, això, no sé.

H1 - Per exemple, això que has dit ara de l'ecologisme. És a dir, es pot ser ecologista en el context que has dit realment, doncs, sí, és així. Però si agafes aquest grup d'adolescents i de joves del que parlàvem abans, i veus un ecologista /i jo en conec varios/ doncs, entenen a un ecologista com un individu que realment es dedica a tenir rams de flors a casa seva. /.

D1 - ./ Home, això ja és una passada, Xavi!

<rialles>

H1 - Potser sigui una passada, però /.

H2 - També hi ha la imatge folklòrica de l'ecologista.

H1 - Si, però no li saben treure fil.

< pausa >

D3 - Potser falta una miqueta de compromís. Compromís personal en molts aspectes, no sé... Jo penso en el meu cas també () Vull dir, que potser es fomenta, potser és un problema personal, un actitud massa passiva que en certs aspectes... vull dir, que /.

PERO QUI HO FOMENTA?

D3 - Es fomenta en general, vull dir. Jo, també, també depèn del teu caràcter i de la teva formació i tal, però en principi hi ha una certa passivitat. Jo, jo la veig en molts aspectes.

AQUESTES COSES, PER EXEMPLE, EL CULTE AL COS, AQUEST TIPUS DE COSA

< rialles i parlen tots >

D1 - Això em sembla una passada.

D2 - Mira, tinc una companya /.

< rialles i interrupció de l'H2 i la D >

D1 - no, digues, digues.

D2 - Mira. En els últims darrers anys, diu, estic super orgullosa de les dones, perquè les dones en els darrers anys han accedit a molts llocs de poder i a molts càrrecs públics. Bueno, són capaces de arribar a ser una superwoman, com deiem. I en canvi, els homes, diu, a que s'han dedicat? Al cult al cos. <riu> Ah, si, si, diu a /cuidar o lluir/ el seu body. No sé. () a donar una certa imatge i tal. No. No. Diu si tornés a néixer, tornaria a ser dona així en plan molt informal i, molt. En va fer gràcia perquè dius, realment potser no. Aquesta sàtira no està tan lluny, realment, potser, de la realitat.

H1 - No, és que jo trovo... és que realment aquest, potser és una sàtira, però és molt il·lustrativa. Jo penso, que això, darrera del cult al cos, hi ha una vassant libidinoso-sexual, tremenda. < rialles > Llavors hi ha una superwoman i l'home ha d'esdevenir d'alguna forma superman < rialles > Si. És clar que sí. L'home sap que realment si es posa a

competir en el, en aquests camps en que les dones també superwoman té moltes probabilitats de veure que no té res a fer, doncs, que fa? I després que també hi ha altra banda, el cult del cos també existeix entre la dona /.

D2 - ./ Home, evidentment, però més a més del cult al cos ha fet tot això.

< rialles >

H2 - Suposo que amb això hi ha també el mateix que tu deies de l'ecologista, la imatge aquesta de l'ecologista que es veu, que té un ram de margarites a casa i () en el cult al cos hi ha també una mica, diguem la imatge aquesta folklòrica. Trobo bé que algu si li agrada, si és molt escèptic dir això, deixem a part el cos i ocupem-nos hem de fomentar l'espèrit i < rialles > i fostiguem i dediquem-nos a canviar, no? també està bé, pues també està bé menjar, si pots portar una mitjons d'un colr perque t'agrada més. Jo no ho trobo...

D1 - El problema és que això et tregui d'altres coses, no? I aquest és el problema, penso jo.

H2 - És un altra cosa, que únicament et dediques a mirar si et surt un grà o...

D1 - Penso que home, està bé, doncs, somri mínimament arreglat al carrer no? Allò de dir /.

< tots parlen i no s'enten >

D3 - És que depen de cadascú. Si tu ets feliç vivint d'una manera determinada o fent coses determinades, doncs, mira, és una cosa /.

< tots parlen i no s'enten >

D1 - Però això és també molt perillós, no? Sempre /. no t'estralimitis.

D3 - Home, però...

SEMBLA QUE LA GENT TÉ TEMPS DE FER QUALSEVOL COSA

D1 - Jo crec que no.

< tots parlen >

D1 - Que això del temps lliure és una altra cosa que, que, vamos que la publicitat està cada dia /.

D3 - ./ Està molt ocupat, està molt ocupat /.

D1 - ./ però la gent... temps lliure? /. La gent no té temps lliure. Qui té temps lliure? Molt poca gent. Llavors... si, els jubilats. La gent () bueno, no parlem dels jubilats perquè ja és el caos. /. No, quan ti trobes es una cosa realment depriment, perquè, vull dir, passen /. però vull dir, que això del temps lliure, la gent practicamente no tenim temps lliure. Jo crec que no tenim temps lliure.

< rialles >

H1 - I no sols no tenim temps lliure, sino que ja s'ha començat a produir la reacció de que quan veus que estas a punt de conseguir mitja hora de temps lliure, t'agafa la neura i necessites ocupar, o sigui, no existeix /. Si, és com una mena d'engunia. Jo, a mi, a vegades, fins i tot l'he sentida.

D3 - Si. Jo, depen. Però vaja, en principi, haver estat 20 dies de vacances i cantitat de bé sense fotre res, hi ha coses que... Tot depen de com ho plateguis, perquè jo no sé, és clar, per gaudir del temps lliure, has d'estar ocupat també no? Perquè, si sempre estas així, però vaja, que no em desagrada tenir temps lliure, i ara en tinc.

D1 - A mi també m'agrada tenir temps lliure, evidentment.

D3 - Però és això, que a vegades, segons com penses i que faig en tant temps lliure? Però vaja, és no sé, no és ...

D1 - És que estas acostumat anar sempre a contra rellotge no? Vull dir, és que quan tens un temps lliure és que no saps ni com agafar-t'ho.
< rialles > et quedés tan sobtat que dius

< rialles i tots parlen >

< pausa >

SI SE US OCORREIX ALGUN ALTRE ()

H2 - Si.

D1 - A nivell sexual? Home, no sé. Jo tinc experiències que , que, jo treballo en un ambulatori i en allà doncs, bé. Bueno. Jo treballo... a veure, a l'ambulatori on jo treballo està en un poble i llavors, doncs, jo conec a molta gent que vé a l'ambulatori i a vegades ho he comentat, doncs, la gent es coneix, explicant coses... Les dones expliquen les coses. Els homes a nivell sexual no t'expliquen mai res. Home, no és que et vagin explicant les seves històries. Simplement, perquè no és així. Però, vull dir, que no sé, la típica... no. No m'agrada dir la típica. Les experiències que m'han explicat, normalment són una gent de 40 i 50 anys,

aproximadament. Són experiències que són bastant negatives no? De gent que realment no disfruta amb la seva parella, doncs, que, que no sé és una rutina i que, no sé.

< pausa >

H2 - < no se sent el que diu >

D1 - No sé, explica, el que sàpigues.

H2 - () la meua experiència, a mi ningú m'ha...

D1 - Seguríssim.

< rialles >

H2 - Vull dir que en aquest sentit, no sé... no tinc... no puc... no és una cosa que ... Tampoc crec que és una cosa que la gent vagi explicant molt, cada cop la gent es va tornant més privada, Encara que externament sembla que... < pausa > /. Que no fagi res () que s'ho està fent, ni t'escandalitza ni res, però que veritablement es comenti quin tipus d'experiència ha sigut positiva, si ha d'haver-hi un altra tipus d'experiència... la gent cada cop s'ho guarda més per ella /.

D1 - ./ Jo no estic d'acord, sino al contrari, Que la gent explica més les seves experiències personals /. a nivell privat /.

H2 - ./ ()

D1 - Jo trovo que si /. ()

D3 - ./ Si t'explico () a l'ambulatori...

< rialles >

D1 - Si, a llavors al.lussines. Però vull dir que no, normalment que sí, que la gent explica més les seves... vull dir, si tu preguntes a una persona ja no es ruboritzarà tant com si ho preguntaves abans, vull dir, que són capaçs de dir-te... no sé. si... /.

D3 - ./ També depen a qui preguntis.

D1 - Jo em vaig quedar molt sobtada... Bueno, és una cosa que normalment s'ha dit sempre i a mi m'ho han confirmat amb la gent que he parlat. Hi han moltes dones que sempre diuen que no arriben a l'orgasme, vull dir que són coses que et sobten no? Primer que te les expliquin, perque clar

pense que no te les explicaran, i llavors te les expliquen i quan t'ho expliquen penses... ostia! avui en dia...

D3 - Però t'ho han explicat gaires?

< rialles >

D1 - No, les coses com siguin.

H2 - ()

D1 - Si, segueix sent tabu, però menys que abans, penso jo.

H2 - Sí, primer això que segueix sent un tema molt privat, bueno... s'explica a la teva amiga o un amic o algú en que tinguis més confiança. Però, així mateix no ho crec. Jo, per exemple, <riu> no em posaré a explicar experiències sexuals aquí mateix, aquí en mig, sense coneixes-ho a vosaltres. En aquest sentit és tabu <pausa> O sigui, encara està la imatge d'una cosa que és molt personal /.

D1 - ./ Home, però si surt el cas, ho explicaras.

H2 - Si, però () de futbol, de twin Peaks, no surto parlant...

D1 - Aquesta nit m'ho he passat bomba, clar.

H1 - Home, realment, doncs, d'això no en parlaras. Cap dels presents d'aquí tingui ànims no? Encara que jo sóc bastant fantasma, però també /.

< rialles i no s'enten >

H1 - Però en aquest sentit, doncs, ara com a mínim encara que sigui... hem tocat, hem parlat del tema. 20 anys enrera, amb gent d'altra generació, doncs, el cassette gravaria, doncs, que sé jo, el silenci, vaja. Aquesta mena de silenci que fas així i surten ()

D1 - Vosaltres creieu que les dones són més, com dir-ho, més passives en el tema sexual?

H1 - Això depen.

H2 - Depen de la dona.

< pausa >

H2 - Jo he conegut dones que ho són, al contrari, que són bastant devora homes, molt actives. Però hi han dones que no... igual que hi han homes que són més apocats i que...

H1 - I hi han homes que es tallen més si la dona és una leona, vaja.

D1 - Però, em fa gràcia això de devora homes, leona...

< rialles i tots parlen >

D1 - No dius, el macho ibèric no?

< rialles >

D1 - La devora homes.

H2 - Home, per dir-ho en una frase... estem parlant col·loquialment, no estem parlant aquí...

< pausa >

H1 - I...

D1 - Diques.

H1 - Que realment en el sentit de parlar de devora homes i de leona no és que sols sigui una, trobo jo, una... un modisme realment col·loquial. Però és que realment la impressió és que s'en tira a sobre.

< rialles >

D1 - Que vols dir? Explicat.

< rialles >

D1 - Explicat, per favor.

H1 - Ayt Deu meu.

H2 - Vigila que en aquesta cinta... ()

< rialles >

H1 - En el sentit de pendre la iniciativa.

D1 - Jo penso que d'aquesta manera estas dient que és una cosa més estranya no? Que hi hagi aquest comportament de la dona, doncs que s'et tiri a sobre no? És una cosa més /.

H2 - Perque en l'esteriotip que hi ha en la societat actual, pues no...

D1 - Que continua vigent aquest esteriotip de que la dona sigui més passiva o més

H2 - () que ha de fer el primer pas.

D2 - Però alhora jo crec també, per exemple, potser entre aquestes dones que has dit entre 40 i 50 anys o 30 i pico no? que potser també en aquest cas la dona és més receptiva en la informació i llavors i potser se sent evocada a explicar-ho, precisament perque, perque en certa manera és conscient de la seva frustració a nivell sexual a mesura que va rebent informació de l'exterior i llavors, una mica que passa, ensenya al seu home com li agradaria tenir relacions sexuals o /.

H2 - ./ ()

< rialles i no s'enten >

D3 - De todos modos, en les revistes i per la televisió, en pel·lícules i tot això, és clar, penso que ens posen un model, que bueno, que a nivell sexual tens que ser, no sé.../.

H1 - ./ Es a dir, sexualitat de manual.

D3 - Un bestia, no? bestial, té que ser una cosa meravellosa. Vull dir, jo penso que si et deixes guiar per això.

< rialles i no s'enten >

H1 - Però () mentres la parella aguanti. < rialles > sino no hi ha res a fer. Això també és un altre. I realment el cumul d'informació entre parella o entre, un cercle familiar, va bé per constatar i veure això. Però trobo que també la dona, parella o etc. en un moment donat pot saber si el que està fent en aquell moment és frustrant o no, o si realment la satisfà. Vaja, I troba quelcom en allò, és una rutina. Rutina més com podria ser fer un ou ferrat.

D1 - El que passa és que també la rutina, bueno, tant pot ser per els homes que per les dones no?

H2 - Ha de ser una rutina pels dos. Si la relació està mal portada de començament.../.

D1 - Llavors el que passa, l'adulteri, l'adulteri entre cometes, com es veu?
Vull dir sembla que sigui /. tingui les mateixes possibilitats

< tots parlen i no s'enten >

H2 - () l'estadística al llarg de la història seria bastant fifty fifty. Jo crec que sí.

H1 - I fins i tot si < rialles > has de donar crèdit al que he sentit dir, no aquí clar, en les societats on aparentment i super estructuralment hi ha més repressió contra la dona, és precisament en les societats on l'adulteri femení és... com una cosa acostumada.

< la cinta s'acaba i va més depressa de lo normal i no s'enten >

Entrevista III

DOCTORAT PSICOLOGIA SOCIAL

Entrevista III

EL QUE M'INTERESSAVA ES QUE PARLESSIU SOBRE L'HOME I LA DONA COM ELS VEIEM EN AQUESTS MOMENTS EN LA SOCIETAT.

H1 - () hi ha dones que estan estudiant, i troben tanta o més feina com qualsevol noi. Bé, ara si mirem la part més baixa de la societat, si, en allà si, encara hi ha la típica noia que no... vaja, que a casa seva no li deixen fer res, la tenen controladíssima i quan arriba a certa edat, a partir dels 20 anys, ja el primer de que es preocupen a casa seva mateix, és, com casarem a la nena? Es algo que si a aquests nivells si, però ara el que és un nivell, no sé, socio-cultural mitjà només, vull dir, és que ha és una ... per mi que no existeixen diferències ja, són més o menys sensibles i les diferències sempre hi seran, perquè la societat segueix un ritme d'un marxisme, que clar vull dir això costarà molt superar-ho, no? Però vull dir, que ja no és tant, i moltíssimes noies estan estudiant carreres i troben tanta o més feina que nois, no sé, ho miro a cop d'ull i de vegades fins i tot et sorpren que... el que deies, que de vegades és una desventatge però que a l'hora de la veritat pot arribar a ser una ventatja i tot, sent noia, per segons què, tu no veus el perquè però les coses hi són, és sorprenent com arriba un moment que dius, bueno no sé, qui està amb inferioritat ara, no? no sé, el perquè, això ja és més difícil trobar-ho.

H2 - Suposo que aquí de fet s'està parlant una mica de les diferències a nivell d'estatus social de la societat de pujar el calafó social d'alguna

forma, però, joestic aquí una mica deixat perquè el tema de l'home i la dona és un tema que m'interessa estudiar-lo. Llavors s'està parlant d'una sèrie de diferències que de fet són obvies, són evidents, llavors aquestes diferències potser no són tant en el sentit aquest que diuen, més o menys d'ascendir o no ascendir, i que per les parts baixes de la societat hi han doncs les dones que tenen un tipus d'esquema d'un comportament determinat de () on s'està difuminant d'alguna forma sino que segueix, joestic convençut de que segueix havent un paper, un rol o una idea adquirida del paper de la dona /i del home/ vull dir que aquí bàsicament és el problema que l'home té més o menys possibilitats dins d'un ordre social, suposo que no és tant, en aquests moments a mi no m'interessa tant perquè és () perquè, per exemple, tu ets un home, tens assumits uns papers de manera que si vols intentar fer un comportament típic de l'home i la dona no ho podries fer, vull dir, que són diferències que hi són d'alguna forma però que hi són, perquè les ha assumit, si perquè a mi m'interessa el tema aquest...

- H1 - De fet si, aquestes diferències hi són, vull dir, el que deies i continuaran siguent-hi per molts anys però és que cal a més diguem, famílies, parelles joves, fins i tot tinc més d'un company que es troba així, que ells ja paren d'estudiar i que precisament ell és el que ha de fer les feines de casa, perquè la seva dona, se li va donar per estudiar una mica més tard, doncs tinc dos casos coneguts que... és ell el que ha de fer la feina de casa, treballa els matins, és funcionari, doncs treballa de matins, arriba a casa seu i la dona com a molt, hi ha dies que ell fa el dinar, però sino se l'ha de fer ell el diari, a la tarda ha d'anar a buscar el nen al col·legi, l'ha de portar a la piscina, després li ha de fer el sopar, vull dir que cada cop ens estem trobant amb més casos d'aquests. La dona si, d'acord que el paper que fa a la família o així, que aquest rol que té més o menys assumit, vull dir, ella és la que se n'encarrega d'aquestes coses cada vegada l'home se'n dóna més compte que no és així. Hi ha casos que si i el que deia, que durarà però cada vegada es nota més que s'està evolucionant, s'està produint un canvi.
- D1 - Yo de todas maneras creo que este cambio decimos que mucho más de lo que en realidad es, o sea, tu por ejemplo, dices, yo conozco dos parejas, aquel hombre que la mujer sigue estudiando /.
- H1 - ./ bueno, compañeros de estudio/.
- D1 - ./ Bueno ya de compañeros tuyos de estudio... /.
- H1 - ./ que en relación sobre lo que están casados, es que, son más los que se encuentran en esta situación que no los que no.
- H2 - Aquest diguem-ne seria el problema de rols, de rols que ./

< tots parlen i no s'enten >

H2 - Tu pots fer-te el dinar, pots fer les feines de casa, però en les relacions interpersonals, tu tens assumit el teu paper d'home, vejam si m'entens. Són dos temes diferents. Un tema és el del rol social que adoptes, que va variant, que la tendència va cap a la igualtat i cap a una sèrie de coses. I l'altra cosa és que en les teves relacions normals el teu comportament d'alguna forma és un comportament diguem-ne () que em preocupa i que m'interessa més.

COM PER EXEMPLE.

H1 -Si donem algun exemple.

H2 - Si, per exemple, un tema que m'interessa molt és el tema de la seducció i el tema de la seducció, per molt que els teus plantejaments ideològics siguin d'una forma molt oberts en aquest sentit, o d'aquest plantejament de que l'home i la dona, que les feines de la casa, les feines fora de casa, el pujar o no pujar en una empresa, tinguis un pensament més o menys que va d'acord en aquest temps, de caire més de, de donar més possibilitats a la dona. L'actuació teva típica serà més bàsicament estereotipada de la dona en aquest sentit i seguiràs adoptant una sèrie de costums, de formes de fer que d'alguna forma podríem dir que s'han relacionat o s'han assumit molt més a les dones i en el teu cas en un paper molt més típic, aquest és el sentit de les relacions entre persones, és on no hi veig jo que hi hagi, segueix havent una diferència brutal, si penses assumir un paper diferent del teu? la veritat és que costa molt. Actualment diem, avui actuaré d'una forma com penso o com es pensa que actuen les dones en determinades situacions, no pot ser, perquè costa i estranya de xoc que no quadra () Avui intentaré adoptar el paper d'home i no pot. Sembla que tingui una visió molt feminista, no perquè és que a més, tampoc no té massa sentit adoptar un paper o un altre, sino que el problema és aquest, que hi segueixen havent unes diferències.

D1 - Pero estas diferencias que tu dices, depende de como es el caso, se traspasan como tu dices, el hacerse mujer hay ciertos hombres que si adoptan por un rol sexual diferente lo toman como, lo hipervaloran, o sea, en la seducción femenina como si nadie además, llega tan al extremo como por ejemplo la () en cuanto a, o sea, en cuanto a estas cosas no? o sea, que a veces se traspasa o se coge de ().

D2 - Yo también veo un poco en el tema este que bueno, que hay dos tipos dentro lo que es el género de mujeres y hombres, no se plantean ignorancia o lo que sean, varia la convicción de su rol o el papel que tienen, como hay otros que tampoco tienen muy claro que es así y ya

está. Pero en todo caso, las mujeres o los hombres que se lo planteen que actualmente puede haber más, no? Dentro de las mujeres pienso que son las que toman un poco el papel activo, que aunque ellas, por su educación porque quedan muchos prestigiosos, la educación sigue siendo machista todavía. Aunque ellas por su educación tengan muchas pretensiones de machismo en papeles a nivel de seducción, o a nivel de ama de casa o roles que ella se crea un poco, no sólo le han hecho creer que son su función, ella intenta cambiarlos pero no es una forma natural que les saldría más natural como espontáneamente. Pues a mi me gusta este chico y yo voy a por él o voy a intentarlo, voy a ser más activa. Le quedan sin resquicio, aunque ella, la mujer, tiene una postura activa intenta cambiar estas situaciones, pero tiene que ser muy consciente de esa situación en cuanto se deja llevar a veces, acaba cayendo en su cultura, en como le han enseñado a ella. Y por otro lado el papel del hombre, un poco también perdido. El hombre que intenta cambiar o que intenta establecer () más actual, que no sabe muy bien que hacer.

/.

./ BUENO, ÉS QUE EM SAP MOLT GREU, JA EH? PARLEU COM US SURTI PERQUE ÉS QUE NI TAN SOLS SÉ QUAN S'HA PARAT.

H3 - Intento rependre una mica el d'abans, ho tornaré a explicar. Jo crec que a nivell d'oportunitats socials si que hi hagut una serie de canvis, però en la major part de casos que no vol dir sempre que hagin estat per això, en la major part dels casos almenys a nivell d'assumptes socials el que han suposat és que la dona ha aconseguit a nivell d'oportunitat social acostar-se a allò que abans es suposava que estava reservat per l'home i a més a més crec que això és un parany en el qual, gran part dels homes i gran part de les dones hi han caigut i que creuen que amb això ja n'hi ha més que suficient, però alhora doncs, passem a terrenys més concrets, allò de les relacions personals que deiem, fins i tota la qüestió del parlar, es parla de les transicions de la dona, però hi ha un llenguatge o sigui, que és perfectament conseqüent amb un discurs i amb una educació de tipus masculista continuament té una diferència de gènere i en segons quins casos no hi ha diferència de gènere, sino que () les coses en gènere masculí ningú es planteja perquè. D'acord que són aspectes purament formals però crec que no apareixen perquè si, sino per tota una llarga serie d'inèrcia històrica i que continuen d'una forma o altra existint en aquests moments i que fins i tot ens trobem en un moment perillós extraordinàriament, perquè aquest suposat anar endavant per part de les dones pot passar que en algun moment que tingui a nivell social les mateixes que els homes i creiem que aquí ja està, s'ha acabat. Això per una banda, per l'altra banda, crec que el paper de l'home de lo que fins ara era home i continuo pensant que no

és més que una /barració lingüística/ deixant a part les diferències biològiques que això sí que és quelcom que sí que no es pot discutir doncs, també crec una mica que l'actitud aquesta una mica passiva de deixar fer a les dones això, vull dir, que cada cop siguin més actives significa una mica una cura de consciència per part dels propis homes d'assumir la culpabilitat històrica, vull dir, és que ara no ens podem passar perquè això no és () i a més a més la gent quan ho diu s'ho creu normalment, no crec que ho diguin per dir, no crec que sigui una qüestió formal només però que aleshores bé, que passa que quan s'ha de tallar el bacallà continua sent no tant l'home sino la ideologia general a partir de lo que és home i lo que és dona, vull dir que en el fons home i dona no són més que individus que cauen continuament en aquest tipus de parany i que caiem evidentment, això és el que deiem amb la trampa lingüística, ara mateix joestic traslladant-ho perquè em situo en un pla suposant més progresista però practicament la lingüística em traeix continuament.

- D1 - Joestic d'acord amb el que ell diu que estem en un moment crític i perillós no? Perquè sí que és veritat que com dona senties, com dona i més si ets concessionada, senties que tenies que guanyar o, bueno, tenim que anar cap a llocs molt específics que se'ns estava vadat o se'ns obria molt poques vegades i, però clar, conquerir tot això, per exemple, tenir una carrera universitària, tenir un treball, tenir una autonomia, això vol dir que el dia té 24 hores, i que les relacions i tot això que moltes vegades quan deiem ah! és una dona alliberada, vol dir que hi ha una altra dona que li està fent la seva feina, no sé si bruta sino menyspreada, no hi ha un altre home, o sigui que ara mateix jo em posaria en perill o la cosa en que sí ara per exemple si ara tu ets una dona i vols ser el que deia que una cosa era pels homes però que teniem també nosaltres el dret a ser una advocada a Mèjic, però, és clar, si vols ser una advocada a Mèjic, tens que renunciar a moltes coses. Si ets un home normalment se't presuposa pots disposar d'una dona al costat que estigui encantada de tu, que sigui feliç amb tu, que no et demani les mateixes coses, però si ets una dona és molt impossible de trobar una... algú que es cuidi de la vida quotidiana, de les coses quotidianes sencilles que continuen sent un problema, no? del menjar, dels fills, de la casa, coses que sembla que no són importants però que ho són molt important d'acompanyar-te quan arribes cansat i d'escoltar-te no? Això era una feina que feien les dones, que ho feien les dones moltes vegades cap a l'home, ara que si les dones volien un () suposadament masculí o almenys reservat pels homes masculins, qui farà la feina, o qui farà aquesta cosa quotidiana?

A PART D'AIXO, PENSEU QUE FINS I TOT SI UNA DONA TÉ EXIT PROFESSIONALMENT, ETC. QUE NO HI HAN ALTRES FORMES MÉS SUBTILS D'ALGUNA FORMA?

D1 - Ah! sí... /.

./ O PENSEU QUE ÉS ABSOLUTAMENT IGUAL? /.

D1 - ./ No, no, no... /.

./ NO PARLO A NIVELL AQUEST, PARLO A NIVELL DE LA RELACIO HOME-DONA EN EL TREBALL, PER EXEMPLE, O SIGUI, PODEN HAVER-HI ALTRES FORMES DE DESPRESTIGIAR A UNA DONA MALGRAT TINGUI UN CARREC O EL QUE SIGUI, PERQUE ÉS DONA, VAIG PER AQUÍ, EH?

H3 - N'hi ha una que és pràctica diària, mirant els mitjans de comunicació, sentint-los o veient-los que és que quan per exemple, ahir mateix va sortir a la televisió, quan hi havia aquelles menes de proves per ser astronauta, per integrar-se en el programa aquest de la agència europea de l'espai i tot això... TV3, és que hi va fer unes intervencions, no sé si altres televisions també, va repetir com quatre o cinc vegades no vull ser exagerat, que a més a més del discurs una mica allò xuvinista, com és TV3, a Catalunya hi havia tants catalans, continuament també repetia, i a més a més, entre els 400 i escaig d'aspirants que hi havia, hi havia tantes dones. Això que continuament s'hagi de dir el nombre de dones que fan una cosa que se suposa que es valora i que continuament esdigui i que s'intenti dir com, oh! veieu com hem avançat? Ja hi ha dones que fan això, que continuament tinguis la necessitat de lluitar, el millor, jo crec que és la sintomologia més clara de que les coses continuen... com a mínim continuen causant una mena de perplexibilitat per part de tothom, de què passa, com una cosa no natural, aleshores, és per aquí on encara em reafirmo més en allò que deiem, d'oportunitats socials sí, però si continuament hem de repetir, mira el PSOE ha aconseguit una quota del 25 % de dones i tal, doncs, que encara () i a més a més també no es tracta d'establir quotes, sino que ha de ser una cosa que no té relació, i una mica també oposada. Altres coses? () repetir bastantes vegades fins i tot amb els cursos de doctorat allò que continuament deia la () que hi ha determinats tipus d'expressions, de manifestacions externes que sembla que estiguin una mica vedades a l'home no? vull dir que tot el que és, per exemple, manifestacions de tipus de depressió, de tristesa, de tot allò que és de l'àrea de sentir-se () sembla que sigui que les dones ho puguin fer i en canvi els homes no i que () si més no, que és una mica mirat d'una manera estranya, no compresa, no? O allò com és , en un camp concret de l'esport no? vull dir, que? per exemple, l'esport que és una pràctica de compatibilitat de () només quan el gaunya i tot això, és potser l'únic que per al'home li ha estat permès una mica expressar el disgusts, per exemple en un partit de tenis que la pilota no ha entrat i cose d'aquest tipus que no crec que sigui sols circ, sino que és una mica (), en aquest camp sí, però en

determinats camps no. La relació de tu a tu dins de casa teva, clar no tinc el reflexe total de la societat, però si el que jo veig per la meua qüestió personal, crec que moltes vegades succeeix, encara hi ha frases que continuament s'utilitzen no? en una situació d'aquest tipus ella ja ha reaccionat de forma histèrica, o sigui, això són coses que continuament es diuen, encara que també crec que la major part de gent, i en això si que també crec que la major part de gent, i en això si que també hi estic d'acord, creu que perquè això no hauria de ser així, però continuament caus, una cosa és el que penses i una altra cos és la pràctica..

H2 - Clar, tu tens assumit tan l'home com un paper, que tot i que pensis d'una altra forma, segueixes actuant de la forma que tu tens assumida. És el problema aquest, la mena d'incoherència aquesta. Que tu saps perfectament que aquestes diferències són diferències creades, són diferències que no són naturals, però que les assumeixes com a tals i les subjectivitzes d'alguna forma i vas fent. No sé perquè d'alguna forma també saps que si canvies el teu paper, canvies la teva forma, moltes persones, potser tindran problemes de relació o tindran problemes de que no l'entendran, no sé () són coses que no sé...

H1 - No crec que sigui tan així... no sé, que hi ha () però em sembla ja exagerat total, no sé vull dir, cal ara aquestes reaccions que es diu no sé, típicament de dones, o que un home no pot expressar aquests sentiments, a mi em sembla que això cada vegada més no passa. Igual si de cara a portes en fora, encara hi ha molts que estem en el plan aquell de que diem, ostia! no diguis ara el que penses, o... no reaccionis d'aquella manera perquè et diran tu ets el que sigui no? o que estas actuant com una dona, o que tens un comportament més típic d'una dona, no? Però igual, potser precisament per aquest fet, que no ho expressem o no... o ens sembla que millor que això ens ho guardem perquè ens estariem comparant com una dona, però som nosaltres mateixos que estem afavorint aquesta diferenciació, que igual potser dins nostre ja la veiem com estúpida aquesta diferència, no? Doncs així serem nosaltres mateixos que estem ajudant a que hi hagi aquesta mínima diferència o molta depèn del que sigui. Vull dir som nosaltres que estem seguint aquest mateix joc, i el mateix que deiem de les quotes, ara mateix del partit qualsevol que digui, no, ara mateix hem aconseguit que el 25 % del partit sigui dona, qui és que et diu que aquest 25 %... sembla... potser si és l'home mateix que se'n enfoti dient, mira he aconseguit col·locar-hi el vint-i-cinc per cent de dones. Però és que s'ha de veure igual, potser és que la dona mateixa, de qui és la culpa, no? Vull dir que igual som tots plegats que ens en estem enrient d'això. Vull dir, és que ben mirat dius, que de portes en fora si hi ha aquesta diferència, però és que no crec que la gent la noti tant, o la noti si, però que tothom n'és conscient de que és una diferència estúpida i que

l'estem creant però, vull dir, pes de portes en fora, però dins nostre la majoria creiem que som iguals i que les mateixes coses que pugui expressar la dona, de posar-se histèrica, de plorar mateix, coses d'aquestes... pues que realment un home ho pot fer com qualsevol altre, vull dir pel sol fet de ser persona i prou, i vull dir que tots sabem que això sí, és així, i diem i... és que a mi em sembla molt que és més una cosa artificial que ens l'estem aguantant nosaltres mateixos, però perquè som estúpids, així d'estúpids l'home o el que sigui, vull dir, però que som nosaltres mateixos que ho anem aguantant a mi em sembla, vull dir, això no parerà mai, perquè em sembla s'ha constituït... /.

H2 - ./ Les teves relacions interpersonals, tu mateix no t'aguantes, tu mateix penses ets un estúpid (), però les teves relacions amb les altres persones t'ho vas aguantant, s'ho aguanta l'altre, això és una cosa que es va perpetuant a nivell de relacions, vull dir que... /.

H1 - ./ No sé... /.

H2 - ./ Va més enllà, no és un problema individual.

D1 - Yo es que creo que... a ver, el hecho de ser mujer, o sea, de haber sido mujer de chiquita, o de ir encaminada a ser mujer desde los primeros años, me aportó unas diferencias no? que a lo mejor ahora... y que todavía se le aportan la educación muy básica del principio y que a la larga a mí me ha dado autonomía para vivir sola que no la tenía en los años aquellos de mi edad. Una cierta autonomía por ejemplo, para poder... bueno para ciertas cosas no? Y una dependencia para otras no? porque por ejemplo, una dependencia para ... para viajar sola o salir por la noche, o sea, estas cosas depende no? y por ejemplo también me dió, me dió, no sé cómo pero me dió unas herramientas diferentes para acercarme hasta a un acercamiento amoroso, o sea, yo noto que por más que quiera trabajarle y todo no, si me gusta alguien y quiero... que se dé cuenta no? no sé, quiero empezar una relación amorosa con esta persona, tengo un tratamiento muy diferente aunque lo tienen mis amigos, mis amigos más íntimos con los que hablo y puedo hablar de estas cosas no? o sea, y yo me dió () no?

H1 - Home, sempre en el fons una dona serà una dona i un home és un home, és que tampoc /.

D1 - ./ A no, ja... /.

H1 - ./ Home, no. És que unes mínimes diferències se suposa que hi són, tampoc no ens intentem passar dient és que l'home i la dona són exactament iguals, se suposa que algo hi ha de diferent. No em refereixo dins del punt del marxisme o feminisme, vull dir és que, realment dir és

que són clavats, dir que són una fotocòpia de l'altre, és dir una animalada.

D1 - No. Pero por ejemplo. A ver... /.

H1 - ./ Vull dir, tothom tindrà, no només unes pautes de comportament, vull dir és que igual hi ha algo més que això. No necessàriament dius home ... /.

D1 - ./ () clar que un hombre es un hombre... /.

H1 - ./ No, però és el mateix que dir sortir a les nits sola pel carrer o deixar-t'hi anar, que torni un noi de 16 anys a les cinc o a les sis de la matinada passejant per un carrer a un... jo que sé, a un poble d'aquests perduts per aquest món o per barris del voltant de Barcelona, que torni un noi a les cinc de la matinada a casa seva, que li pot passar? que l'apallissin, jo que sé, que li fagin alguna cosa que a lo millor /.

D1 - ./ Y que le puede pasar a una mujer?

H1 - Però el drama del fet que violin el teu fill que és un noi, no pot portar... pot portar conseqüències psíquiques, però és que en una noia n'hi pot portar psíquiques i físiques, vull dir que... () és una diferència que hi ha, però que aquestes diferències físiques...

D2 - () en la proporción que hay es bajísima hoy ... /.

H1 - ./ És baixíssima, clar, però vull dir, clar que hi és aquesta diferència però és el fet també que, les conseqüències que pot portar a que violin un noi a que violin una noia, vull dir és potser això el que comporta que després els pares quan hagin de deixar sortir a la nena, diguin nena ()

D1 - () tampoco es una cosa muy previsible () el día después que ya esto lo tienes solucionado.

H1 - Així ho arreglem tot però així () /.

./ DE TOTA MANERA A PART D'UNA QÜESTIO DE PARES I D'EDUCACIO, US ASSEMBLA QUE ÉS EL MATEIX UN HOME O UNA DONA SURTIN A LES TRES DEL MATI I SE'N VAGIN A DONAR UNA VOLTA SOLS A PASSEJAR.

D1 - No, porque yo no tengo los padres... /.

H2 - ./ Home, hauria de ser el mateix.

D2 - Hauria de ser el mateix.

NO, PERO A LA PRACTICA

D2 - No perquè mira /.

./ SITUACIONS EN QUE ES TROBA LA DONA I SITUACIONS EN QUE ES TROBA L'HOME /.

D1 - ./ Hombre, yo /.

D2 - ./ Yo creo que hay el físico por un lado y a parte es una imagen, una pista de la parte, no sé, incluso por los propios hombres pienso yo no? Por ejemplo una chica que represe a las 10, todavía sigue existiendo eso.

D1 - Y no ya por la calle, sino por ejemplo, si vas a un bar que no, digamos, no hay ningún peligro físico de abordaje o puede haberlo obseso, si tu vas a un bar a las cinco de la mañana a pedirte un café y un coñac, vale? porque no debería ser igual, porque en un bar en principio no te van a violar, no? Pero el hecho de ser mujer hace que si tu te pides un café y un coñac a las cinco de la mañana que no es un hora que las mujeres decentes van por la calle, seas, inmediatamente te conviertes en un sujeto, blanco de posibles, de un montón de requerimientos a lo mejor no violentos pero de los cuales si eres un hombre te vienen ya /tamizados/.

H1 - Potser que ens plategéssim a què és degut això, és pel fet de que des de sempre s'ha dit, tu nena, i a més abans, pel fet de dir, ostial abans si que si sortia una noia pel carrer a les tantes de la matinada el que podria haver passat. Doncs això, en canvi, continua marcant i clar, seran poques les noies que sortiran a les cinc de la matinada a fer un café i una copa de conyac i potser per això la gent et mirarà malament i diran: "És que aquesta serà una d'aquestes noies o el que sigui. Però, vull dir, això no és el fet de que sigui una noia que no pot sortir, és el fet de que sigui una noia que no se'n veuen gaires, per això la gent et mira d'aquesta manera...

D1 - Es por el hecho de que no se ven muchas que hace importante el veinticinco por ciento como cuota para obtener un/.

H1 - ./ Y porque se ven pocas?

D1 - Ah? Exacto.

H1 - A lo mejor es más culpa de las chicas que no de los chicos.

D1 - Si, seguro que de las madres. /.

H1 - ./ Si de las madres...

D1 - Claro...

H1 - No, es que /.

D2 - ./ Lo que tu decías antes es eso, que en lo que yo me baso es que soy persona, no eso que soy mujer continuamente () nos sentimos mujer ni hombres, ¿no? () Yo no sé pero dicen: "Bueno, tu educación influye mucho", en va en la educación, pero yo veo mucho que, muchas veces que yo tengo, no sé, yo tengo una educación, pero no es una educación machista lo que a mi me hace reaccionar que parecen justas estas situaciones o que a mi me apetece hacer algo, entonces pienso: "Bueno, es que esto no está permitido a las mujeres pero a mi me apetece". Yo no sé si esto es educación o no pero a mi me apetece como a él le puede apeteecer llorar delante del público, no apetece pero le saldría y se reprime, pues yo también me tengo que reprimir, o sea, que antes está la persona no? mmm... no sé lo que iba a decir, que simplemente me refería a que no todo es tan educativo y unos roles tan claros, muchas veces, hay unas situaciones que te salen como persona que no puedes hacerlas porque tienes impedimentos y entonces yo pienso que como mujer me encuentro con más impedimentos por el hecho de serlo, que un hombre, tengo esta sensación, o sea, () tanto.

H1 - Però a què és degut això? És, suposo que és plantejar-s'ho. D'acord que hi ha unes diferències mínimes o més o menys, jo que sé, algo hi ha, un home és un home i una dona és una dona, tots som persones, tots tenim els mateixos drets. És que per segons què som ben iguals.

D1 - No, tots no tenim els mateixos drets. A la pràctica no, a la realitat no. O sigui reconeguts sí, però tu pots anar a la nit, i jo, que m'agrada, de veritat que tota la vida m'ha agradat fins i tot amb les meves amigues i amb el meu company tinc que convence'l de que realment no hi ha tan perill, que jo sempre sortia a la nit i mai m'ha passat res, vull dir ... /.

H1 - ./ Hi han noies que surten, doncs, per què no ho fan totes? Vull dir, si totes les noies que tinguessin ganes de sortir a la nit sortissin no passaria res. Ara, és el fet de que com que no surten, doncs després a les poques noies que surten després se les mira malament, vull dir és que igual, és que vull dir, us ho feu vosaltres mateixes, plantegeu-vos també una mica en això, no tota la culpa és potser del marxisme, /. Només pel fet de que la noia diu o com que surten poquíssimes nenes a les tres o a les quatre de la matinada soles /.

- D1 - ./ Aquí sí que tens raó. La culpa no només és dels homes.
- H1 - ./ Doncs, jo tampoc no sortiré, tinc ganes però no sortiré. I és que sou vosaltres mateixes que amb segons quins aspectes també us fomenteu aquesta diferenciació que hi és.
- D1 - Això sí. O sigui, jo crec que en una cosa tens molta raó, que la culpa no és que sigui dels homes, que és algo oprimít i que és algo d'un lloc eh? O sigui, perquè els homes també amb ... no sé, com es diu en català, han patido?, han patit un mun de coses, de desventatges en un sistema de discriminació, o sigui, de separació completa, perquè ells han perdut molt, per mi que han perdut tot el que vol dir, por ejemplo, el cuidado de los hijos que era una cosa tan maravillosa, la habían perdido los hombres y ahora lo tienen que empezar a recuperar y les cuesta mucho, o sea, es una cosa que por ser mujer, de pequeña han estado entrenada en algunas habilidades que los hombres tienen que adquirirlas y les cuesta no? Creo que los hombres por ejemplo, han perdido el derecho a arreglarse y a ser coquetos y a pintarse el pelo y a ponerse tacón y hacerse... y a ponerse una arrecada y ... hay otra cosa que les está costando recuperar. Creo que los hombres también han perdido cosas eh? O sea, que no creo que es que el hombre es un malo y así, y a las mujeres nos oprimieron y nos dejaron aparte. Lo que pasa es que tenían más ventaja eh?, tenían más ventaja digamos, ahora mismo no sé si ...

H1 - Si. jo no discuteixo això ./

./ I ACTUALMENT... PER RECONDUIR, ACTUALMENT QUE US ASSEMBLA, PER EXEMPLE, A NIVELL D'OBJECTIUS A LA VIDA DE CUIDADO D'UN MATEIX COM DEIES TU, ESTETICA, TEMPS LLIURE, ETC.

- D1 - Ahora mismo, si queremos replantearnos las cosas, las mujeres digamos, tenemos una diversidad de opciones en las que en cada () se nos reconoce no? por ejemplo, tu puedes ser una mujer tradicional, probablemente te encuentres con ... o sea, parece que es como más fácil aunque escojas diferentes caminos y no encontrar salidad, no lo sé, me parece. Sin embargo, los hombres creo que precisamente porque no ha habido toda esta revolución, las tienen que hacer, no? No sé.
- D2 - Yo comentaba que es un poco () todo esto de la diferenciación y que realmente la mujer no tiene oportunidades. Algo sí que ha cambiado, pienso yo, pero tiene que cambiar a nivel ideológico, porque la mujer trabaja y claro no es una liberización, porque luego se encuentra con todo lo de su casa, esto ya es una esclavitud, es que entonces ya no te queda tiempo libre ya para nada... () de las mujeres más que en el

hecho de participar en lo social. Y si que tiene algo de social pero claro pero tampoco lo social. Y si que tiene algo de social pero claro pero tampoco lo social es lo válido, siempre se ha valorado la productividad no? pero como víctimas, el hombre es víctima porque le toca trabajar cantidad de horas, traer el dinero a casa, es víctima y la mujer también no? También lo es porque no se valora otras cosas como ... yo que sé, como hacer una comida, hacer una comida maravillosa y esto ya es algo que se va a acabar al comer congelados, o cuidar hijos o otras cosas que no se valoran que hace la mujer.

- H3 - No sé. Jo el que diria és que no és molt popular i ja sé que no sóc l'únic cas que () però crec que si la dona surt, entre cometes de casa i es dedica a treballar més és per dues raons. Una perquè ser conseqüent en un discurs social de progressivitat de ser progre de ser modern i tal, tots iguals, per una banda, i segon per una qüestió estrictament pràctica, que és almenys en la societat occidental, no dóna per passar amb un sol sou com passava abans i això és () que encara que sigui baixar una mica el nivell i tal, vull dir també existeix evidentment això, el que ha fet també possiblement construir una mena de discurs conseqüent amb això () i tot això, per una mica /parar/ amb la realitat social tan greu com la de compensació perquè sigui home i dona com és la de que les coses no funcionen tan bé i que amb un sol sou una persona no es pot mantenir. Això és una mica el que crec jo, com a mínim tinc aquesta suspita encara que n'estic convençut de que no només és per això, però que són dos elements a tenir en compte i que em sembla una mica difícils d'anar... I per altra banda, allò que deies que a nivell pràctic és igual de sortir un home a la nit i tot això, crec que a nivell de () no ho és i jo personalment no entenc perquè, no entenc en absolut perquè.
- H1 - Dir que no ho és en sa vida, perquè opini algo, és que tampoc és això, vull dir, igual és que ens ho fem nosaltres...
- H3 - No, doncs, jo crec que és una cosa que hem construït tots plegats, siguin homes o siguin dones.
- H1 - És que és això, és precisament això, vull dir, tots poden reconstruir el fet de que, doncs mira, la noia no surt a la nit tota sola, doncs perquè /.
- D2 - ./ Yo al salir por la noche, tengo un miedo físico a que alguien me viole o yo que sé. Pero es que luego a mí, no sé, me hace sentir mal, igual se me acerca un hombre y me toma por el deseo, como si fuera una puta o una chica mala /.

<tots parlen i no s'entenen>

- H1 - ./ És que es lo que decía yo antes. Puede ser por el hecho de que porqué no salen todas las chicas que quieren salir por la noche, porqué se quedan en casa diciendo: "Yo como voy a salir sola si me van a mirar mal?" Claro, luego a la que salga una a esa, todos la van a mirar mal, pero si salieran todas las que quieren salir, o desean salir a tomarse una copa o lo que sea, si salieran todas, vale. Pero como salen poquísimas, a esas se las va a mirar mal. Pero puede ser mucho... no sé, me parece que influye mucho el hecho de que digan, a mí me van a mirar mal pues me quedo en casa y si la mayoría se quedan en casa, la que sale a esa la van a mirar mal, eso seguro. Pero puede ser, me parece que influye mucho el hecho de que al no salir ellas pues se las va a mirar mal y si ellas dicen de pronto un día pues ahora vamos a salir la que quiera y no le va a pasar nada, pero no siempre hay riesgo de violación. También hay el riesgo de que violen a un chico, pero si salieran todas las chicas a la calle, habría el mismo riesgo de que violen a un chico de que violen a una chica, o a lo mejor más a que violen a un chico, no sé. Es la manera de plantearse las cosas. Claro que el riesgo para que te violen siendo una chica es mayor, claro porque encontrarás 50.000 chicos y 10 chicas en juego saliendo, es que es esto, <tots parlen> si las chicas se quedan en casa, diran claro yo no voy a salir sola.
- D1 - Ya, pero también si todos los pobres dijeran "Mira, hoy vamos a dejar de serlo" y fueran y cogieran una () claro, pero como se ponen de acuerdo para el día que vamos a salir. Es que, o sea /.
- H1 - ./ Pero no es el decir como nos ponemos de acuerdo, es el hecho de que si cuando llegue el momento que la mujer diga: "Yo soy una persona y no soy una mujer, soy una persona", esa persona va a salir a la calle cuando quiera y hará lo que quiera.
- D1 - Bueno, pero yo ya lo he dicho, eh? Yo ya lo he dicho. Pero a la hora de salir, yo ya lo he dicho, ahora voy a salir y salgo y todo. O sea, a la hora de salir me encuentro que tengo que convencer desde a mi compañero para que no hace falta que se quede esperándome por la ventana a ver si vengo o no, hasta mis amigas, hasta... pero es que, hasta las personas que voy por la calle, o sea, me encuentro que yo que ya lo he dicho sigo teniendo unas dificultades.
- H1 - Porque son pocas las que se lo dicen y salen. Es que es la misma mujer que se lo hace y dice "¡Hombre! Yo no voy a salir porque me van a mirar mal" y, claro, una dirá "Yo voy a salir porque soy persona y salgo y ya está ()

<tots parlen i no s'enten>

- D1 - Este es el ejemplo de que si los pobres dijeran, vamos a dejar de ser pobres todo a la vez, pues no pasaba nada lo que si lo dicen de uno en uno lo meten por ().
- H3 - () Un petit detall amb això de sortir a la nit. Que jo com a home també em sento quantitat de vegades oportunitats importunables sortir de nit perquè el comentari implícit () qualsevol home que surt de nit és que si tu si fins altes hores de la nit estàs "por ah" és per dues coses, o perquè busques rotllo, lo qual també potser no és una violació física però si que directa o indirectament és una cosa que també molesta o potser segon perquè vas a agafar una gran bolinga, així de clar, és lògic, és una mica de les coses per les quals se suposa, i això potser hem sentit centenars de vegades comentaris, llavors el que tampoc no entenc és perquè els homes, vull dir, malgrat això també vull dir això és una qüestió de /violentació/ almenys verbal, perquè continuament es diu, perquè fins i tot jo també ho he dit etc., etc., a altre gent i tal, doncs perquè malgrat tot continuarem sortin a les nits i les noies no. Aleshores, o potser no surten tant com els homes, aleshores, vull dir que entenc que continuïn havent unes diferències o sigui que un determinat tipus de coses que són no bones ()

< tots parlen >

- D1 - La noche es para los indecentes tanto mujeres como hombres. La mujer aunque quiera ser indecente /.

< tots parlen >

- D1 - ./ pero es que las mujeres además, otra carga más entens? O sigui, és veritat que els homes tenen una carga si surten de nit, la nit està prohibida per tothom, o sigui ja para lo puro, no? Pero es que las mujeres ni siquiera ya pueden salir de lo puro, pues mira me da igual si es decente o no, pero además de decir "Mira me da igual ser indecente", tienes que asumir con otras cargas, ¿entiendes? Es igual que, por ejemplo... bueno, es que se vuelve a hablar y por ejemplo lo de las relaciones sexuales ¿no? o lo de aquello de que siempre tentan las mujeres mítificado la virginidad y los hombres ¿no? Esto que es un tema muy peligroso de hablar, pues este, para o sea, es verdad que el tener la promiscuidad a los hombres también está mal vista, pero a otro nivel completamente diferente que de las mujeres y con unos riesgos completamente diferentes porque el hombre siempre tiene una posibilidad de decir ahora voy a ser decente, a partir de hoy, y ha sido 20 años, ha salido por la noche, ha tenido relación promiscua, ha tenido una amante, tiene 5 hijos, no pasa nada, todo lo que tenga encima mejor, y el dia que diga "Ahora ya soy decente y buena persona" y se busque un trabajo y todo tienen posibilidades, y esta posibilidad es muy

difícil que en la mujer se dé todavía. Decir "Mira soy /bruja/, tengo promiscuidad, un amante y cinco hijos y lo que quiera, y ahora soy una persona decente", pues no, ya no () O sea, ¿ves? hay una diferencia ¿no?

H3 - No, vull dir, és aquesta, quan deia que no entenia que () per això, per aquesta càrrega suplementària, o sigui, perquè té dret, entre cometes, perquè no crec que sigui una qüestió indecent, perquè no crec que sigui una qüestió de decència ni indencència, però bueno, perquè se suposa que lo que és indecent malgrat tot, li està permès a l'home i perquè en canvi a la dona no, i aquesta càrrega suplementària és la que jo no entenc i aquesta càrrega em sembla que no la entendria si no l'entenc com a home, em sembla que molt menys com a dona, és que no l'entenc i em sembla que no és /.

D1 - ./ Però és que a més com a dona la patiries.

H3 - Bueno, no és que l'entengui, jo crec que sí que l'entenc, el que passa és que no la comparteixo, que és molt diferent. Entendre-la, per desgracia, la entenc, perquè és tal com han funcionat les coses.

< pausa >

D1 - Pero a pesar de todo las desventajas que al final parece que sean, yo creo que tenemos ventajas o que tenemos ciertas ventajas, no sé si ventajas, yo creo que los hombres también tienes desventajas, o sea, y es lo que decía antes de dificultad por ejemplo, de un hombre de pues... no sé es muy difícil que un hombre fracase ... a ver, la dificultad o la necesidad de un hombre de no ser un fracasado socialmente mejor lo tendríais que decir vosotros no? O sea, a vosotros se os obliga pues a ser activos y a tener que jugar bien al fútbol () y si quereis jugar a algun deporte teneis que ser activos, y ademas se os obliga a tener unos ciertos ingresos que la mujer en un momento dado podemos /necesitarlos/ no? Pero el hombre no, en la vida no podrá un hombre ser un mantenido.

HI HA D'ALTRES COSES QUE M'INTERESSEN, M'INTERESSARIA TAMBÉ QUE PARLESSIU QUE ÉS AIXO QUE US DEIA PER EXEMPLE A NIVELL DE VALORS, COM HO VEIEU A L'INDIVIDU ACTUAL HOME-DONA? A NIVELL DE VALORS, A NIVELL DEL CUIDADO CAP A UN MATEIX, ETC. NOVES TECNOLOGIES, ETC. EL QUE SE US OCORREIXI

D1 - Yo lo del cuidado de uno mismo, que está muchísimo recuperado en la mujer ahora, o lo ha estado hasta ahora. Si quiero decir porque a lo

mejor la gente que sube de quince años ya no sabe ni planchar ni barrer ni... que no es muy importante /.

./ PUES, AIXO ÉS EL QUE ENTENS DEL CUIDADO D'UN MATEIX?

D1 - Si, jo crec que és això, que, jo crec que té diferents camps, que és de del físic de saber fer-te ja... fer-te el llit, preparar coses de casa, tot això, la part física, després, el cuidado d'un mateix diguem-ne, ya no es tanto, o sea, en como se han buscado unas relaciones y los apoyos, y el cuidado de tu imagen física y corporal, no? del aspecto.

H1 - El que passa que aquí cada vegada les diferències seran més mínimes /.

H3 - ./ És que a l'hora de parlar cap a un mateix, clar, tampoc no sé exactament el que entenc per exemple per qüestió estètica. Crec que és de les poques coses que s'ha invertit, o sigui, que és al revés. És l'home el que arriba al de la dona, però () també tinc bastant clar a la raó per la qual s'ha donat això, és un mercat, dona calès, per tant haurien de tenir el doble de clients del que tenien abans. I crec que aquesta és la veritable raó () molt hàbil per tal de que sigui més així ara una noia amb un noi, que per la raó que sigui, que també pot ser proba d'autocoqueteria, de dir, pues ho sento, jo no hi crec en això ni crec que m'agradi anar disfraçat per la vida sino que em mostro com sóc i tot això i tal, vull dir ara ja és mal vici, és home o dona i tal, per que? perque s'ha fotut tot un muntatge, un muntatge del mercat que és això. El que no vol dir que tothom tingui tot el dret del món a arreglar-se i a part perque considero que tant aparentar més maco, el ser més maco o més lleig o més coquet i tal en tot cas és una mena de disfressa, vull dir, potser hi haurà una altra cosa que serà més transigent amb això, però jo crec que és una mica això. No sé si es podria parlar respecte d'un mateix en altres coses, no sé si et referies...

EM REFERIA TAN ESTETICA COM POT SER UNA DIVERSIO MATEIX, O TEMPS LLIURE, UNA MICA PERQUE LES COSES, UNA MICA PERQUE EM DIGUESSIU COM VEIEU L'INDIVIDU ACTUAL EH? ()

H1 - Ha arribat un moment que igual o fins i tot es dediquen més temps a sí mateix un home que una dona, vull dir, ha arribat un moment, que vull dir, estèticament t'estàs, bueno jo que sé, no dic que precisament jo, però vull dir que la majoria s'estaran allà mirant, ai! avui quina camisa em poso? Quins pantalonets que em facin conjunt? Que si ara m'he d'anar a arreglar els cabells, que ara cap aquí, ara cap allà. Després això ho fan tan els homes com les dones, després a més a més, és que l'home, vull dir, hi ha molts més homes que van a un gimnàs que no dones, vull dir ostia! haig d'aparentar ser més catxes, vull dir, ha arribat un moment que més que res perque és un producte

de mercat, ha arribat un moment que fins i tot és possible que es dediquin més temps a sí mateixos l'home que la dona, i en aquest cas no és un fet de dir, bueno anem cap a una igualtat o la dona si un cas, més que res seria un producte de mercat de dir, jo trobo que aquí hi ha un mercat potencial increïble, aprofitem-lo. Ens l'han venut i tots en l'hem cregut, més o menys, però vull dir és algo que dius, en aquest sentit si que buscar-hi diferències, no sé fins a quin punt hi són aquestes diferències...

< s'acaba la cara A de la cinta >

CARA B

H1 - () fer-se el lliet. Jo per exemple vic solitari, imagina't fer-me el menjar fa quatre o cinc anys que me l'he d'estar fent sempre, vull dir que ha arribat un moment que hi ha molts de nois que també s'han hagut de dedicar a això, a les feines de la casa les fan ells, per sobreviure també t'has d'espavilar tu, i no és dir ara a cuinar s'hi posarà la dona, vull dir, em sembla que hi ha nois que també cuinen, no?

D1 - Yo trataria otro aspecto del cuidado de uno mismo que es el tiempo, del tiempo que dedicas para ti no? lo que () propia de espacio de tiempo. Y esto como mujer, es que claro, por un montón de cosas nunca lo ha tenido, no? nunca lo he tenido y yo no sé si lo tenemos ahora, porque el hecho de, a ver el día es limitado, el tiempo es limitado. Y el hecho de tener que salir fuera, de trabajar una jornada laboral, y una jornada muchas veces, o sea, cuidas, a ver, si tienes una jornada laboral para tener tu dinero que también es muy importante, una cosa muy importante es eso para tener una economía y después tienes que cuidar esa parte física de tener cuidado de ti, de hacerte la comida, lavarte los pantalones y tal, comprar, ir a la peluqueria, o sea, ese cuidado físico invertir un tiempo, luego muchas veces las mujeres renunciamos o no te queda ya el tiempo de ti misma, para ti, para ti sola, digamos el tiempo egoísta digamos. Bueno yo claro es que ahora no lo tengo.

I US ASSEMBLA QUE ELS HOMES SI?

D1 - Creo que el hombre sí que está más acostumbrado a cogérselo porque, hay pequeñas situaciones por ejemplo en lo de dejarlos, en lo del Domingo con los niños, no? en los que al final es más fácil que el hombre acabe yéndose a dar un paseo solo, no lo sé, no lo tengo tan claro no? Pero creo que al final, por ejemplo, si me voy de excursión con mis niñas, con mi pareja y con más parejas, veo que el hombre coge un ratito del día, aunque se de siete a ocho en los que van ellos solos () si ese es su interés. Y es muy raro que las mujeres tengamos un ratito del día, para... por ejemplo la de ... a lo mejor si que hablamos de trapos no? porque ese sea el interés o de puro interes en ... () otra

cosa, ese ratito egoísta que yo digo, creo que eso es una cosa que tenemos que recuperar las mujeres, no lo sé. ()

H3 - És que cada cop per aquest temps lliure, cada cop hi ha menys oportunitats, o sigui és home o dona, el que si que és cert és que hi ha tota una serie de facilitats que té l'home i que no té la dona, o sigui és molt més habitual trobar-te () en la major part de dones que diuen, pues pendrem una desició sobre determinades coses, se'n van a llocs on, pues exclusivament hi ha dones, classes de macramé, o el que sigui, vull dir no, és que fins i tot està ja tot una mica segmentat, o sigui tu t'apuntes a un curs de parapente i possiblement trobaràs, bueno també hi ha bastantes noies que ho fan, però perque no ho poden fer? i perque no ho poden fer? I en canvi en un de macramé hi va un tio perque l'hi interessa fer macramé i es troba al revés, com és que tot són noies i no hi ha cap noi aquí, vull dir que fins i tot aquest temps està ja, hi és també una mica com una mena de diferència de gènere, unes coses per uns i unes coses pels altres, tot i que hi ha avenços, si es poden dir avenços al respecte, vull dir que potser ja no és tan habitual com abans.

H1 - Però el que si que en l'aspecte de dedicar-te a tu, a tu mateix, seria el que deia ella, sortir un moment d'anar-t'en a passejar o el que sigui, aquest temps tan el té un home com una dona, si tu vols tenir un temps per tu el tens, encara que treballis quinze hores al dia més o menys, d'aquestes 15 fins a les 24 mentre puguis dormir totes les altres hores, sempre tens uns moments per estar amb tu mateix sol.

D1 - Tu creus que sempre el tens? Jo hi ha dies en que /.

H1 - ./ Jo l'he tingut sempre, fins i tot hi ha dies que, potser perque a mi no tinc massa necessitat de dormir igual per sort puc dormir dues hores i faig prou i si vull un rato per mi sol,, doncs encara que hagi de ser a les tres de la matinada estar un rato amb mi mateix abans de ficar-me al llit a dormir, bueno això és una manera de dir-ho no? vull dir que si tothom vol tenir un rato amb sí mateix o anar a passejar por ahi, vull dir és que si el vols el tens si és a les tantes de la matinada, seran les tantes de la matinada, vull dir /.

D1 - ./ Yo tengo la necesidad de verdad y he hablado con amigas y yo, yo me despierto por la noche y () para mí ()

<no s'enten>

HI HA ALTRES COSES QUE NO SE US OCORRIEN PER DEFINIR A L'INDIVIDU ACTUAL? NO SÉ. TRETES O CARACTERISTIQUES... SI DE L'INDIVIDU ACTUAL

- H2 - Home jo suposo que tu exposes que ens femem en els valors, bueno això dels valors que estaves comentant ara. D'alguna forma personalment té la tendència aquesta a... vaja la preocupació a nivell d'adquirir un model de vida suficient per () vull dir un model molt típic, vull dir una model aquest molt clàssic de, bueno, d'anar adquirint tota una ideologia una serie de pensaments de determinats aspectes que a l'hora de la veritat es va treballant d'alguna forma el típic, el pervindre per poder arribar fins a tenir un nivell de vida aquí cometavem tenir els seus propis () i llavors s'està acumulant molt aquest () i és un valor que en aquest cas compartit per homes i per dones. Jo crec que és un model bastant perillós.
- H3 - Jo crec que és un fruit d'una inercia social tan, tan, tan forta que serveix a uns interessos de mercat i de perpetuar determinades relacions de competitivitat i tot això, és tan fort això que ja supera i va més enllà de les classes socials, o sigui cadascú amb la seva potencivitat de classe social, o sigui poc o molt tots pertanyem al que abans se'n deia classe mitja, però amb altres classes, per amunt o per avall també això hi és a la seva manera adaptat a la classe social, i això també és perquè ja sobrepassa totalment la diferència de gènere.
- D2 - Yo también pienso que en cuanto a valores, hay diferencias, pienso que los hombres se interesan más por las posiciones de poder o lo que se habla o lee () o ambicionar o de buscar () fuera o a lo mejor también se recrea más en cosas más de afecto o de intimidades, o dependencia, no sé temas más que le interesan más a la mujer, no sé porque es pero en general es no? que a lo mejor a una mujer no le interesa tanto el poder o ambicionar un cargo, aunque no tiene porque.
- H3 - Jo no tinc tan clar que sigui així sino que es vegi així per culpa de l'inercia que hi ha, o sigui, que jo de vegades crec que a nivell d'ambició, de capacitat de relació social, la dona és tan ambiciosa com l'home i que a nivell de, una mica de treballar-se la pròpia activitat personal, i que l'home també és tant ambiciós com la dona, perquè per inercia creada doncs la dona tendeix a atrevir-se a exterioritzar-ho més en el camp, en el terreny més personal de tu a tu de la relació personal, sentimental entre cometes, i a l'home amb lo altres, però jo crec que amb les ganes són les mateixes en dues bandes, perquè en darrer cas, el voler ser una mica ambiciós a nivell social, el voler ser una mica el poder a nivell de realitzar-te una mica més i tal és un objectiu de qualsevol persona pel fet de ser persona, però potser no s'expressa d'una manera tan clara () per això que per lo altre, bé jo crec que les ganes són més o menys les mateixes. Vull dir si a tothom se li planteja la possibilitat de situació ideal possiblement diria no, no, evidentment el màxim en tots els aspectes fos home o fos dona, el que passa és que

això no és possible, el que passa és que moltes vegades pel fet de ser home no pots... ./

D2 - ./ El hecho de que lo pongas en práctica o () de manifestarlo té da más experiencia en ese terreno no? Pienso yo, o más capacidad para meter este terreno más afectivo o más social no? El hábito o la rutina de () practicarlo más, por eso hay diferencias.

D1 - Yo, yo no sé si () general, pero creo que, claro yo he tenido 15 años, no? pero me referia a que todas las chicas tenían que () no? o que las mujeres, pues no sé. Yo creo que./

./ ANEU ACABANT ...

D1 - Si () lo que no estoy tan segura de que sea a nivel general o lo que sea, pero la mujer se está trabajando la solidaridad mucho más, o a lo mejor ser la ha trabajado () o sea, a ver, la mujer... cuando yo tenía 15 años había pandillas de chicos, los chicos se llevaban muy bien, eran muy compenetrados () y esto era muy difícil conseguirlo, claro yo ya hablo de hace 20 años, bueno estoy hablando de los 60 no? y esto era muy difícil conseguirlo para las mujeres, y creo que ha habido un cambio, eh? Creo que lo ha habido. Creo que las mujeres podemos ser más solidarias, no sé o pandillas de chicas y eso () cualquier tipo de mujer. Y que los hombres () se desanchan más, no lo sé.

H3 - I a més crec que és negatiu pels homes i tot això el perdre ./

<tots parlen i no s'enten>

H3 - () segmentat, o sigui excluyent però si en determinats moments, això ve d'allò que deies abans que jo també he detectat, una mica ha canviat, tot i que també imagino que potser amb el temps la dona, vull dir, a més a més d'estar discriminada a nivell social va prenent major grau de consciència respecte a la seva pròpia discriminació i llavors ho necessita, perquè en aquesta societat a part de la necessitat propiament humana de ()

D1 - Es que yo también es lo que te decía no? Pero ./

H3 - ./ No entenc tant perquè amb els homes passa al revés, no sé si és perdut ./

D1 - ./ Pero de verdad que se está perdiendo el hombre, yo veo amigos que van con una piña, y ahora resulta que nada... ()

<tots parlen>

SI VOLEU DIR ALGO MES, SI NO HAUREM D'ANAR ACABANT
PERQUE ... () VOLEU DIR ALGO MÉS? ES QUE SE N'HA ANAT EN
JORDI, ARA ELLA SE'N VA I...

Entrevista IV

DOCTORAT BELLES ARTS

Entrevista IV

O SIGUI, ES TRACTA QUE PARLEU, XERREU INFORMALMENT, BÉ RESPECTANT MÉS O MENYS, PERQUE S'ESTA GRAVANT I SI PARLEU ALHORA ÉS HORROROS, LLAVORS, PER TRANSCRIURE-HO. SOBRE L'HOME I LA DONA, COM VEIEU L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS.

< pausa >

D1 - () de la sexualitat? No, ho dic perquè... no. /. Home, és important, no?

H - Sí, sí.

D1 - Jo ho trobo important.

D2 - No, i bueno... sí.

D1 - Perquè, clar, l'home i la dona... és una mica relatiu, perquè depèn de... no saben si parlem de projectes físics o de projectes psicològics, no? El paper que fa cada un, no?

< pausa >

D2 - De totes maneres amb això, jo parlava amb un amiga una vegada, que és curiós veure com funciona diferent de cara al públic, no? lo que és /homosexualitat/ masculina o femenina, no? Vull dir, estavem parlen

d'això, com hi havia aquest ... no sé, potser més tabú de cara a ()
potser per masculista... /.

H - I també és possible que no en n'hi hagi tant /. no? de ()

D2 - Que no? /. Jo crec que hi ha...

H - Tant? Lo mateix?

<tots parlen>

D3 - Està tapat.

D2 - Però això, el fet de que estigui tapat o que funciona diferent, no sé...
per ser dona, potser.

D1 - Jo, més que això, volia dir que, que... quan dius home-dona és perquè
estàs parlant de parelles, no?

NO, NO.

D1 - Bueno, no, però...

NO, NO.

D1 - No, però de relació, no? però de parelles encara que siguin imaginàries.
Però, si parlem, estem parlant d'una diferenciació sexual, si parlem, ni
parlem dels alts i els baixos o parlem dels nens i dels homes /.

D3 - Una parella de contraris, dius.

D1 - Sí, exacte. Una parella de contraris. No només les relacions de parella,
però... Una dona o un home, penso que encara que estiguin sols, sempre
actuen respecte a una parella imaginària, no?

D3 - Sí, també.

D1 - O sigui, els llocs públics, en com es vesteixen, una parella que pot ser
del mateix sexe o de l'altre. Per això deia que potserr, jo diria com unes
coses més d'avui en dia, això vull dir, que avui en dia els papers estan
molts mesclats i molt liats. Hi han moltes parelles. La dona fa d'home
i l'home fa de dona, <riu> avui en dia. Penso jo. <pausa> A més ho
veig, no? amb... ho veig /.

- H - Bueno, però potser el fet de que hi hagi una interpolació home-dona, doncs, el fet essencial, o sigui, que un agafi un rol, i un altre, i un altre, doncs, /.
- D1 - Però vull dir que no puc... jo no puc parlar, doncs, la dona avui dia està tal, primer perquè hi ha molts tipus de dona, segona perquè depèn de amb qui estan vivint o si estan vivint soles o estan vivint amb algú. No sé, és complicat. < pausa > Jo bàsicament diria que el problema que hi ha avui dia en sexes és que justament ningú sap el paper que li toca fer i abans estava molt clar.
- D2 - Home, jo no penso tant així. Jo penso que es mantenen els rols que hi havien abans, la dona i de l'home. El que passa és que han sorgit uns altres i que conviuen. Perquè jo puc dir "És que la dona és tal i qual". No. O sigui, hi ha de tot. /. Amb amigues teves, veus, una noia que es comporta com la teva mare quan era de la seva edat, no? I conviuen.
- D1 - Ja.
- D2 - I potser hi ha majoria que és més... no sé, no? no sé com dir com és, perquè no són tan tradicionals formalment, malgrat implícitament sí que ho són i després hi ha gent, pues, que va d'un altre.
- D1 - Però tot són dones, dona tradicional, dona més... /.
- D3 - Però tu estàs parlant potser d'una classe més elitista, potser.
- D2 - No!
- D3 - Professionals d'algo. O sigui quan et trobes amb professionals de ... /.
- D1 - No, perquè el tema típic del matriarcat, matriarcat que hem viscut a les nostres pròpies famílies, això no és d'elitisme ni res. I era una qüestió de que l'empresa de la família la portava la dona, no?
- D2 - El que si és veritat, és que està més de moda parlar de la dona que de l'home, perquè ara de seguida ens hem posat a parlar ...
- D3 - Ah! Sí.
- D2 - Potser perquè són quatre de ...
- < rialles i no s'entén >
- D2 - Però és curiós, no?

- H - Però jo tornaria més en el que és la interpolació, el fet de la interpolació més que, que, bueno, els típics rols que es poden agafar en aquesta interpolació, el fet és que hi ha interpolació i aquesta interpolació sembla bastant genèrica, vull dir, bastant /.
- D2 - ./ Però que vols dir amb interpolació, és que no ho entenc.
- H - En el sentit de que, resulta que... té. Hi ha una espècie de situació cànon, no? Una situació que la determina la interpolació. Bueno, que és l'altra acció mútua dels sexes, no? Tot això és quasi canònic, no? Vull dir, a pesar de que es puguin agafar moltes tesitures i moltes raons en aquesta... tipus d'interpolació pot ser de molts tipus. Sembla que hi hagi una base que es repeteixi que jo diria que és la de compromís o no compromís entre, entre els dos sexes. O sigui, hi han tendències o èpoques que diguéssim entre parèntesi tendeix a fer "amor más libre" o hi han només () que tingui /.
- D1 - ./ Una monogàmia forta, no?
- H - Sí, és això que jo veig. / Sempre sembla que hi hagi en el fons aquesta espècie de, de, de, d'oferir-se al compromís o fer una cosa més lleugera.
- D2 - Bueno, més lleugera...
- H - Més lleugera.
- D2 - Depèn, no? Vull dir, a vegades el compromís és una posició més difícil, no?
- H - O sigui, /.
- D2 - ./ Que, o sigui, és molt més fàcil casar-te, diguéssim que que no casar-te, en realitat /. O sigui no ho sembla, però...
- H - Bueno, depèn.
- D2 - O sigui... prendre la posició, per exemple, de no tenir, jo que sé... una situació/.
- D1 - ./ Almenys sí...
- D2 - ./estable. És molt més difícil, no dic ara, però a la llarga...
- H - Bueno i tant, això sembla que és tingui de /.
- D2 - ./ No sé perquè has dit "com lleuger" i deia que /.

< pausa >

H - Jo veig que sembla que sigui aquesta una mica la finalitat encoberta, no? Aquesta búsqueda del compromís i per exemple les relacions entre, o sigui, les comunicacions entre homes, doncs, no. No hi ha aquest compromís, així com una fase () que per lo tant sembla que hi ha realment, pugui haver-hi un tipus de comunicació fins un cert punt, no? En canvi, amb un home i una dona, doncs, el que arriba a una frontera d'aquest tipus de comunicació ja té que entrar en aquest compromís, ja no, ja és l'amistat, no? vull dir... Però amics homes-dones, doncs... no. No són gaires, perquè és que són molt amics, doncs, ja és () i és això la diferència que voldria, bueno el punt que voldria incidir jo. Vull dir, que realment, doncs, la comunicació entre home-dona, no està a l'abast de un cert compromís a la vista. Perquè una mica de () només es pot donar entre dones o entre homes. Una comunicació, diguem, una comunicació més o menys intensa solament es pot donar entre homes i dones /.

D1 - Però més intensa...

< tots parlen i no s'entén >

D1 - Però quin tipus de coses creus que es podrien explicar, o sigui, quin tipus d'intensitat creus que es pot aconseguir dintre del mateix sexe que no es pugui aconseguir amb la ...

H - Intensitats, d'intensitats en n'hi ha. Vull dir, () d'intensitats.

< rialles >

H - Que no arribes a la homosexualitat tampoc, eh! Ni molt menys, no? Però vull dir, col·legues, diguem-ne que /.

D1 - ./ () ho expliques tot?

H - No, perquè saps que no hi ha punt del compromís. Vull dir, tu no estàs compromesa amb aquella persona /.

D1 - ./ però depèn!

H - Home, no, no al mateix nivell, jo amb aquesta persona puc intimar molt i al dia següent, jo no... he firmat, bueno, jo no he firmat, no he () aquest tipus de contracte de manera que jo no pugui intimar amb un altre persona /.

D1 - ./ Encara que haguís tingut relacions sexuals amb ell, encara que haguís tingut relacions sexuals amb ell?

< tots parlen i no s'entén >

D1 - () compromís amb el sexe, diria jo també, no? No és tant... hi ha compromís entre dos homes si hi ha sexe pel mig, entre dos dones, o entre home i dona.

H - Però en canvi, jo puc intimar amb un altre del meu mateix sexe sense necessitat que hi haguí compromís. En canvi, jo el que no puc fer és intimar amb el sexe contrari sense no veure el compromís a la vista. /.

D2 - Però, una cosa. Sempre que hi ha aquesta intimidació que tu dius <riu> entre, o sigui, ni que sigui el mateix sexe... passa això, no? del compromís. O sigui, passa que ho fas a un altre nivell, però, vull dir, amb el mateix sexe també passa. / . O sigui això també funciona amb la mateixa manera /.

H - Sí, però, vull dir, jo sóc, jo amb els meus amics puc ser /.

D2 - ./ No, no, jo parlo /.

H - O sigui, jo puc fer amics entre els de la meua () el que no puc fer amics és amb el gènere contrari perquè deseguida hi ha () /.

D1 - Però això serà el teu cas /.

H - Ah! Bueno! Estavem parlant ()

D1 - Sí, sí, no, no, hi ha...

NO, NO, EVIDENTMENT AIXO HO TORNO A ACLARIR. TANT PODEU PARLAR D'EXPERIENCIES VOSTRES COM GENERALITZANT. PARLAR DE L'HOME I LA DONA EN GENERAL, ELS VALORS QUE US ASEMBLA QUE HAN CANVIAT.

< tots parlen >

H - Encara que jo voldria pensar que sí, que és un cas... jo ho veig, no? Ho trobo, no? No és un cas particularment /.

D1 - Jo ho trobo bastant general.

H - Els homes que són molt amics de dones, doncs, acaben intimant, diguéssim, comproment-se amb un tipus de compromís o, o, un

trencament /. El que no hi ha és allò que traspassa en el temps, aquella () que pots aconseguir amb el del teu propi gènere.

< tots parlen >

D3 - Bueno, que això és també cultura, no? perquè això del compromís jo no ho entenc, és dir, que tu coincideixes amb un del teu sexe o amb un de l'altre sexe i si coincideixes un temps i després et separen no és compromís ni encara que siguis amb un altre d'una parella que, per exemple, que si tu coincideixes que tu t'enamores d'una altra persona i hi ha sexe i això és un compromís, doncs, resulta que no estàs, no estàs fent una relació d'amor amb aquella persona, estàs fent una relació, pues, de força, de poder, qui pot més, qui pot menys. Trobo jo. Jo crec que hi ha com una relació de que tu et trobes, et trobes i a lo millor tota la vida et trobes amb aquella persona, i estàs tota la vida amb aquella persona. I a lo millor no, et separen et tornes a trobar, depèn del camí de cada un. Perquè si un segueix, si un segueix el seu camí, el seu camí que li dicta el seu interior o el seu exterior, doncs, es troba així, no? amb aquesta situació. Llavors això del compromís no ho entenc, perquè si un té una visió del seu propi camí, ho té clar, els compromisos no volen dir res. O siguis, jo no entenc això del compromís.

D1 - Bueno, perquè tu ho veus amb el prisma del teu camí, però hi ha persones que no només veuen, o siguis, que no només tenen en consideració el seu camí, sinó que com tu dius, () s'ajunten no ho veuen com dos línies paral·leles sense cap lligam pel mig, sinó que ho veuen que hi ha algo. Llavors quan se separen, això que hi ha pel mig es trenca, per dir-ho d'alguna manera. /.

< tots parlen >

D3 - Però, tampoc són paral·leles, són dos línies que poden anar juntes, diguéssim, no?/.

H - ./ Tot depèn de la concordància, diguéssim, una assumpció mútua sense necessitat de necessitat res /. Un compromís és com aquella noia que se'n va al llit amb el primer home que diu que l'estima i després resulta que als dos dies, doncs, l'ha deixada, no? Vull dir, li ha fotut una..., això se'n diu una ... una putada, no?/.

D1 - Sí, <riu> home... d'entrada sí. Perquè... és que hi ha que diferenciar, tu estàs parlant... tu no estàs parlant de paraules, parles de fets. És dit de les persones que realment es poden trobar i que poden funcionar i després es poden separar. Però tu has parlat sempre d'una mútua acord,

no? que els dos cantons són iguals /. El problema està en que sovint, sovint no són iguals /.

< tots parlen >

D2 - Això depèn de les expectatives, de les expectatives de la persona o sigui, /. si les expectatives són seguir el teu camí, pots tenir aquesta concepció, no? () estic molt d'acord, no?. No sé, tu parles amb la gent i pot semblar que () però en canvi, a la que tenen una parella estable i tal, a la que es trenca és una catàstrofe /.

< tots parlen >

D2 - Bueno, és que potser una catàstrofe... però vull dir, coses que tu penses, bueno, jo segueixo, no? per allà, i altre que diguis ostres! /.

() QUE CREIEU PER EXEMPLE, QUE ÉS MÉS CARACTERÍSTIC D'ARA QUE ABANS, SAPS QUE VULL DIR? /. PERQUE VEIG, TAL COM HO PARLEU BARREJEU... /.

H - Quin marge de temps?

NO, NO.

H - Ara, en aquesta dècada, o la dècada del 60, que la dècada dels 60 era un altre rotllo /.

ARA, NOSALTRES NO?

D3 - ()

PER EXEMPLE, PERO HO DIC SOBRETOT /.

D3 - És que és veritat lo que diu ell, lo que diu ell és que als anys 60, nosaltres som hereditaris d'allò, dels anys 60, en el qual l'amor era una cosa lliure, o la relació entre home i dona...

< tots parlen >

D2 - Però, () a l'amor lliure /.

D3 - No, però llavors () no són del 60 /.

D2 - Llavors del 67 /.

D3 - Però no són ... no hereden... amor lliure /.

- D2 - Però eren d'aquella època, eren els espanyols d'aquella època. /.
- D3 - A més a més que Espanya és un cas a part. /. Clar, perquè Espanya estava tancada.
- H - () Els anys 60 de la resta del món /.
- D2 - Sí, potser sí.
- D1 - Sí, és veritat, tens raó.
- D2 - Però, també va ser una mica amor lliure entre cometes, va ser com () d'ara /.
- D3 - No, però no. Això depèn de qui /.
- H - ()
- D3 - Sí, jo diria que sí.
- D2 - Però una mica el resum ha sigut que aquest () s'ha transformat, s'ha ... conservador /. A més jo ho veig ...
- D3 - No, però això amb () /. perquè tothom ho consegueix això /. lliure i en qualsevol moment pots trencar amb alguna persona perquè tu demana el teu /.
- D2 - És que la meua visió, és que... o sigui () molt més candent, perquè com no ho hem viscut amb la carn () un concepte similar, però a l'hora de la veritat amb... <riu> o sigui, a mi la visió ... termes, amor més o menys lliure que jo faig lo que vull, però a l'hora de la veritat, són igual de... /.
- D3 - Sí, és veritat.
- D2 - O sigui, que ... cada vegada hi ha més matrimonis que mai, o sigui, que és increïble, ja, l'església... i ho trobo fortíssim.
- D3 - Clar, però jo quan parlo de... jo no parlo d'amor lliure /.
- D2 - No, jo dic en plan visió general, no? O sigui, que quan hi ha gent com tu que parla d'això /. i jo també penso que en aquest sentit però que... que hi ha gent que parla així, i que després veus que no parlen així, no? /.

D1 - Hi ha molta gent... hi ha molt de cinisme d'això perquè hi ha molta gent que el tema de l'església avui no significa lo d'abans. La gent es casa per l'església, doncs, per fer un favor als seus pares i tal i com el tema dels principis, és una mica flexible avui en dia, doncs, pots arribar inclús a /.

QUE VOLS DIR AMB ELS PRINCIPIS FLEXIBLES D'AVUI EN DIA

D1 - Doncs, vull dir que abans /, no, no, vaig a explicar-ho. Vull dir que abans potser com un sentit d'idea pròpia és necessari ... això a certs grups () més pròpia, doncs, jo no em caso per l'església perquè si jo em cases per l'església, jo, a mi mateix no em reconeixeria. Però en canvi ara, potser molta gent que es casa per l'església, bueno, jo em segueixo reconeixent perquè sóc capaç de jugar a un doble joc, són capaç de ser amb els meus pares aquell dia una persona, que és la que ells volen que sigui, i ... hi ha molta gent... és lo mínim que els hi dec, no? És lo mínim que els hi puc fer, casar-me per l'església, per lo civil, per lo que sigui, fer algo que a ells els hi agrada, al menos casar-se per lo civil, al menos casar-se per l'església, depèn de la família. I jo segueixo sent jo, i no tinc problemes. Aquests desdoblaments potser abans no es donaven tant, no? Hi han hagut èpoques en que la joventut ha sigut més radicada en aquest sentit i ara potser no, penso.

H - No, el que passa sí que és veritat que ara el tema del compromís, torna a estar sobre la palestra, no? tal com ho veig. Se senten () d'amèrica inclús /. I bueno, que, que () però sí que s'intenta més un compromís encara que no sigui un compromís amb segells /.

D1 - Ja, ja, però igualment funciona.

H - () funcional o estatal o tal, però que entre les persones es tendeix a tindre més estabilitat, potser perquè bueno, hi ha més llibertat /.

D1 - () menys complicades.

H - () són també aires de... a vegades de..., clar, tothom té més llibertat, si tu passes (), doncs, ets tan independent i tan autònom, que després també pots estar molt solitari /, vull dir, és una mica, doncs, () ara hi ha una intensitat de llibertat, ara n'hi ha una altra de... també perquè, bueno, diguéssim, una estabilitat, no? /.

D1 - Sí, joestic d'acord amb ella, que hi ha una espècie de () conservadora durant els 80 i aun, no? en molts grups.

EN QUE HO DEFINIRIEU AIXO

H - Jo considero que sigui conservador tenir un compromís /.

D1 - Conservadora tècnicament, històricament.

H - Realista.

D2 - O realista.

D1 - No conservadora en plan despectiu, sinó que tècnicament ha sigut conservar els lligams anteriors. Però també /.

EN QUINS ASPECTES, PER EXEMPLE /, A PART D'AQUEST QUE ARA PARLAVEU

D1 - Ah! D'ara? A part d'aquests? Home, és que aquest em sembla fonamental, perquè és que aquest és allò de la família, de la família, allò dels fills, els fills, allò de tenir que educar algú. A tenir sense model d'algú. Vull dir, implica tenir una feina estable /.

ALTRES AMBITES, PER EXEMPLE, DE LA VIDA SOCIAL QUE ET SEMBLARIA QUE TAMBE...

D1 - És clar, és que ja te'ls he dit tots, perquè, si et cases i tens fills i tens que posar-los a l'escola, ja, ja, la teva vida està marcada, perquè els viatges que has de fer, estan marcats; les feines a les que pots accedir, estan marcades; el tipus d'imatge que tu mateix pots donar, d'alguna manera, d'alguna manera també està marcada. /.

JO PARLAVA MÉS AVIAT, ME SEMBLA QUE HAS DIT QUE LA GENT JOVE ARA DELS 80, ET SEMBLAVA QUE HAVIEN FET UN ... QUE EREN MÉS TRADICIONALS /.

D1 - ./ Bueno, ()

I A PART DE LA QUESTIO () /.

D1 - () o sigui, els 70 va ser una època, en que una persona jove no podia dir, no podia dir: "Doncs, jo ara em caso" i... una persona jove en cert ambient intel·lectual, universitari, no? Si jo em caso és perquè estic molt enamorat i jo que sé, em caso tu, perquè m'encanta casar-me amb aquesta persona i vull tenir fills amb ella. I això no es podia dir, en els anys 70, en canvi en els 80 sí que s'ha pogut dir. O la gent ho ha fet més, no sé, bueno, és que és molt difícil generalitzar, ho han fet certes persones, clar, però. I després jo també diria que també és una equivocació això de dir pues, d'aquesta manera o de l'altra. També hi han èpoques a la vida, no? Que no té que veure que només sigui la joventut, a lo millor la persona que es casa als 20 anys i als 30 es practica l'amor lliure, vull dir, perquè o en plan adulteri o en plan

perquè se separa, que està ple de persones que s'estan separant, és un fenomen curiós, no? que seria propi de parlar perquè és una època, hi han èpoques en que vius la vida molt ordenada, en certs sentits, com molt () i èpoques que per voluntat teva o per les circumstàncies pots estar vivint una vida molt més, molt més plural, no? respecte a les parelles.

I EN ALTRES QUESTIONS , PER EXEMPLE, DE... NO SE... QUE TE A VEURE AMB UN MATEIX, AMB LA CURA DEL COS, TEMPS LLIURE, COSES D'AQUESTES. QUE PENSEU DE LA GENT D'ARA.

D3 - Com respecte...

NO SE. ES PER DIR D'ALTRES... ESTAVA PENSANT D'ALTRES CAMPS QUE NO SIGUI EL DE FAMILIA I...

H - Home-dona? Ara estàs canviant el tema, diguem.

D1 - No.

NO.NO.

D1 - Aplicat al tema home-dona.

SISI. PARLANT DELS HOMES I LES DONES.

D1 - Ja.

PODER, SI PER EXEMPLE, HAGUESSIU DE PARLAR SOBRE LA GENT D'ARA, L'INDIVIDU ACTUAL, HI HAURIA D'ALTRES TRETS QUE SE US OCORRIRIA DE ... DE CARACTERITZAR-LO O NO?

D1 - Home, clar , hi han molts. Però com que estavem parlant d'aquest tema, clar...

D3 - Home, el que si et trobes és molta diversitat, no? perquè pots trobar amb el rotllo aquest d'home-dona, tu com dona, jo com dona, em puc trobar pues, em tinc que estar-me adaptant tot el rato, o sigui, que si vaig amb un taxista, pues el taxista, serà matxista, no? Bueno, no tots, tampoc, però la majoria... O vas a comprar, també, no? pots anar a comprar a una botiga que et trobes amb un tipus de gent que és conservadora i en un altra botiga que no ho serà. Si vas a un bar doncs, et trobaras també pues, que tu ets més lliure, que no tens que estar fent un paper, no?o que no et demanen cap paper. O sigui, jo crec que tu t'ahas d'anar adaptant. Ara /. jo particularment, jo faig sempre el meu rotllo, com si diguéssim... i... però clar, tinc que estar alerta. Perquè

llavors resulta posar el meu rotllo com em dóna la gana i fer els meus gestos i em vui posar a dibuixar al meu racó doncs, ho faig, no? i clar la gent quan veu que tu no estàs actuant com deberias actuar, o com vesteixes, o com hauries de vestir, doncs, clar, la gent es fica amb tu o et diu algo, mira esta! i tal, i és clar tu has d'estar alerta. Doncs, això et demana que estiguis alerta, Home i dona. I com a persona també, clar, et pots trobar que si un tio fa... un home fa coses rares no és tant problemàtic com si una tia... com si una dona fa coses rares. Pues sempre està més encaixat que quan una dona fa coses rares és perquè està <riu> perquè té problemes, no? <rialles> no és una cosa que li surti de /.

D1 - Però això vols dir que no és lo mateix?

D3 - Jo crec que no. Que... jo al menos ho he observat així.

H - ()

D1 - És que tu ets raro.

<rialles>

D3 - No. Però fixat que no però és diferent. Perquè les ties, les dones () raro.

<rialles>

H - () com hi ha que tractar vull dir, amb un cert respecte, no? no es pot intimidar, hi ha una comunicació i té que ser així, ja estar bé que així sigui. Per això es fan diguéssim, la prèvia per sublimar aquesta comunicació absolutament íntima, que... o ideal que podriem aconseguir entre les persones, no? però això / . és crear diguéssim, el ... aquesta espècie de cassella /.

D1 - Supleix tota aquesta falta de comunicació amb la resta de la humanitat /.

D3 - Jo crec que això no...

D1 - Bueno, és una manera de definir-ho, no? Però, si que que... a més també depèn de... quines parelles és clar, no? Però en principi una parella que es casa en la primera època i comences a fer uan vida estable en el sentit de no en els primers mesos o el primer any, que és quan és un problema més de la seducció de... de ... no sé com dir-ho. De tenteix, de saber de qui pal va cada un, no? amb un límit de confiança, /.

H - Ai! Veus, has dit una paraula que és clau, confiança /.

D1 - Si, exacte /.

H - Perquè és sinònim de compromís però no ho és del tot, vull dir, confiança és un rotllo i compromís és un altre. Però tot ()

D1 - Si, tot va una mica a parar al mateix, i que llavors en aquest punt si que penso que avui en dia un del paper important de... de la parella, o sigui, d'una persona... bueno, ara parlo per mi, no? en aquest cas, però vaja, ho veig una mica també pels... per amics que estan vivint amb una persona fixa, no? Doncs, que, allò és converteix com una espècie de ... el resum tot el que voldries fer amb la resta de la gent, no? A veure, /.

< tots parlen >

NO US ASEMBLA QUE ÉS ESPECIFIC D'AQUESTA EPOCA?

D1 - Ah! No, No.

H - No sempre ha existit.

D1 - No ha sigut sempre així /.

H - Es molt genèric.

D3 - Jo veig que, que... quan un sap que té un problema de comunicació amb els demés no ho pot substituir la parella. Jo trovo. eh!

D1 - No, No. Si jo no dic que sigui un problema d'una persona en concret, jo parlo del problema general, no que... no que jo ()

D3 - Però llavors és una equivocació, perquè o sigui, no és pot dir com a norma això, perquè és una equivocació /.

D1 - No, jo ho dic com a norma.

BUENO, DE TOTA MANERA, BUENO, AIXO ÉS MOLT INTERESSANT, PERO... /.

D1 - Ens anenem molt del tema.

SI, PERO MÉS QUE RES Perquè LA... A MI LO QUE M'INTERESSAVA MÉS QUE... TINGUI A VEURE AMB LA GENT D'ARA NO?

D2 - Una cosa que ha canviat ara és el treball, vull dir /. Ara ser un vago, és un pecat, vull dir, abans, home, no està malament no treball, abans està mal vist treballar poc, però vull dir, podies treballar menys però viure, però ara sembla que tinguis que matar-te, per qualsevol cosa que estiguis fent, Universitat o estiguis fent la feina de () o sigui ara sembla que tu haguis de snar, tothom sua baixa, /.

QUE VOLS DIR , QUE AIXO ES LO QUE ES VALORA?

D2 - Que es valora i que és lo que es fa. O sigui, la gent , jo crec que treballa moltíssim, no?no sé, perquè treballem tant, però <riu>

D3 - Bueno, això...

<tots parlen i no s'enten>

D2 - No, però a nivell potser laboral.

D1 - Bueno, laboral, vale.

D2 - Una mica jolin! és el... la sensació aquesta, vull dir, que ha canviat una mica o sigui, lo del yupi americà, una mica transportat aquí.

D1 - Si. Si.

D2 - Jo no trobo diferència...

D1 - I una cosa que veig molt propera a aquesta època, sobre la dona, és que, és que... o sigui... el compromís... abans l'home estava en compromís social i de triomf, ara està sobre la dona també sobre l'home, però sobre la dona... perquè té que fer dos fronts, té que ser un... té que complir en una família, o amb una parella, i si té els seus fills, i a de complir amb una feina, cosa que abans no li havia passat mai, penso jo, o sigui, tenia un paper molt concret, i llavors /. A casa seva tenia que funcionar la casa no només de fregar i tot això, sino mantenir, mantenir l'ambient de la casa, el pes espiritual de la casa era la dona, no?en un principi, i ara ha de ser el pes espiritual de la casa i ha de ser una maxaona del carrer, al menys com () social /. Això que teòricament pot riir o reaccionar amb el temps però jo sempre ho dic lo millor que podria fer una dona avui en dia és tornar-se a quedar a casa.

D2 - Es que jo deia abans que aquest afan de treballar () a vegades una mica... jo no dic que una dona es quedi a casa /. Però és que avui en dia.. Però la poden portar els dos,, no?però vull dir que /.

D1 - Però com més ho penses la dona té... podria tenir un lloc realment privilegiat, perquè estem en un moment de canvi, en el qual la dona per un cantó, no estar totalment prohibit quedar-se a casa, encara no està totalment prohibit quedar-se a casa, encara. I en canvi estem en una situació en que pot fer el que vulgui, pot sortir en qui vulgui, pot anar sola on vulgui /.

TU CREUS?

D1 - Si, jo parlo al menys, de la meua status social, jo ara no parlo ... però crec que pot fer el que li doni la gana, pot veure als amics que vulgui, tenir contactes, mostrar els seus coneixements de cultura, pot tenir reunions, com estem fent aquí, i pot estar sense cap feina de () hores determinades del dia, que no estigui marcant, i a casa, a casa marcant la qüestió casera, () si hi ha una parella no? solucionar les qüestions caseres que no són poques, no? i tenir una vida social i cultural molt forta... és un model que... jo /. és molt seductor, digues. digues.

NO. NO. A TU ET SEMBLA QUE ES VERDADERAMENT AIXÍ. QUE NO HI HAN... SÉ DONA NO DETERMINA

D2 - Es que depèn molt de () on estiguis /.

D1 - Depèn... clar, joestic aquí, i jo ja fa molts anys que en moc amb una sèrie de gent determinada, que té una idea determinada de la dona () m'ha deixat ser () ser () jo també m'he ficat allà on m'han deixat una mica ser com, com... he volgut ser o () però vull dir, que he pogut fer una mica lo que volia fer. Llavors una, una mica s'ho busca on vol estar. no?

D2 - Es que vé determinat per un factor econòmic, no?vull dir, si no tens peles perquè t'eduquin en un cole normal, no () ni res normal, de petit, pues ja està, fastidiat. Home, és molt més difícil que una persona que no tingui l'educació, un macarrilla del carrer, pues, pugui estar parlant aquí, no? És casí, ... abans potser depenia d'altres factors però ara /.

D1 - Estadísticament, és fàcil però també hi ha molta gent que és de família molt humil i està estudiant, i no està encara estudiant () /. No, no . Ni molt menys. Vaja. I a més tots coneixem gent, no?que... vaja nosaltres mateixos, tampoc... bueno en fin.

D2 - Si, però hi ha un mínim, no?que et permet /.

D1 - Si. bueno, clar. un mínim.

D2 - No tot és normal, apart de la família que tinguis i tal.

D1 - Hi ha un llibre que ha sortit fa poc, jo no me le llegit, no? Només me le llegit per sobre, però em sembla... la idea em va semblar bona, que és deia la superwoman, o no sé que /.

D2 - Ah! si.

D1 - Un llibre d'aquests de divulgacions. L'he vista o no?

D3 - No.

D2 - Si.

D1 - Pues, la idea era aquesta, como ser una superwoman, algo així. () li vaig fer una ullada. Però no el vaig comprar, pas. Però estava bé. estava bé aquest llibre. I la idea era aquesta, és clar. Com avui dia poder cobrir tots els camps i a més lo que tu deies, estar guapa, estar sexy, estar... en fin la tia bona, no? Ser desitjada per tothom i a la vegada ser carinyosa amb la teva parella o amb la teva família, ser mare dels teus fills, del teu marit, jefa de la teva feina /. Es que és així. Es que és així. eh?

D3 - Si, sí.

D1 - Vull dir, lo que està molt és això ara, que ho compleixis o no ...

D3 - El que passa és que no ho compleix ningú /.

D1 - Ah! Ya.

D3 - () tu ets jefe d'un despatx /.

D1 - D'aquí vé la frustració /.

D3 - () estar a casa, té una xaxa a casa, i estar amb els fills /.

D1 - Clar, i els fills esperen arribi a casa /. i tindrien () la xaxa ()

D3 - El marit té amants, perquè això passa com passa.

D1 - Ja, Ja, Però jo crec que també hi ha molt ... jo crec que això també donarà lloc a grans frustracions, perquè una cosa és que sigui així, i una altra cosa és lo que la dona voldria de veritat. Ella voldria complir la feina i complir a casa., no? I això és lo que deu portar de cul /.

D3 - El problema és que ()

D1 - Els psiquiatres deuen estar...

D3 - El problema és irresponsabilitat, d'haver tingut uns fills i no tenir ganes de cuidar-los,

D1 - També, també.

D2 - Després, hi ha una altra tema que és una mica tòpic però que és així, "candente" que és ... precisament davant d'aquesta dona el paper de l'home. Allò que és diu... és que és molt relatiu, no? o sigui, vale, jo conec algun cas, que podria dir no va per qui, però vaja, que tampoc ho sé, el tio que es veu una mica desbancat, no? una mica /.

D1 - Ah sí, això també és una altra qüestió.

D2 - Feble, no?

D1 - El tema aquest és important. Sí, de que també moltes parelles s'han trobat en que la dona està ocupant un lloc pel qual ell no estava preparat que ... ocupés, no? O sigui, no li... no li havien ensenyat, però mai havia calculat que allò havia d'anar d'aquella manera. I... de repent es troba amb una situació que no... no pot controlar, no? Això és veritat. Jo també ho veig molt... una cosa molt... Inclús passa entre amics... parelles homosexuals i amigues inclús /s'aparten d'això/ que vull dir, que el que feia l'home per lo que sigui la feina ha canviat i el que fia dona està fent d'home. Llavors l'altre ja no s'aclara, no? Perquè diu, "Ostia! () el que tenia la gente, tenia los contacots, traia el dinero, traia el rollo, traia...". Clar, i ara de repent aquest la feina li ha canviat l'altra es mou moltíssim, té molta feina, no està mai a casa, i clar és un problema horrorós, pitjor encara, perquè clar, vull dir, no sap molt bé... crec que ell ho sap i molt bé que passa, no?

D2 - De totes maneres, jo no estic gaire d'acord, amb que hi hagi parelles homosexuals, un paper d'home i un paper de dona /.

D1 - És que és una traducció molt burda.

D2 - No, no, però és que és la traducció que es fa normalment ()

D1 - Ja, ja, però () n'hi ha. No tot però ...

D2 - Jo no crec, o sigui, el que passa estar molt estereotipat el paper de l'home i de la dona, no? però ... /.

D1 - Clar.

D2 - Jo que sé. Entre parelles heterosexuales, vull dir, no sé, que un home sigui pues més feble emotivament, no és lo que és diu, però ... acostuma a passar, no? I, no és perquè l'home sigui més dona que la dona, sinó perquè són personalitats i punto. Vull dir, que estan... hi ha dones molts fortes i hi ha dones febles... lo mateix passa amb els homes /.

D1 - Sí, però aquí jo...

D2 - Perquè s'ha jugat a què l'home era el fort, no? Quan moltes vegades és al revés /.

D1 - Però jo per això deia, jo per això deia que... però jo sí que crec, veus, en què dins s'ha estereotipat, però és una realitat, tothom... està dintre del llenguatge... quotidià. Les coses que són de les dones i les coses dels homes /.

D2 - Penso que amb això que la dona potser treballar i porta peles i tal, s'ha posat més en entreveu aquesta característica, no? que no depèn tant del sexe... el paper que...

D1 - Ja.

D2 - Perquè una dona que treballi i que porti una família i que a sobre, psicològicament estigui estable <riu>, pues és que és una tia molt forta, no?

D1 - Ja, ja, però /.

D2 - I si l'home no ho comprèn més és que és bastant més feble, vull dir, no...

D1 - Lo que... o sigui, una persona li estan donant unes responsabilitat executiva en una feina, és impossible que arribi a casa i es converteixi amb el receptor o sigui és emissor i l'home també... o és el receptor o també és emissor estarà tot el dia fotent-se d'òsties. Però...

D2 - És una mica això, que hi ha d'haver-hi una mica aquesta característica de receptor i emissor i que sempre... tradicionalment ha sigut l'home i la dona, no?

<tots parlen>

D2 - Però el que passa no és que canvi la dona o l'home sino que el desequilibri ho posa en evidència.

D1 - Sí, clar.

H - I la igualtat, el resultat, diguéssim....

D2 - Sí, sí.

H - La igualtat de raó. Vull dir, els rols s'han igualat per lo que deiem abans, de que la dona ha agafat molta més iniciativa i a l'equilibrar-se pues el que ha succeït és una espècie de curt-circuit, vull dir, ja sembla que hi han pues més problemes ara de relació que del que hi havia abans, que potser abans estava molt més suportats per la dona, vull dir, però que ara, doncs /.

D1 - I per l'home, pels dos era més fàcil perquè un sabia molt bé lo que havia d'aconseguir i l'altra també ho sabia molt bé.

< tots parlen >

D1 - Hi ha pel·lícules que justament la problemàtica... antigues... la problemàtica bé d'aixo, de que el marido no té feina i la dona té possibilitat d'aconseguir la feina per motiu que sigui, i és el gran drama, perquè ostia! como voy a vivir! de que me mantengas!, no?em sembla una cosa! Avui en dia no seria, no seria... eh! problemes encara /.

D2 - A mi això m'interessa molt perquè quan conec algú, bueno, un amic... és que m'agrada veure, realment o sigui, però no ja en plan parella ni res o sigui, quina personalitat té pero... aquella persona és capaç de... és una mica de flexibilitat, no?vull dir, que... /.

D1 - Es un peix que es mossega la cua, perquè estic pensant, perdona, dintre del o que estavem dient, que també clar, o sigui, la dona si d'alguna està fent alguns papers tradicionalment d'home, i es porta a més a casa seva, és perquè a més l'empresa no es pot portar si fas de dona, o sigui, () sino de tota la gent /. No, pero, home sempre /.

QUINS VALORS... QUE PREDOMINA?

D1 - Home, sembla clar que en un principi el tema executar, la mateixa paraula, necessita una sèrie de coses com molt, com una acció agressiva /.

D3 - Però el que passa... parlant de les empreses, però tota acció creativa /.

D1 - Empreses o ... autònoms.

D3 - Tot és sexe, una acció creativa, si tu poses el teu sexe en l'acció creativa no estàs fent creació, estàs fent pluriacció o lo que sigui, no? però no estàs fent una creació, si és una empresa en la que tu has de crear una sèrie de /. models o lo que sigui, no pots posar el teu sexe /.

H - Perdó, /. quan vas a casa si que fiques el teu sexe, és lo que està dient ella, és quan doncs, /.

D3 - però llavors, ja no fan d'home a l'empresa tampoc.

H - Eh?

D3 - Vull dir, /.

D1 - Sí, perquè nosaltres, que tenim, que tenim objectes els intentem col·locar, no? doncs, si fes /. Si! és així, no? <rialles> doncs, llavors /.

D2 - Es molt romàntic això.

<rialles i tots parlen>

H - Aquí potser ha tocat un punt de que la creativitat sigui més d'un mascle i /.

D1 - Sí. no sé. Realment és una mica confús perquè jo anava a dir ara, que clar tens un producte i tens que col·locar-lo, no? i llavors tot el procés de col·locar-lo es un proces agressiu... no només de /. o sigui, la típica matxada de venedor. però sigui com sigui no és un treball de pam, pam, pam, de sortir de casa d'anar, de, de, de... no sé com dir-t'ho... d'atacar, vaja, d'atacar, és així. Llavors doncs, una persona ja no dic home ni dona, el que té que fer en la seva feina, això, atacar, atacar, no pot arribar a casa seva i perdre... convertir-se en una altra persona, sense volguer... si durant tot el dia necessita sentir-se fort i ser fort per tirar endavant, quan arriba a casa seva, doncs, també vol que es sopi allò i vegi la pel·lícula aquella... no sé com dir-te.

D3 - Jo crec, però clar això és també relatiu perquè per exemple amb els fills, tu dius vale, i estic fent una feina agressiva i tal, i arriba... bueno una feina agressiva, una feina de creativitat, sigui d'empresa o lo que sigui, doncs, que no pots donar-li () el teu sexe diguéssim, i quan arribes a casa amb un fill, tampoc pots... la realitat és que tampoc pots... la realitat és que tampoc podries fer-ho, o sigui, ho pots fer quan estàs sola al water, o a on sigui <rialles>, no? però amb el fill tampoc pots, perquè imaginat que estàs casat i tens un fill si tu fas la feina de dona i l'home fa la feina d'home, quan es mort un, es mort l'home o la dona, que passa? que tot allò queda vuit /.

D1 - Ei! Al tanto, jo no he dit que quan estiguis fent aquesta... aquest treball d'agressiu o de treball... que estigui jo reprimint-me, això és més complicat, no és que jo estigui reprimint-me i que tingui que actuar com un home, no, no. Jo actuo com em surt /.

D3 - Aquest absurd, és un absurd que tradicionalment ha sigut de l'home, llavors això /.

D2 - Però tradicionalment havia sigut col·locat per l'home, no?el que passa és que això no és d'home o de dona, això és personalitat, i té relació amb el medi social, és la única relació possible. Bueno, la que ha creat l'home. Però, és una relació amb el medi social que es... si tu vols vendre has de tenir aquestes aptituds, no? i si ets home o dona les has d'agafar, perquè qui n'altra forma hi ha. però vull dir que, per exemple, si tu renunciés a... () i passes de vendre-le, és així, no?En el cas de que siguis home o dona estàs fent una actitud que a lo millor potser és més femenina, si vols dir-ho així, però és una actitud de personalitat, hi ja està, no?Vull dir que no depèn de que siguis home o dona.

D1 - Si, però que d'alguna manera /.

D2 - Està classificat com d'home, no?el seu agressiu, però vull dir, que és una relació amb el medi ambient,

D1 - Si, totalment.

D2 - La única.

H - Sembla que sigui una circumstància antro... bueno, natural el fet de que /.

D1 - Ja ho va dir-ho, crearos y multiplicaros

H - () més força que la dona, bueno se suposa /.

D2 - El que passa és que la dona es queda embarassada i després ...

D3 - però () força física.

H - Ara no. Ara no. Per això... /.

<tots parlen>

H - () la civilització passa a que aquests termes que diuen () com diguéssim, per l'home () /.

D1 - Jo deia...

H - ()

D3 - Bueno, i ara que, que la dona fa un paper més feble, això tampoc ha passat mai perquè si una dona ha tingut ... quan va a comprar... una tia qualsevol, de qualsevol barri, la tia fa uns esforços d'agafar unes forces, on sigui, on vagi. /.

D2 - Lo que és evident que l'home té força física, i la dona té força de resistència no?

D3 - No, no. No força física, la força de poderio, de poder. Que a l'home... el seu home ho està fent a un treball... el () lo que sigui, o és carpintero, fa les forces al treball, ella ho fa a uns altres llocs. Ara que la dona podria accedir a qualsevol treball, això i que passa a lo millor /.

H - El que passa que sembla, clar, és que no tingui menys força, respecte receptiu de les qüestions vull dir, la força pot ser a base de la no força també. Una força més sùtil. /.

D2 - La fuerza de los débiles.

H - La força de la recepció o la força de l'agressivitat /.

D3 - Però tot és força.

H - Per això. Potser força és massa genèric per ubicar-ho en un sexe menor. La força de rebre també es, <riu> La força de donar és una altra tipus de força. Jo volia dir, era aquesta distinció entre () sexual, vull dir, que el termini segueix sent el símbol de la relació entre home i dona i em sembla que està clar que amb l'acte el qui dona és l'home i el que rep és la dona, encara que després aquest acte es produeixi el fill que després és la dona que dona el fill, no? És la relació primària, és donar l'home i rebre la dona.

D1 - Sí, és algo molt literal, però és que, clar, les coses són així de literals, amb el temps es transformen però jo crec molt /.

<tots parlen>

H - () quan s'inversionen en qüestions més dònals.

<s'acaba la cara A de la cinta>

< cara B >

D2 - La dona, doncs, una mica el que feia, podríem dir, una mica com la cosa del dèbil, com de... és molt tipificat això. O sigui... /.

< tots parlen >

H - I tant, sobretot pel marxisme, els homes, una reunió d'homes no fan res més que de com () de les dones, és que no parlen de res més, jo... una reunió d'homes /.

D2 - Però, jo el que volia dir /.

H - No és que siguin homes així molt () que siguin mínimament efeminats, que no siguin homosexuals, que siguin homes més espirituals, i que < rialles > sí, sí, doncs, clar, no parles de () de la dona, l'home normal sempre despotrica contra () de la dona, /.

D2 - Lo que volia dir és que potser abans en plan, o sigui, en plan supertòpic, no? el tio amb el tio i s'enrollava o no s'enrollava a lo millor s'anava amb un altre i la tia lo que feia era intentar guanyar-se'l per les formes més truculentes, no? però en plan cerebral total, no? Però ara el que passa, jo penso, el que passa és que una mica també ho fa l'home, no? Ja. O sigui, que l'home ja ha après tècniques <riu> d'aquestes tipificades, doncs, que abans l'home, pues, era, bueno, però tonto.

< rialles >

D2 - No, ho estic dient molt, en plan bèstia, no? És que l'home abans s'anava, a lo millor s'anava amb un altre, però i què, i la dona doncs ai! però a plorar, la meva àvia es demaiava quan volia aconseguir algo, no? i l'home ja comença a fer aquestes coses <riu>

D1 - A desmaiar-se.

D2 - Pues a desmaiar-se no sé, però...
< rialles >

D3 - Ai! Que mal me encuentro!

D2 - No, a fer-se i a plorar, no? L'home ja plora més. Jo crec que sí.

I EN GENERAL, HI HA D'ALTRES CARACTERISTIQUES...

D3 - Home, jo volia dir una cosa, això de Marx, això de la força física que deiem, que deiem que era més... /, no, no, que resulta, ja ho diu Marx, que des de que hi ha la màquina... diu: "Ara les empreses lo que contractaran són dones i nens", això a l'època de la revolució industrial, perquè diu: "Als homes, ja no es necessita la força bruta, no necessita..."

D1 - I les coses són més ràpides.

D3 - I a part de ràpides, sinó té força a la munyeca, per exemple, no importa, perquè lo únic que fa, potser, és posar un tornillo i ja està. Ja agafa la força () /.

D1 - Lo que és curiós, també, és el tema aquest... perdò, quan acabis.

D3 - No, no, digues.

D1 - De que això, això dels oficis, no? clar, realment, hi ha oficis que els fan millor les dones i oficis que els fan millor els homes, en general, no? Jo a vegades ho he parlat /.

D3 - Home! No sé què dir-te.

D2 - Jo penso que no, que és el costum.

D1 - Per exemple, per exemple, el costum, però bueno, per exemple, secretària, tu, les secretaries són la cosa més eficienta i més ràpida que et puguis tirar a la cara. I secretaris, que també en n'hi han molts, vull dir això ho he vist, no? en casos concrets, vull dir, no són, no poden ser mai tan ràpids en adaptar-se amb la màquina d'escriure, això, lo altre, recados, vull dir, a mi em sembla, que no tinguis la raó, però a mi em dona la sensació i ho he parlat amb algunes persones i, i sinó fixes-ho-se, vull dir el tipus aquest... cosa així domèstica, "este, lo otro, me ha dejado el azúcar", és que és lo mateix, és la mateixa dinàmica, no? i potser d'alguna manera potser sí que és algo quasi genètic, no? En canvi, hi han feines que potser les fan millor els homes, no? com per exemple, l'home... potser em seria més difícil, és que això de secretària ho tinc al cap /.

D2 - A més, una feina que sempre s'ha mantingut, no? A l'època en què les dones no treballaven n'hi havien secretàries...

D1 - Sí, és veritat.

D2 - Perdò, en canvi /.

INTENTEU PARLAR ACTUALMENT, PERQUE SINO ÉS QUE /. HOME-DONA EN GENERAL /.

< rialles >

H - No, però d'alguna manera nosaltres podem estudiar l'home i la dona des del punt de vista genèric, potser que sigui molt general, però parlem des del punt de vista actual. És que no pot ser un altre /.

D1 - Això és veritat.

H - ()

ES QUE QUAN DEIA ELLA, POTSER HO DEIA EN EL SENTIT DE PER EXEMPLE, EN EL SENTIT DE DIR COSES QUE () SEMBLIN QUE ARA /. SI O QUE /. MÉS CARACTERISTIQUES D'ARA QUAN PARLAVEU ABANS DEL ROL I DELS CANVIS DE LA DONA QUE EVIDENTMENT ES ARA QUE HI HA ELS CONFLICTES AQUESTS, EN AQUEST SENTIT /.

D1 - També hi ha un altre assumpte, però no se si sembla secundari, és el tema aquest de planificar tant el tenir fills, no? O sigui, que, que, el tema dels fills es converteix en una empresa més, no? No sé en quin punt pot tenir que veure amb el tema home-dona, però suposo que no tant, però que, que, abans els fills es tenien i "punto", en canvi ara és motiu... Jo tinc amics que s'han separat perquè no estaven d'acord amb el moment que havien de tenir un fill. Sí, o sigui, un volia i l'altre no volia i com no es posaven d'acord i un estava així, pues se separaven i avui en dia jo crec que això és una cosa important i la dona inclús es planteja la idea de que sap quin és el seu tope i van jugant amb aquest tope. Sap quan és el final, que és als 40 anys aproximadament, i sap que d'alguna manera quan arribi... i bueno s'estan donant molts casos ja, la gent que espera als 40 anys i als 40 anys, 39, té un fill, sobretot... potser a Espanya no tant, però a fora jo conec a bastantes noies, que també passa això... no sé.

H - Bueno, no és tan propi d'aquesta època, perquè ja fa temps que passa, no? però que... bueno, l'avalantxa, des dels anys 60 que hi ha més homosexuals i més lesbianes, és un punt de vista d'estatus social i això és també significatiu de ... poder d'una crisi més a nivell existencial de la mateixa persona que després a l'hora de fer concordats o comunicacions, doncs, es veu més en detriment, no?

QUE VOLS DIR, PERDONA, CONCORDANTS, QUE VOLS DIR?

H - Com?

CONCORDATS.

H - Concordats: arribar amb un acord, un acord, diguéssim, un acord prèvi /.

VALE, VALE

H - Vull dir, aquesta entesa, es veu en detriment pel fet, pel sol fet de preguntar-se el sentit existencial, no? I clar, el sentit existencial sempre individualitza, no? diguéssim, buscar el sentit existencial sempre tendeix a l'aïllament, no? I després /.

PERQUE?

H - Perquè estàs segur de tu mateix, és impossible estar segur davant de l'altre, per dir-ho d'alguna manera, és més complicat al menys estar segur davant de l'altre, no? I després no ets responsable, no ets responsable de tu mateix, com donar la cara, diguéssim, davant de l'altre. És una espècie d'autovalorament /. Que després és quan el gènere es tanca en ell mateix i generes homosexualitat, pels dos bàndols, no? És una teoria meva, però...

D3 - Sí, és una teoria. però jo crec que a l'altra fa bé en demanar-te seguretat, no?

H - Home! Jo no dic pas al contrari, jo no dic pas al contrari, però si tu estàs, diguéssim, en disposició per a problemes psicològics existencials com per dir "Aquíestic jo", doncs, és natural que et retreguis /.

TAL COM HO EXPLIQUES JO ENTENC QUE TU AIXO HO VEURIES TANT PER A HOMES COM PER A DONES I HO VEURIES, SI HO ENTENC BE, COM UNA CAUSA PERQUE HI HAGIN MES RELACIONS HOMOSEXUALS O DE LESBIANES.

H - Perquè de passada, vull dir, és endògen, no? Tancar-se en un mateix és una endogènia.

SERIA UNA CARACTERISTICA DE FINALS DE SEGLE, VAJA, VULL DIR /.

H - Home! Des dels anys seixanta que això s'està produint i ara és normal igual. És una comunicació però aquesta comunicació neix, diguéssim, d'un trencament amb la convenció, és anar produint al llarg de la modernitat, no? sobre les idees tradicionals, però del () de la vida i els successius trencaments filosòfics, diguem-ne, que han succeït una espècie de ... arribar a una espècie de no res, d'hiperrelativitat en les

coses fa que els contractes convencionals es sentin en detriment i, diguéssim, la comunicació entre parelles, la comunicació en general és ... jo veig que la comunicació en general entre ... es un problema de comunicació, vull dir, que diguéssim, l'home i la dona és, diguéssim, el símbol d'això, de la comunicació, no? De l'exacerbació dels supostos, no? el símbol de la autoritat, no? de l'altra edat. Passa que això també es dona en qualsevol tipus de sexe, de persones. Les persones tendeixen a un individualisme modern, porta al soliloqui. És una cosa molt típica, no?

INDIVIDUALISME MODERN?

H - Sí.

D2 - Però jo aquest individualisme modern no el veig tant en plan solitari com... o sigui, a mi la sensació que em dona, o sigui, si mires cap a la història, no? estàs acostumat de que hi havien els rars, els artistes, que a lo millor, pues, eren homosexuals i vivien sols perquè no... o eren solitaris, no? i "punto". I era lo raro, no? però ara segueix havent gent que dintre de la seva... jo que sé... evolució personal, pues no: "Jo vull estar sol", però en canvi no ho veus tant, o sigui, està tot més homogeneïtzat.

D1 - Homogeneïtzat.

D2 - Sí, existeixen aquestes postures com existien abans, però ara hi ha una postura ambigua només... com allò que deiem al principi, la gent es casa, sense tenir a lo millor creences religioses i llavors clar, queda com una massa uniforme /.

PERO EN RELACIO AMB L'INDIVIDUALISME, QUE VOLS DIR?

D2 - Que vull dir que hi ha gent que, o sigui, que per mi hi ha dos tipus d'individualisme, no? Hi ha un individualisme que com, diguéssim, coherent amb ell mateix que és el mateix dels personatges històrics que es coneixen com individualistes, però que n'hi ha un altre que es coneix com individualisme egoïsta, no? o sigui, de no... de no reflexió, no? sinó un tipus de comportament, no sé.

D3 - La segona, com has dit?

D2 - Sí, aquesta segona, un tipus d'individualisme egoïsta, però egoïsta per la no reflexió del seu... Jo no sé què penseu, o sigui, jo veig les dos postures.

D3 - Jo no veig molt clar això que explique. Però bueno...

D2 - Jo veig una persona, que realment té uns pensaments, lo que ahir explicàvem, doncs, jo araestic no sé què, per exemple, no vull tenir cap relació amb tu perquèestic... tan indecís amb mi que necessito aguantar-me a mi sol, ja en tinc prou feina. Però que aquesta posició, hi ha gent que actua de forma individualista com si, diguéssim, prototípica, que va a la seva, però que no és per aquestes raons, i es per ... per /.

D1 - Com a part de la vida...

D2 - No, no, com a forma de relació. Bueno, que està casat, que a lo millor té família, però que vull dir /.

D1 - Ja, però que igualment ho practica, practica ...

D2 - No sé.

< rialles >

D1 - Bueno, que igualment practica un projecte /.

D2 - No, és que quan es diu això de l'individualisme i de la modernitat, la postmodernitat, a mi no em sembla que sigui la gent hiperreflexiva, que estiguin treballant el seu /.

D1 - No, és un problema de que primer és lo teu i després lo dels demés /.

< tots parlen >

D2 - Doncs, l'altra és l'individualisme romàntic.

D1 - Sí, sí, que també existeix

D3 - Sí, el que tu deies.

H - L'individualisme romàntic busca la comunicació, però el que passa és que no sap com /.

D2 - Sí, busca la comunicació, però el que passa és que busca uns lligams, jo què sé /.

H - Convencionals.

D2 - Convencionals, entens? Llavors jo deia que d'aquests n'hi ha pocs, sempre n'hi han hagut pocs, i dels altres n'hi han molts, però que estan dintre de la massa.

H - Els altres que dius tu, no són solidaris, sinó gent que es comunica però molt superficialment /.

D2 - Sí, això, que quan es parla de l'individualisme ara, es parla d'això, no de lo altre.

H - Gent que es comunica però superficialment.

D2 - Sí.

H - Que, bueno, bueno, això és una de les grans cites de la modernitat. Vull dir, no, no sentir-se determinat per reflexions forànies, vull dir, per qüestions forànies. Ser autònom, no? Lo que passa és que aquesta autonomia /.

D2 - ./ Una autonomia pobre.

H - Té el seus pagos, bueno, no? els seus... té, clar, resulta que, que no hi ha, que no es fa societat, diguem, no es fa grup, no? i el que hi ha és una disgregació, una espècie d'elements atomitzats que van pul.lulant, diguéssim, en una qüestió molt dispersa /.

D2 - I que pul.lulen amb unes certes normes no estipulades, vull dir, que tots fan el mateix.

H - Unes normes mínimes de convivència, diguem. Vull dir, lo mínim, no? És clar, això, o això o la religió, vull dir. És una mica la teoria, modernitat o religió, < rialles > una de les dues. I molta gent prefereix modernitat a pesar de que aquest individualisme és superficial.

D3 - Sí, és veritat. Bueno, molts, no? de l'alta cultura...

H - Bueno, m'imagino que això si poguéssim arribar a racionalitzar-ho, vull dir, que la gent s'ho plantegés racionalitzant-ho arribaria a aquestes conseqüències, sinó, no. Abans de sentir-me embrancat amb una metafísica d'un no sé, d'un no sé d'on em ve. Prefereixo estar /.

D2 - ./ És que això lliga una mica amb lo que deia l'Anna de la falta de, no sé, com ho has dit de... ?

D3 - No sé.

D2 - De moral, o d'ètica millor dit, entesa com s'entenia potser fa un temps, no? que ara, bueno...

< tots parlen >

D1 - Ja és clar, és aquell problema, és que la idea d'individu potser va sorgir com un projecte, bueno, segur, optimista i de creixement, no? no autodestructiu, sinó constructiu.

LA IDEA DE L'INDIVIDU?

D1 - Sí, la idea de l'individu es va construir com... era un model positiu, podríem dir, no era un model autodestructiu, en canvi en el temps, potser donades les nostres pròpies circumstàncies que hem creat, no? o que ha creat la cultura, potser la cosa ha anat degenerant i a partir de la base de que ja no ens hem pogut separar del que era l'individu, perquè això de l'individu és una qüestió occidental, això està clar, o sigui, el tio de la tribu, que encara en queden moltes tribus, doncs, ell això de l'individu no ho entén, o sigui, ell no és ningú sol, només amb el grup. Nosaltres som d'una generació que això ho tenim super assumit de que són individus, i a partir d'aquí hi han degeneracions de la idea que és més que l'egoisme diria jo, és una mica diferent, o sigui, hi han els dos casos.

PERO INDIVIDU O INDIVIDUALISME?

D1 - No, bueno, és que és lo mateix. Bueno, a veure, bueno, no. Individu és més neutre /. perquè per individu s'entén un concepte concret de persona /.

JO T'HO PREGUNTO... QUE PARLAVES D'INDIVIDU QUAN DEIES AIXO?

D1 - Bueno, doncs, d'individu d'acord /.

O D'INDIVIDUALISME

D1 - El que passa és quasi podria dir, que l'individu ha de derivar d'individualisme que individualisme ja es una tendència concreta o una manera de viure concreta. Llavors aquest individualisme, no en sentit positiu de paraula de saber qui ets i una mica controlar mínimament la teva formació i la teva vida però... i un altre possibilitat que s'està donant més avui en dia és com tu dius, no és que la gent estigui pensant en si mateix ni com construir la seva vida, sinó que simplement va fent així perquè <riu> no l'emprenyin, no? Llavors, jo crec que això és un model destructiu i que a la llarga no porta enlloc, i que a més es practica avui en dia /.

D3 - Clar, això seria potser lo que tu et penses que és individualisme /.

D1 - ./això és lo que dic, que l'individualisme /.

D3 - ./però la idea d'individu sí que és un concepte filosòfic modern /.

D2 - Modern, és clar, però que és neutre, com si diguéssim.

D3 - I l'individualisme també...

D1 - Va lligat, l'individu, a la idea de l'autonomia de l'individu.

D3 - Però és que la idea popular de l'individu és que l'individualisme és egoisme.

H - El que passa és que potser hi ha l'individualisme il·lustrat que això tendeix a unir, l'individualisme...

D1 - Però va lligat amb la idea de subjecte modern que és lo mateix.

PERO ARA... ARA NO PARLEM A NIVELL TEORIC, SEMPRE PARLANT DE LA GENT /.

D1 - ./Però, per a nosaltres és molt pràctic parlar així.

D3 - És que sempre parlem així.

< rialles >

D1 - No, i a més és que això és important.

D2 - Però això no li serveix en l'entrevista.

BUENO, ES QUE UNA COSA ES PARLAR DE LA GENT D'ARA, DELS INDIVIDUS D'ARA I UNA ALTRA QUESTIO ES PARLAR DEL CONCEPTE TEORIC D'INDIVIDU

D3 - Jo no ho entenc, perquè això... si tu estàs en una conversa, no sé. A no ser que tu facis les preguntes... si nosaltres parlem d'un tema, podem parlar a un nivell alt o a un nivell baix, jo trobo això, no sé si /.

SI, PERO SI, PER EXEMPLE ... NO. PERO SI, PER EXEMPLE TU DEMANES QUE ES PARLI DE L'INDIVIDU ACTUAL, NO? NO. /. O DE LA GENT I DE L'HOME I LA DONA I PENSO QUE DISCUTIR SI ES UN CONCEPTE FILOSOFIC O SI ES UN CONCEPTE ANTROPOLOGIC DE LA SOCIETAT OCCIDENTAL I DES DEL SEGLE XVIII, POT SER MOLT INTERESSANT, PERO NO TE A VEURE AMB LA GENT D'ARA, QUE ERA LO QUE JO PREGUNTAVA /.

< tots parlen >

D1 - Però no hem dit només l'individu és tal, estem utilitzant aplicat ... o sigui, tota la informació (), com tu dius, estava aplicada a donar una informació, no? O sigui, jo he dit que l'individualisme, l'individu en concepte filosòfic, però que justament havia hagut un canvi des de quan es va plantejar a finals del segle XVIII fins ara, no? i que ha anat degenerant, o sigui, això és una cosa que és pròpia d'ara, vull dir, no és lo mateix dir "Yo hago lo que quiero y por esto soy persona", que decir "Yo hago lo que quiero y no soy ninguna persona", o sea "Hago lo que quiero, però no sé quien soy".

D2 - Que és lo que passa ara.

D1 - I això és a lo que em referia, això és molt actual, vull dir, que un es pensa que és persona i que és lliure quan fa lo que ell vol, I això no és ser persona, penso jo. Ara, és un concepte molt propi dels anys 80 i que ha predominat a tot el pensament dit postmodern o l'ètica postmoderna, vull dir, que en la seva vertent més frivola que és la que ha arribat aquí a Espanya. Potser en n'hi han hagut altres, però justament per dir-ho d'alguna manera ha sigut el debat entre la modernitat i la postmodernitat. El debat de si s'havia arribat a un consens segons Habermas o s'havia de ser fill del teu propi desig o amo del teu propi desig, com diu Lyotard. Això ha sigut la discussió i que encara està pendent, no? encara està... i això afecta a homes i a dones i afecta a la identitat de l'individu /.

H - I afecta, diguéssim, a tu i a l'altre, a l'un i a l'altre /.

JO... BUENO. VOLEU DIR ALGO MES?

No, no.

Entrevista V
DOCTORAT FILOSOFIA

Entrevista V

ES TRACTAVA DE PARLAR DE COM VEIEU A L'HOME I LA DONA EN LA SOCIETAT ACTUAL.

H1 - Havíem dit que d'entrada hi havia rols diferents, i que aquests rols diferents no eren tan diferents, () que també hi havia un component biològic, que la sexualitat era inevitable, evident. I no sé si hem dit algu més.

< pausa >

< rialles >

D1 - Això talla molt.

D1 - ()

SI?

D1 - No, No.

H1 - Es que ara estem amb...

D2 - Ja hem perdut el fil.

D1 - La culpa ha sigut de la /bèstia/ aquesta.

SI.SI. I ESPEREM QUE ... JO ARA M'HA AGAFAT UNA ESPECIE D'INSEGURETAT QUE VAIG CONTROLANT QUE RODI.. SI.SI. ARA GRAVA BE.

< rialles >

H1 - Jo ja he parlat eh?

< pausa >

H1 - Potser també hem parlat del que és i havia de ser.

M'INTERESSA més EL QUE US ASSEMBLA DETECTAR A VOSALTRES A L'AMBIENT NO? A PARTIR DE LES VOSTRES EXPERIENCIES O AIXI I BUENO, COM US HAVIA DIT ABANS BEN BE DEL QUE SI ELS ESSERS CONTEMPORANIS.

D2 - Lo que passa és que has de distinguir nosaltres són relativament joves, i llavors pot explicar les seves experiències i això no té perquè reflexar el que passa en general o sigui, si explico la meua pròpia experiència, no m'he trobat en dificultats de tipus marxista. En detalls si no? però no han sigut tants que... a l'hora de fer una carrera o coses d'aquestes no?

D1 - ()

D2 - Bueno això sí < rialles > Doncs, això ho dic. Una cosa és la pròpia experiència que tens tu i l'altra la que passa en general. Jo crec que si explicas la teua pròpia experiència, doncs, el meu cas no seria... no reflectiria el que passa en general.

D1 - Doncs, mira jo no et diré. No, però a nivell per exemple, de... d'Universitat, que és lo que són nosaltres, jo pensava que era mentida. però realment és veritat que a les nenes sé les trata diferent que als nens. O sigui, una... una estudiant s'ha de fer valdre per més coses que un estudiant. Jo no dic que sigui en tots els casos, però en molts casos /.

D2 - No és que sigui que tingui que valdre mes, en molts casos /.

D1 - Però es considera /.

D2 - Però en molts casos ho té molt més fàcil, si accepta certs camins /.

D1 - () com a persona em refereixo en aquest sentit. Que existeix... que pot ser és un problema de generacions, si vols, que potser els professors, o quan nosaltres siguem professors o ells serà diferent, no ho sé. Perque

també crec que la tendència de l'educació ha marcat igualment, però que ara, passa això. O sigui, tu saps que si ets dona no cal que siguis ni molt intel·ligent, ni treballis molt, si tens altres camins per lligar-te a un professor. I això ho sabem. Vull dir, això si que passa. I les que no hem jugat amb això, doncs pringues mes, vull dir, tenim exemples de companyes que saps, jo que se, les armes femenines, que jo trobo una parida. I que en aquest sentit, llevors si que es produeixen discriminacions o diferenciacions entre les dones, que actuen d'una manera o actuen d'un altre, no? Pot ser té que veure amb lo que hem dit abans de la masculinització de la dona per ocupar el mateix lloc que l'home. El que passa és que crec que no ha d'entrar per aquestes vies, vull dir. Et pots fer valdre, diguem, actualment igual que un home sense haver d'usar, doncs, aquelles armes que l'home no pot usar. En tot cas sembla que vull dir, no se, jo si decideixo entrar en una vida intel·lectual no sé m'ha de considerar que tinc les cutxes molt maques, per exemple. O que sigui molt simpàtica amb un professor.no? Jo no sé les professores si ho fan amb els senyors. això ho haurieu de dir vosaltres. <riu> Vull dir no sé si...

H2 - Justament lo que passa aquí que la major probabilitat és clar, estaria de part de les noies, perquè la major part de professors, al menys a Filosofia son homes.

D1 - Si bueno en la nostra casa /.

H2 - Al menys a Filosofia, no sé si a Història si hi ha més dones o no sé com va. Crec que son al menys 80 o un 85% son homes i les altres son dones. Per tant és com un paper que ja vé d'abans, de les que hi han. no? I per tant, és clar, aquest és el problema, el problema de discernir entre lo que ha sigut i lo que s'ha de ser ara. És a dir, estem predestinats a que passiaixí perquè hi ha això no? Per tant també està en nosaltres poder canviar això, etc. Clar, que mentres hi hagi gent que es determini per aquesta /.

D1 - ()

H2 - Via fàcil és probable que continui passant així. no?

D2 - I, lo que passa és que no tens cap mecanisme per fer una queixa quan et trobes amb això.

H2 - Això és una altra qüestió, si.

D2 - Que pots fer? A qui aniras a queixar-te?

H2 - Això és un problema com hi ha en tots. Es una cosa que hauria de ser sancionada, sino res més no? relativament no? però per qui? Per altres instàncies? Possiblement, jo que sé. Predomini hi ha més masculisme que més a res. No ho se.

HI HAURIA D'ALTRES TRETS QUE US ASSEMBLARIA QUE PODRIA CARACTERITZAR /.

<hi ha una interrupció d'algú que entra a la sala>

AIXO JA VA. PODEU CONTINUAR.

D2 - Que ens deies?

US DEIA A VEURE SI TROBERIU QUE HI HAN COSES QUE PODEN CARACTERITZAR DONCS, A L'INDIVIDU ACTUAL. NO? A NIVELL DE VALORS, FINALITATS, OBJECTIUS, /.

D2 - L'individu en general?

SI.

<pausa>

D2 - Home, sembla, pel que fa als valors, sembla que hi ha crisi de valors, si ho dius en aquest sentit.

PER EXEMPLE.

D2 - Bueno, és el que et fan creure. Almenys a Filosofia () estan en crisi () Però, això crec que és mentida perquè encara que hi haguin una sèrie de valors, segur que estan en crisi uns certs valors, però evidentment en la necessitat hi ha valors.

I QUINS US SEMBLARIA QUE SON AQUESTS VALORS.

D2 - Valors que predominen?

SI, PER EXEMPLE.

<pausa>

D2 - Em sembla que són més valors de caire exterior, de l'individu, que no pas interior. Sembla que es valora més el que són característiques com pot ser l'èxit professional o el nivell econòmic o el poder que un pot tenir, que no pas valors individuals, íntims.

H2 - Predomina el () de l'èsser.

US ASSEMBLARIA QUE ES IGUAL PER HOMES QUE PER DONES
això. PER EXEMPLE.

< pausa >

D1 - Home, de cara en fora... clar sé suposa, per lo que deies tu, que a nivell social el que conta és això. L'altra cosa és que la dona ho pugui aconseguir en igual mesura que l'home. O sigui, diguem, el problema de sempre. Els valors son uns no? per tots, representa que és per tots. El que passa és que sembla que estan pensats pels homes eh? perquè jo crec, que per exemple, això l'èxit professional, o el nivell econòmic, i aquestes coses no està al igual abast per la dona que per l'home. A mi em sembla. En molts aspectes encara no està igual. O sigui, teòricament una dona pot aspirar igual, però el que passa és que segurament tindrà més frustracions si vol arribar-hi a aconseguir-ho. Li serà més difícil. Potser perquè son uns valors fets per l'home. No sé no? Clar, això seria una postura de dir, bueno, estem en una societat patriarcal encara o no?

H1 - Sembla lògic dir això no? Es la realitat que li costa més a la dona. Arribar a això. Només li queda una directriu, els valors son per l'home o per la dona? Si li costa més a la dona sembla () això seria un discurs...

< pausa >

H2 - Seguint amb la unitat i ésser, d'alguna manera la dona ha de tenir en aquests moments per arribar a ser. En fi, surten, no ha estat valorada que com... casi, casi com un animal de companyia o un ésser que ha d'estar a casa, els fills, cuidar la casa, etc. Ha de tenir l'oportunitat de ser algun ésser útil per la societat, però per arribar a això ha de tenir, per fer el que la societat masclista li ha imposat. Per posar un exemple () ha de reunir aquests valors fets per l'home, a la mesura l'home, i ara la dona els està conquerint d'alguna manera, per arribar a ser el que ella vol.

ABANS DEIEU, M'HA SEMBLAT EN L'ALTRA CINTA, LA QUE S'ENS
ESPATLLAT QUE US ASSEMBLAVA també HI HAVIA COM LA
POSTURA DEL CONTRARI NO? UNA MICA. QUE ELS HOMES també
PODIEN ACCEDIR A ALGUNS DELS VALORS QUE
TRADICIONALMENT EREN CARACTERÍSTICS DE LA DONA.

D1 - Si el que passa és que socialment els reconeguts son encara els valors que s'assignen a l'home. O sigui, la () seria en aquest sentit. De dir bueno, lo que comentavem, hi ha un 50%, vull dir hi ha homes i hi ha

de dones. S'ha de considerar igual els valors de la dona socialment i els de l'home. O sigui, jo crec que els valors de la dona, si volem dir biològics, direm biològics o d'educació, vull dir tan sé val, vull dir seria una altra discussió en tot cas, harien de tenir també rellevància social. O sigui, fins ara tenia una rellevància molt particular, molt del nucli familiar, molt de nuclis molt íntims, és valorava aquella dona doncs que... sensible, pacientosa i tota aquesta història però socialment això no tenia cap sentit perquè apart és també un problema si vols de societat capitalista o consumista que és clar, vull dir això no pots anar per la vida, és clar tu t'has de guanyar la pasta i carregar-te el primer que trobes i és com funcionem, vull dir, és la competitivitat que en principi no és un valor assumit per la dona o no sé li ha atribuït mai aquest valor o no sé l'educat per aquest valor.

- D2 - Lo que passa és que si la dona entra a agafar el rol de l'home, per exemple en el cas de la competitivitat, doncs, el que posa en qüestió, per exemple, és la família. Almenys el tipus de família que s'ha portat fins ara perquè el tipus de família que s'ha portat fins ara, la dona a casa, es cuidava dels fills i de la casa i el pare doncs, portava els diners a casa, si la dona surt ja es posa en qüestió si es poden tenir o no fills, perquè el fet de tenir fills pot posar en qüestió la professió de la dona. Hi ha la possibilitat de no tenir-ne. Llevors una mica posa en qüestió sino la família si el tipus de família tradicional. I sembla que hi ha hi entrés perquè amb els americans... Norteamèrica la família la estan defensant, el tipus de família tradicional, estan defensant () i no interessa que desaparegui. I per exemple una cosa que demostra això és les parelles que volen viure juntes, que no es volen casar, doncs, de cara a la llei estan totalment discriminades. Una dona si està casada entra en el () de l'home i si no està casada, si simplement viu amb una parella doncs, no pot tenir aquesta facilitat. Llevors... suposo que... l'emancipació de la dona no es... té seqüeles no? si la dona s'emancipa segurament arribarem a un altre tipus de societat que no serà la tradicional i no sé sap ben bé on s'anirà i això fa el punt i el que interessa, és clar, els que tenen el poder és que continuï sent les coses com sempre. Els que tinguin el poder.

A QUI ET REFEREIXES QUAN DIUS ALS QUI TINGUIN EL PODER.

- D2 - Bueno, ara n'hem parlat, <rialles> la classe obrera però no té una () piramidal del poder, és a dir de l'Estat, seria la punta, sino, que crec que el poder és més, tindria una forma de xarxa, és a dir, a... el Govern i més concretament el partit polític que mana en el moment, té el poder però no només. O sigui, l'Estat civil en general en té l'empresari, en té el professor de la Universitat, en té el metge, en té, per tant jo crec que el poder és una xarxa que ho embaeix tot. I en la relació de les

persones hi ha una relació de poder. Per tant el poder és una cosa no piramidal sino una xarxa.

H1 - Es quelcom estructural que ha fet que tots els àmbits en la societat civil /.

JA. PERO COM QUE HAVIES DIT QUE EL PODER LI INTERESSAVA MANTENIR...

D2 - Si, el que passa... Sí. El poder li interessa... clar tu preguntes a quin poder... clar... Bona pregunta.

< rialles >

D2 - Deixem pensar. < pausa > Bueno, jo en aquest cas em referia més a... qui té el poder polític. En aquest cas.

D1 - Sí, que bueno que necessàriament vinculat amb el poder econòmic, vull dir, és una estructura... social bàsica. /.

D2 - Bueno, si, llevors en relació amb el poder econòmic ja no és només el poder polític sino que hi ha altres àmbits.

HI HAURIA D'ALTRES COSES QUE US ASSEMBLA QUE PUGUI PREOCUPAR A LA GENT D'ARA O...

H1 - El que passa és que estem en la societat actual i és molt fàcil deseguida parlar del poder polític, poder econòmic. Tot el poder econòmic. La banca, etc. és qui domina l'estat de coses. Sembla. Qui té el domini en tot cas. Hi hauran artistes que faran exposicions aquí i allà però queden com en certa manera que són bastant més apartats perquè el cente està en el poder, en aquest poder econòmic sobre tot. I això recordo que parlavem abans, ara fa un moment, ara parlarem d'altres coses, però ho reitero només, lo de les qualitats més aviat femenines, tradicionalment sensibles, etc. Que passa amb la dona? La dona s'ha trobat ara amb un canvi no? I per tant, té el doble de feina. De superar aquestes qualitats i adaptar-se en aquest món, en aquest món que és de... de competència. I la competència està per mi fonamentada en un valor encara més enllà que és el de l'agressivitat. Un valor el de l'agressivitat, sobre tot a l'història de la humanitat ja des dels homes primitius. L'home primitiu era fonamentalment agressiu. Sobre tot l'home, que surtia a caçar. Havia de ser agressiu amb els altres i amb els animals que trobava. I la dona ja, en tota aquesta història de la humanitat que feia més tasques, de cusir si tu vols, estar cuidant als petits, etc. Per tant hi ha diferència biològica, sobre tot en la que hi ha en la història cultural que ha marcat

aquest pas, per tant la dona actual es trobaria en sortir d'aquí. I és doble tasca i doble feina, sortir de tot això.

D2 - Sortir d'aquí, però llavors l'home es troba que la dona li està canviant i llavors ell també no sé si es troba, a vegades, com desemparat, perquè ja està acostumat a trobar-se un cert tipus de dona i ara es troba un altre i llavors, això implica moltes vegades que ell és custioni la seva pròpia manera de ser. I que... hi ha casos que tots segurament coneixem, de... de dones que accepten el marxisme tranquilament, perquè sembla una postura fàcil, si ja l'home condueix, li diu lo que ha de fer i lo que no ha de fer i per tant la vida és més còmode.

H1 - Lo que dius tu i en certa manera l'home està espantat amb aquesta nova situació de coses que ha d'assumir i que no sap /. ben bé com va. Com està espantat i no sap ben bé com ho veu adopta una postura tradicional, de xarxa de màxime de poder, una postura tradicional, i sabem tot com està i, no? hi ha aquest temor, aquest temor.

D2 - Això està canviant, però com la tradició que porta al darrera és molt i molt llarga /.

H1 - Exacte.

D2 - Vull dir no és que mirem () un dia per l'altra sino que va per llarg.

D1 - Si, a part hi ha una altra cosa. Vull dir. Per l'home ha de ser difícil veure la possibilitat de la dona de col·locar-se al mateix nivell, i potser de diferent manera també, perquè és clar, llavors, s'ha de replantejar si ha de continuar només amb els seus valors, diguem de, masclé o bueno, té altres possibilitats no? O lo que abans havies comentat dels àrabs. Bueno, que és una societat d'afeminats, Bueno, ni d'afemenitat o no, has d'assumir nous valors perquè sembla que es necessiten. Vull dir, és impossible que demanis a totes les dones que siguin com els homes i que tots els homes siguin com les dones. Vull dir, simplement qui és d'aquesta manera doncs, benvingut. Perquè, és clar l'home que, per exemple no és un duro, també ho té palut. Perquè és clar, vull dir /.

H1 - Si, si.

D1 - Hi ha una estructura que et demana una serie de característiques per triomfar. Perquè el triomf és el que conta. Llavors l'home que no és així, es... per que no sé l'ha de reconeixer, perquè? Perquè no és tan vàlid com un altre.? no? I fins ara el problema era aquest, vull dir. Aquests tios no serveixen, vull dir, jo crec que aquí és un error, és un error perquè hi ha dones, i hi ha homes que son així. Per tant... i també

hi ha dones que son molt dures, bé, no passa res /. el que passa és que /.

D2 - () els valors de la dona son aquests ,els valors de l'home.

D1 - Jo crec que no. Jo crec que no s'ha de definir ni a l'home ni a la dona per valors.

D2 - Pots dir els que han predominat /. al llarg de la història.

D1 - Exacte. I els que s'han fomentat /.

D2 - Però son biològics aquests, aquest valors?

D1 - Això si que no ho sé.

H2 - Jo crec que en origen si que eren biològics. O sigui, hem parlat de cultura prehistòrica, posem, en origen eren biològics, perquè l'home tenia complex biològic, sembla que té com més força o més músculs, no sé com va, heu sentit alguna cosa no sé. I per tant, això li servia més per caçar /.

D2 - Bueno, però això () amb això vols dir que l'home és més agressiu?

H1 - Cuidado. La força física. L'origen era la força física. Aquesta força física va anar passant per educació, tradicionalment, amb la força, força física, força agressiva, a poder i oposició i s'ha anat trasmetent al llarg de la humanitat per aquest camí. Quan les relacions productives han canviat. Les forces de producció han passat. Ja no és lo d'abans que és necessitava molta força física i ara es necessita més intel·ligència, posem, més lo que sigui. Per tant han quedat uns valors més aviat desfaçats aplicats en un nou contexte.

D2 - Jo ho deia perquè, fa dos anys va sortir un article que va tenir bastanta polèmica que, no sé com era, però he fet una anàlisi de... de... no ser ben bé si era del cervell de l'home i de la dona que havien trobat diferències, per això les dones tendeixen a fer aquestes carreres, perquè tenen, un no sé que, un tipus de potencialitats, i en canvi els homes tenen més aquests tipus de...

AIXO ÉS INTERESSANT però POTSER JO M'ANIRIA CENTRANT MES... NO, NO, ES MOLT INTERESSANT, però EL QUE PASSA ES QUE COM ES TANT AMPLI, INTENEM més AVIAT CENTRAR-NOS /. EN CARACTERISTIQUES

H1 - Es un debat, que no t'hi fixes i...

CENTRAEU-VOS EN QUESTIONS QUE A VOSALTRES US ASSEMBLI..

H1 - Experiències personals.

< pausa >

H2 - El problema també està en que quan la dona pot escollir llocs de treball importants i això, d'alguna manera se la condiciona a ser un objecte... un objecte sexual. M'explico, o sigui, és quan, per exemple, () sudamericans, tenen a la dona més o menys alliberada, la protagonista aquella, no n'he vist cap però <riu> més o menys pel que em sona. <rialles> però és l'objecte de desig sexual, un objecte de desig sexual simplement. No sol pel seu currículum o per la seva intel·ligència sino pel seu cos o pel... o sigui, pel seu, no se, no sabria com dir-li./.

H1 - Simpatia.

H2 - O simpatia. O això. O sigui per característiques molt... molt primitives, potser. Molt bàsiques. Molt de contacte i no contacte. Llevors, clar, això també entra dintre de la lluita d'aquesta dona per ser dona, i no ser simplement un objecte al servei de l'home, un objecte d'aquest tipus.

D2 - El que passa és que això que dius seria una mica el que és la cultura del cos, dels anuncis. però el que passa surten... no se... s'haurien de contar si surten més dones que homes, perquè l'home també...

SOBRE AIXO DE LA CULTURA DEL COS QUE US ASSEMBLA. TOCANT UN ALTRE PUNT.

D2 - Home, depen com cuidis el teu cos, està molt bé. Fins un cert punt. Fins un cert punt.

H1 - Si, el sistema ho potencia molt el culte al cos, evidentment és un sistema econòmic i lo que predomina és el tenir sobre el ésser () per tant tenir un bon cos, sempre està millor que no pas tenir-le. això és lògic no?

H2 - El problema està quan la () de tenir un bon cos, com els anuncis d'estètica. Triomfen. Aleshores per triomfar has de tenir un bon cos. I el triomfar consistia en que et miressin pel carrer, amb admiració.

D1 - Si apart d'aquí, en tot això, jo trobo un error bastant greu el fet que... potser uns anys enrera era sobretot el cos de la dona bastant important. Jo crec que la gran pifiada és que ara és també el cos de l'home. Vull dir /.

D2 - A més a més.

D1 - Si en aras de la igualdad, ara tot son cos. /. No tampoc és això, vull dir, com que abans la dona era objecte ara l'home també és objecte, vull dir és una tonteria. O sigui és un error de valors. Ja no masculins ni femenins, sino que és un error de valors socials, o sigui, des del meu punt de vista, és clar, a un altre li pot semblar de conya. No sé si està molt bé això.

NO US ASSEMBLA QUE PER EXEMPLE VALORAR això NO? ELS DOS COM OBJECTES VAN EN DETRIMENT DE QUIN ALTRE TIPUS DE VALOR, PER EXEMPLE.

D1 - Home, és clar, per mi tot el que sigui el valor de l'aparença per sobre del valor de lo que és un, per sobre del valor de tenir de l'ésser, realment és negatiu, o sigui per mi el que té valor és el que és un, no el que té. I bueno, en aquest cas és evidentment lo que se diu, no?

<tots parlen>

D2 - () més aviat valors de tipus exterior /.

D1 - Sí, sí, de l'aparença /.

H2 - I aquests valors exteriors lo únic que fan és objectivar a la persona, no la fan subjecte sino objecte.

PODEU PARLAR <RIALLES>

H2 - No la fan persones sino que la fan objecte de desig, objecte de plaer, objecte de negoci, objecte del que sigui, amb la qual perd la seva categoria de persona.

A VOSALTRES COM US HI SENTIU, O SIGUI, A MÍ M'INTERESA MES QUE A NIVELL TEORIC, CLAR, M'INTERESSA MES EL QUE VOSALTRES SENTIU D'ALGUNA FORMA. LO QUE US PUGUI SEMBLA DINTRE D'AIXO.

H1 - Jo personalment, com ho podria dir. Intento estar al marge màxim possible de tot el que sigui aquest regim d'objectualitzar o de moure's en una aparença. Intento. () Suposo és lo que diem tots intento valorar més en valors com la sinceritat, l'amistat. Es clar, en certa manera si dius això sembla que et redueixes a l'àmbit de company, d'institut i tot això, tot això sembla molt clar que és valor, però un cop que et fas gran llevors ja t'has de deixar de punyetes, () i agafar qüestions pràctiques com l'èxit professional i /la premsa/ /.

D2 - Ara sí parles amb ()sinceritat o amistat sembla que fa riure.

H1 - Si.

D1 - Si, sembla que estiguis visquent () 68.

H1 - I això és la postmodernitat. La crisi de valors. Aquests valors son ridículs, son infantils no? I per tant, anar a cara a lo pràctic, a lo econòmic, si tu vols, o lo que sigui. Tenir un bon cotxe, aconseguir un pis a la que puguis i viure la teva vida.

D2 - Exacte, que produeixis i consumeixis.

H1 - Exactament. Es clar, és qüestió d'això, veure si aquests valors o d'altres valors, no tenen perque ser aquests, és creen d'altres a veure si és possible la creació de nous valors, si és possible que bueno, o resucitar-ne de vells amb una altre forma, possiblement poden ser valors, jo crec que si el que passa és que a la pràctica veus que no. Sembla que no. Sembla. Apart ja dic a nivell estudiantil, de batxillerat, i això que ja funciona () i funciona tot perfectament, companyerisme i tot això, però, com surts d'aquí?

< pausa >

H2 - D'alguna manera tot això comporta la pèrdua de la trascència de la persona. La persona deixa de ser... o sigui, deixa de donar-se'n ... perd perspectiva de tot.

PARLA EN TERMES MES...

H2 - Perd la perspectiva... o sigui, la... O sigui, aquest cult al cos, jo tinc un germà que fa culturisme () i està obsessionat amb el seu fetxe, perque clar té proteïnes, etc. però que d'alguna manera to el que és la consciència de la pròpia mort, per exemple, aquestes cultures que estas construint perque et serveix, de que et serveix, quina utilitat té no?

H1 - El problema jo crec que no és aquest... el fer culturisme, sino /.

H2 - és una obsessió..

H1 - Exacte. I oblidar altres problemes fonamentals que son pròpies de la persona, /.

I AIXO US SEMBLA QUE ES CARACTERISTIC D'AQUEST EPOCA.

H1 - Si, si. En principi sí. La societat consumista, lo que he dit. Em sembla que és això.

O SIGUI, ANYS 80.

D1 - Sí, és 80 més o menys.

H1 - Els invents més nefastos, és el wolman, això que et poses aquí i ja no /.

H2 - Sobretot per conduir.

H1 - O per estar amb altre gent, perquè, o sigui, desconectes totalment.

H2 - Sí, sí, això és l'individualisme. A tancar-te en el teu...

H1 - Hi ha gent que és capaç de parlar amb el wolman posat.

H2 - Sí, sí.

H1 - Absolutament incomprendible. no? Aprenen a llegir els llavis, això sí.

< rialles >

D1 - Mira la vantatge que té.

H1 - No sé. Si parlessim de la relació de la dona, no sé si dir en el matrimoni o ajuntar-se en els anys 80 lo que és la relació amb la dona, no ho sé suposo que és un intent d'assolir més aviat la igualtat. Parlo amb la majoria no? Que a la pràctica s'assoleixi, sé suposaria que no perquè potser, perquè l'home s'acostuma al seu rol tradicional i si acomoda a la societat i la dona queda... suposo. No sé si en general passa el contrari. Ojala passés al contrari si un cas, que no ho crec. Nous matrimonis, noves parelles dels anys 80 no sé ni com s'ho han muntat.

D1 - No. Bueno. Jo si et dic algun cas que conec i és d'una companya... que ja no és companya, però abans anava a la Universitat, és clar s'ha casat amb un home bastant més gran que ella, té 40... bueno és porten uns 20 anys o així. Clar, jo ho trobo una postura, és clar, així d'entrada, dius ostial Té ara 23 anys i ja té una criatura, i ha deixat la carrera per estar amb aquest home. Vull dir, vale, si sé l'estima, de conya i tot lo que tu vulguis no? Vull dir, clar, jo ho puc acceptar. Ho puc acceptat que la dona tingui la llibertat de poder-ho escollir. O sigui, el problema que jo veig és que quan s'imposa socialment o sigui, només val aquella dona que s'ha casat, ha tingut 25 fills i els cuida de conya. això és lo que jo

crec que no és positiu. Ara que la dona que lliurament, doncs, que és vol casar amb un senyor més gran o més jove, i vol tenir 25 fills, doncs, em sembla molt bé. Jo no ho faré, perquè particularment no... no en vè de gust, però si... clar. Jo objectivament, veig que no li puc criticar aquesta postura perquè, bueno, és la seva opció personal.

H2 - La crítica, penso jo, pot ser lo tradicional que és refereix això que la postura, la contrària, perquè s'ha casat i ha tingut un fill () /.

D1 - Exacte, tampoc és () personal. /. bueno és la seva opció personal.

H2 - És el dret a escollir, lo que tu deies. Cadascú escolleix, ser un mateix, i per tant és persona i té dret a escollir. /.

D1 - Exacte. Exacte.

H2 - I ha de seguir la seva pròpia vida.

D2 - Sembla filosofia.

< rialles >

H1 - Hi ha dret a escollir i dret a escollir-se.

H2 - Escollir-se. Si és podria dir així, és més ben dit així.

H1 - Ser un mateix.

H2 - Escollir que? Escollir un mateix i per tant escollir-se.

< rialles >

D1 - És molt gramatical.

< rialles >

< tots parlen >

H1 - No sé. Suposo que hauriem de parlar més d'aquesta relació amb la dona... /.

DEL QUE... PODEU ANAR ACABANT SI VOLEU. PODEU AFEGIR ALGU /.

H1 - Els valors, respecte això dels matrimonis moderns i això, jo voldria dir que ho tenen més xungu, o més difícil que un altre perquè cap de les

dues postures, el cas de que els dos treballin és la còmode. O sigui, d'alguna manera quan la dona accepta el /show/ del matrimoni i és queda a casa i tota la història, doncs, és la postura còmode i l'home treballa i etc. però quan els dos no poden acceptar cap de les dues és una postura còmode perquè son híbrides, son combinades, llevors la cosa és més difícil.

< pausa >

H2 - I perquè no, també és pot posar per aquí en mig el problema dels fills, tots dos treballen, evidentment la dona té el mateix dret de realització en el seu camp professional no? I llevors, que passa? que tenen un crio, per exemple, normalment el cuidado del fill sol anar tradicionalment, o sigui, veig el que pot passar. I s'atribueix a ninyeres, la gent els porta a guarderies, i molts noies han crescut... els avis... però ja els avis és diferent. Trobo molt més correcte portar-los als avis, perquè ho deixen a un nivell més familiar, almenys de cultura d'aquesta de família que no pas a un nivell objectiu com és una guarderia, els deixen allà i potser molts nanos ni tan sols és coneixen... el pare arriba i ja estan dormint. I el pare quan s'aixeca encara estan dormint i no coneixen ni tan sols...

D1 - De tota manera, jo crec que això és una cosa que s'hauria d'assumir diguem, institucionalment si vols, el fet que una dona pugui, si té la possibilitat de ser mare i és vol realitzar com a mare i és vol realitzar professionalment, que pugui fer les dues coses, clar, això seria lo perfecte. O sigui, que s'hagi d'assumir a nivell d'empresa si vols una cosa tan pràctica, de dir la senyora que té un fill té dos anys d'excedència i no passar res. Vull dir, jo crec que és com necessari que el fill estigui amb la mare, com que la mare pugui realitzar-se professionalment, una dona no és una sola cosa, no és mare /.

H1 - Jo diria també, exactament el mateix cas seria aplicable per l'home /.

D1 - O per l'home. /.

H1 - Hi han homes que volen realitzar-se com a pares i no tenen la possibilitat, exacte.

H2 - Lo bo seria que l'home i la dona és poguessim realitzar com a pares /.

< tots parlen >

D2 - No sé el temps que tens d'excedència però ara pot ser tant l'home com la dona. Cosa que no hi havia () No crec que sigui els anys.

H1 - No , ni molt menys. No, només son dos setmanes o...

D2 - No ho sé.

D1 - Si, però de tota manera és això. Jo ho trobo bé. Un home també és pot realitzar com a pare /.

H1 - El rol social de l'home és aquest. Treballar i fer () de dona i ja està no?

H2 - I també és una reivindicació.

D1 - Exacte. I a part d'això seria una manera d'anar modelant altres valors, tant per l'home com per la dona, vull dir. Per l'home també és bó tenir això. El contacte amb el seu fill, per que assumeixes nous valors, noves maneres de veure les coses. Vull dir, jo crec que és una experiència que és per tothom. és una experiència humana. I abans que homes o dones són persones. Llevors, jo crec que ha d'haver la possibilitat per tots. és el que hauria de ser.

H2 - I l'home que és vol realitzar com a pare sobre tot la gent jove a d'apendre a ser comprensiu, comprensiu amb el fill, per exemple, cosa que mai, tradicionalment no ha estat considerat. L'home ha de ser patriarca, per tant el () de la família. /.

D1 - ()

H1 - L'home ha de canviar de papers, i li costa o li fa por ser comprensiu, per mi jo no puc rebaixar-me a ser comprensiu, si tu vol, i això fa por i intento evitar-ho. Són camps a concebir.

< pausa >

BUENO, SI VOLEU DIR ALGU MES.

Entrevista VI
DOCTORAT SOCIOLOGIA

Entrevista VI

ES TRACTA QUE PARLEU DE COM VEIEU L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS EN LA SOCIETAT. LLAVORS, PODEU PARLAR A NIVELL DE RELACIONS ENTRE ELLS, DEL SEU LLOC A LA SOCIETAT, COSES QUE HAN CANVIAT, ETC. COM VULGUEU.

H1: ¿No podria ser alguna cosa més concreta? Perquè és que...

H2: Podríem començar amb alguna pregunta.

H1: És clar, per qui...

NO, PODEU COMENÇAR PER ON VULGUEU, PARTINT DE LA COSA AQUESTA QUE SERIA: VOSALTRES, QUALSEVOL DE VOSALTRES ¿NO? ALGUNA COSA DEU PENSAR, SENTIR O HA SENTIT PARLAR/.

H3: ./Evidentment, però si jo et pregunto sobre el concepte de justícia iQuè em podries contestar? A veure si m'entens... Com no delimitis una mica més el tema és impossible parlar.

H2: És un tema oceànic.

D1: Clar, per això nosaltres som els que hem de determinar el tema. Va per aquí ¿eh? De grup de discussió i tal. Nosaltres, apa!

H2: Vale, vale.

H1: Per a mi sempre he trobat suggerent el tema de la crisi de la identitat masculina, que es diu ¿no? ¿A què respon? Si se sent més ara que no pas

abans... Per obrir el foc... Per dir alguna cosa. Què és això de la crisi de la identitat masculina? Jo penso que hi ha uns arquetips patriarcal que ja no regeixen com abans i que es desfan i que hi ha com una pluralitat d'opcions a la conducta personal que no responen a esquemes més estereotipats d'abans i avui en dia hi ha aquesta confusió. No hi ha un model clar de comportament masculí, de virilitat. Hi ha com una barreja molt més gran de la feminitat en la masculinitat, de postures, opcions totalment diverses i a vegades contraposades que et fan estar una mica desorientat. Doncs, jo com a varó ¿Com m'he de comportar davant de la dona en aquesta societat? Moltes vegades no ho sé, que ha de prevaldre, el que és clar és que jo no em comporto, en les meves relacions amb les dones, com es comportava el meu pare, per exemple. A llavors, un tema que sempre m'ha inquietat molt és: ¿Què és això de la feminitat?. ¿És una contrucció total segur, però que no sempre és igual, que es modifica i ¿per què es modifica? El sentiment o l'entitat de dona a aquí és igual o ha canviat molt respecte al que tenia la meua mare fa trenta anys: segur que sí. ¿Com va canviant en aquesta societat això de la feminitat, lo de la masculinitat? Ja he dit que jo no ho tinc clar. ¿Quina és la identitat masculina aquí? Però m'interessa molt més ¿Quina és la identitat femenina si és que existeix aquesta feminitat/.

D1: ./Però és que és lo que està canviant, perdona que l'interrompi, pero... jo penso que el que està canviant és la identitat femenina i això, de retruc, fa canviar la identitat masculina o sigui, fa canviar una mica els valors dels homes...

H1: Però la que canvia primer és la femenina, dius tu.

H2: Jo el que veia també... jo ho veig des d'una altra perspectiva.

D1: I el que ha de canviar, no sols el que canvia, sinó el que ha de canviar.

H2: És evident que els patrons, tant de l'home com de la dona, estan en crisi, això és evident que sí. És un moment de restructuració o, millor dit, de diferent, de canviar la simbologia ¿no? de lo que representa. Però en canvi jo veig també unes altres dades que contradiuen el que estaves dient tu abans, Per exemple, jo m'adono que les dones que triomfen en aquest món copien o imiten models masculins. I no solament els imiten sinó que els porten fins a les últimes conseqüències.

H1: Exacte.

H2: Estic parlant del que seria la meua experiència quotidiana. Jo, per exemple, estic treballant en un lloc que tinc un "jefe" que és dona. Pues tindries que veure'l, és una cosa increïble perquè, no solament compleix amb les funcions d'executiva, sinó que al mateix temps intenta combinar-les amb lo que serien les funcions tradicionals del paper de la dona i surt una barreja que, de

veritat, és quasi, quasi un monstre, perquè ha arribat, per donar-te una idea, ha arribat a allò: mira, ara fa poc ha tingut un crió...

ha arribat allò a putejar la llet seva o sigui, sigui la materna i deixar-la dintre d'una..., com es diu?, d'una nevera, <rialles> perquè entre reunió i reunió surt corrents i d'allò, m'entens?, li dóna de veure a la criatura. <Rialles> Una cosa que de veritat: increïble, no? Per això et dic que jo penso també en això. Suposo que, ara, la necessitat que han tingut les dones, ara, d'integrar-se en el mercat del treball, de sortir del que seria el paper tradicional, lo que és les funcions domèstiques, les funcions, allò, sempre s'ha parlat de reproducció de la mà d'obra ha comportat tot una sèrie de desviacions o tot una sèrie de desvirtuaments increïbles.

H3: Jo vull introduir un element, agafant en el tema de la feminitat-masculinitat un debat, per exemple, social que aquí no s'està donant, inclús aquí..., suspícies, però sí, per exemple, el moviment de les dones a Itàlia, sí que està assumit i és el tema que, bueno, s'està dient que les dones, és a dir, assumeixen els valors masculins. Per exemple, a Itàlia, al moviment feminista o al moviment de les dones està sorgint el debat de viure la diferència, és a dir, fins ara es partia que s'havia d'aconseguir la igualtat i, per tant, que tothom havia d'assumir uns únics valors que no fossin ni masculins ni femenins, lo qual, a la pràctica, això volia dir que les dones assumien els valors masculins. A Itàlia, per exemple, el moviment de les dones, el que està introduint, clar que aquí crea recels, que llavors inclús crea que de..., et fiquen l'etiqueta de masclista... qui defensa aquest debat aquí, i és de viure la diferència, és a dir, no..., sí que aconseguir igualtat d'oportunitats i aconseguir drets iguals, però no des de l'eliminació dels rols, sinó que els rols que han de ser aquest rol d'un sexe o d'un gènere, però sí la qüestió d'aquesta defensa de la diferència, i és una..., per exemple, aquí, a Espanya, encara no ha entrat, però sí al moviment de les dones a Itàlia: el tema de viure la diferència.

NO, A MI M'INTERESSA QUE PARLEU DE VOSALTRES A LA PRACTICA.

H1: Estem teoritzant massa.

<Rialles>

D2: Si vols, introdueixo jo un aspecte de la pràctica. A mi em fa l'efecte que el que ha passat aquí, per l'experiència que jo tinc, a la nostra societat no s'és modern sinó s'és masclista. I tothom ja no és masclista i, llavors, parlar de masclisme és ser un histèric o una histèrica, més aviat una histèrica, perquè som dones que dieu: "Tu ets un masclista perquè fas tal", i ja no està de moda, però en el fons segueix sent una cosa tan vigent com ha sigut sempre, perquè només s'ha rentat la cara i perquè si tu segueixes veient els sous de les dones segueixen sent encara més baixos que els dels homes, es necessita la quota del 25% perquè hi hagi representació política o perquè a l'Estat hi hagi

dones. A casa, els homes ajuden a escombrar, però la responsabilitat i l'organització és de la dona, etc. etc. Però a llavors s'ha arribat a un clima en què ja existeix igualtat teòricament entre cometes, és el "modus vivendi", és aquest i a llavors encara es fa molt més difícil la lluita. S'ha com adormit una mica, llavors aquesta és la impressió que jo tinc així, en general.

H4: Bé, el que jo crec que aquí s'hauria de distingir entre el que és més o menys veritat, no? Jo crec que s'ha de fer una diferència, del que són rols i el que són autoconcepcions o identitats. Jo crec que els rols sexistes encara continuen i no han canviat en res. Vull dir, pot ser anecdòtic, anecdòtic però res. Jo, la meua imatge és, vull dir, és increïble, vull dir, per a mi no ha canviat res, res res: nines per nenes i cotxes vistosos per a nins. I això és bum, bum, vull dir, una cosa que ho envaeix tot, absolutament tot. I jo, bueno, suposo que tothom coneix amics "progres" d'aquests, no? que l'educació dels fills i igualtat, no sé què hi cauen, eh? amb el () i etc, etc.

D2: És que és molt diferent, perquè tenim models interioritzats. Jo, per exemple, el que no pot ser és fer de la teua vida una lluita, jo, per exemple, no sóc feminista però en principi, a mi, molta gent em diu que sóc feminista perquèestic... jo, per exemple, el meu promès, a casa seva, quan acaben de dinar diuen: "Anem al bar a fer un cafè". Quan diuen "Anem al bar a fer un cafè" és els homes i prou i jo dic: "Jo també vinc", no, mentida, no dic ni "Jo també vinc", jo m'aixeco i també i vaig i em diuen: "No", tan ells com elles, i "On vas tu ara?". Jo no prenc cafè, em prenc un "bitter", no prenc cafè, però vaja... <rialles> però arriba un moment que no pots fer de cada qüestió de la teua vida una qüestió de militància perquè acaba sent extenuant, perquè és horrible lluitar per tot i dir: "Resulta que tu no has escombrat i jo he tingut de fer el llit" i això acaba amb la teua vida i a més hi ha un altre problema: que tu mateixa tens moltes vegades tics sexistes, per exemple, si tens un nen i te'n vas a treballar, estàs amb la recança de que t'has deixat el nen i no estàs complint amb el teu paper de mare. Per què? Perquè has tingut un model de mare que l'has tingut sempre a casa per a tu, o que ha fet aquest paper. En canvi, la que se'n va a treballar i es deixa el nen a la guarderia o on sigui, ell no té cap problema: torna a casa i durant tot el dia no ha pensat en el sentit que nosaltres hi hem pensat. No dic ni molt menys que els estimin menys ni que elas estimin més. Llavors, tot això, és clar, tot això encara complica molt més perquè a sobre tens un problema, has de lluitar, has de lluitar amb tu mateixa, has de lluitar amb els que t'envolten i a sobre has de viure feliç <rialles>, per dir-ho d'alguna manera. No et dic res, el que costa això! Bé, caricaturitzant molt, però és això.

H5: Però no solo es cuestión de actitudes y de los diferentes individuos, sino que también son, y ahora estoy pensando en una anécdota del otro día que ví, sino que también son las organizaciones espaciales y las organizaciones temporales y una serie de cuestiones y, por ejemplo, es curioso porque ahora, en la Facultad de Económicas de la "Central" se ha roto o están arreglando el

wáter de los chicas y entonces tienen que utilizar el wáter de los chicos y, entonces, cuando entran los chicos todos contentos y todo cantando y como siempre organizando bulla cuando van en grupo y de repente se encuentran con tre chicas ¡plaf! Y entonces, o sea, lo importante para mí no es el efecto que tienen esos chicos, sino a mí lo importante es ver como la organización de divisiones espaciales y importantes al fin y al cabo reifica el comportamiento cotidiano. Es decir, las escuelas se plantean, por ejemplo, se planteaban las escuelas de primaria de tener solo un servicio y una serie de cuestiones y todas, o casi todas, lo han tenido que retirar porque cuando salían fuera las chiquillas estaban desorientadas porque había uno para unos y otro para otros. Y por otro lado, otra de las cosas que me ha llamado la atención últimamente para ver hasta que punto no son tanto cuestiones de roles o son cuestiones también de prácticas: en clase de educación infantil había, había los años que he estado, siempre había todo chicas y de repente un grupo donde solo hay dos chicos cambia absolutamente toda la dinámica y me ha llamado la atención como, por ejemplo, de pasar de una relación igualitaria con los alumnos se pasa a una relación absolutamente jerarquizada y mediatizada por estos dos alumnos que hay en la clase de 32 personas. De hecho, uno se ha convertido en el delegado y el otro es el que transmite las consignas de la clase, a parte que hay una serie de prácticas después, y una serie de... que es el que traduce, que me parecen muy importantes y es el que lleva un poco sobretodo... a la importancia que tienen diferentes agentes en este tipo de historias.

H6: Sí, jo crec que si no canvia el que és el patró familiar, no el patró, sinó l'estructura familiar, difícilment es podrà notar un canvi significatiu important, Vull dir, mentres mantinguem això: pare-mare...

I PER CENTRAR-HO EN L'INDIVIDU ACTUAL: HI HAURIA QUALSEVOL COSA QUE HAURIEM D'ALGUNA FORMA DE CARACTERITZAR, A LA GENT D'ARA? eN AQUESTS MOMENTS, A NIVELLS DE VALORS?

H1: Jo penso, per exemple/.

./A LA VIDA

D1: Que podem caracteritzar l'individu?

SI

H1: L'hedonisme és un valor que ara se m'ocorre. Per exemple, la cura del propi cos, el replegament en l'esfera de la intimitat, el preocupar-se per tu en un moment que les utopies i els ideals han fet figa i ja no existeixen. Hi ha aquesta desorientació, hi ha el culte de, que sé, de la cuina, de la gastronomia, la macrobiòtica, el gimnàs, el "jogging", el "footing", etc. Indiquen que el que compta més és l'individu com a tal, perquè els moviments col·lectius o el sentit

que pot donar a la teva vida la..., el formar part d'una comunitat o d'un grup que doni..., que et permeti actuar d'una certa manera en un determinat sentit. Hi ha un individualisme molt gran, en aquest sentit.

TU ENTENDRIES L'INDIVIDUALISME, EN QUIN SENTIT? A NIVELL
()

H1: Sí, replegament cap a l'esfera de la privacitat en la vida quotidiana. Això és l'individualisme/.

D2: ./Defensa de la intimitat. Hi ha moltes notícies ()

NO TAN A NIVELL TEORIC, SINO COM US SEMBLARIA QUE AJXO ES
TRADUEIX

H1: Com es tradueix?

ÉS CLAR

H1: Doncs, per exemple, en la persecució del triomf, de l'èxit econòmic. Per exemple, el "yuppi". Ell deia: "Hi ha moltes ties que estan adoptant el patró masculí, són "yuppies" agressives que triomfen i tal". Bueno, aquesta és..., per una banda estan reproduint l'esquema masclista, però també estan introduint una altres, unes altres formes que abans no existien ¿no? Si elles comencen a fer coses que fan els tios, és el que tu deies, s'estan intercanviant els rols, però els rols són els mateixos/.

H2: ./No s'intercanvien, eh? No s'intercanvien.

H1: No, però la tia que fa de tio com la Margaret Thatcher, la Thatcher que està de president, bueno, està ocupant el rol masculí, ella, com a persona, però el rol és el mateix.

H2: No és el mateix perquè l'ha desvirtuat, inclús, portant allò a un extrem quasi, quasi de còmic, no?

H3: És allò típic dels nous rics, no? Sempre en general.

H1: D'alguna manera, el que hi pot haver és aquesta suplantació: elles del sexe femení ocupen el rol, no?, que està en el gènere del masculí, no? Com a dones fan d'homes.

H2: No totes, algunes quantes. Joestic més en la línia del que deia ella. Jo admiro la diferència.

H1: Jo penso que sí. Estem en una societat sexista/.

D1: ./Jo també.

H1: Però que... i no estem com abans: les coses canvien que...

D1: També la diferència i trobar l'essència: l'entitat de dona o d'home ()... rols nous.

()

D1: Ha de ser que cada individu particular que ho trobi, a llavors es conformarà/.

H1. ./Jo crec que és buscar la integració, precisament tenint en compte les diferències d'uns i d'altres, sense...

D2: Buscar la identitat entre home i dona. Vol dir que tu, per ser dona, has de tenir una identitat i que tu, per ser home, has de tenir-ne una altra, i això és un error, és sexisme. El que s'ha de fer, hi ha diferents identitats, que unes es poden identificar amb el gènere masculí unes altres amb el gènere femení, i tu, independentment del teu sexe... pots tenir la identitat masculina o la identitat femenina, l'enfoco cap aquí i aquí està. Llavors, hi ha un altre problema que això s'ha traduït en només fer la masculina que és aquestes dones, tipus la Thatcher. Però hi ha una altra línia que diu "no". Tan bons són uns valors i una identitat, tan l'una com l'altra. Per exemple, és tan important cuinar a casa com dirigir el govern, per dir-ho d'alguna manera. Llavors, tu, independentment del sexe, segons les teves característiques, la teva manera de ser, la teva sensibilitat, o lo que sigui, trobaràs un tipus d'activitat o una altra, llavors, a partir d'aquí, és per mi, on ve la igualtat, ara pots seguir això...

H1: Per això, jo penso/.

D1: ./De tota manera, perdoneu, el que jo he dit tampoc es diferencia tant del que dieu vosaltres, o sigui/.

H?: ./El què?

D1: O sigui, si jo penso que la identitat de la dona i de l'home la de buscar cada persona i llavors conformarà la identitat per gènere.

H1: Però no la crea...?

D1: Però, però...

AIXO ÉS MOLT INTERESSANT, PERO, PERO TENIU POC TEMPS, LLAVORS A MI EL QUE MÉS M'INTERESSA ÉS QUE POTSER... HI HA

MOMENTS QUE JA HO FEU, QUE PARLEU A NIVELL PRACTIC, DE AMB QUE UNS TROBEU, NO?

H6: Però... abans deia homes, el rol masculí entre en crisi, més que això diria que el rol masculí, en els homes, per exemple, estem els homes, bueno, almenys en el meu cas, seria... assumeixes coses que abans no es podien assumir perquè abans eren rol femení, no? Eren qüestions i potser aquest individualisme o aquest, o aquest hedonisme que tu estaves parlant, tampoc és tot d'efectes negatius, és a dir, també està permetent, que és la part positiva entre cometes, no?, que bueno, que els homes també assumim qüestions de que fins ara només havien estat per al rol femení, no? Doncs, bueno, jo què sé, jo, personalment, per exemple, jo no em preocupo de certes qüestions que fa 10 o 20 anys t'hagin dit, bueno, doncs, mira, has de prendre una actitud que és, una actitud, per exemple, només assignada al rol femení, no? Ja no és preocupant. Més que una crisi del rol masculí, jo diria que en els homes, també en determinades classes, segons en quins estrats socials, això no es don i encara és molt clar quin és el rol masculí i el rol femení, pues sí, que en determinades classes o en determinats ambients culturals ja no és tant, no és tant preocupant per a la persona, per un mateix que tu assumeixis qüestions de rol femení, no? Per la forma d'actuar, per/.

H5: ./ Pero hay una cosa que yo creo que, como al menos como yo lo pienso o lo vivo, és la cuestión que siempre que se habla de identidades, hay identidades contrapuestas, entonces yo creo que una cosa, y no solo a nivel más abstracto, uno de los valores, sino de contravalores absolutos de nuestra sociedad es el de la experiencia, es decir, se plantea la cuestión que uno pueda tener una serie de errores, una serie de cuestiones y lo que... ¿Qué quería decir?

D1: La contraposición/.

H5: ./Todos los mecanismos nos llevan a liquidar algo que me parece que és muy importante, que és: no estoy de acuerdo que uno de los valores sea el individualismo, sino la negación del individuo... al individuo se le expropia de todo y un mecanismo importante es este sentido es aquél de que dividen los individuos únicamente por una categoría sexual i los clasifica "hombres" y "mujeres" sin tener en cuenta que, para mi, las relaciones prioritarias son las relaciones entre "fulanito" y "menganito", sin tener en cuenta todo lo que pueda traer, pueda traer a partir de esa clasificación, es decir, clasificar dos personas significa que una experiencia la vive de diferente forma si tienes en cuenta de repente el sexo, que en definitiva lo veo, y no puedo disociar-lo del discurso, en el sentido que una clasificación exclusivamente por dos sexos remite constantemente a la...???, sin embargo hay categorizaciones sexuales en otras sociedades y creo que es muy importante... /.

D1: ./Esto es deformación profesional. Sí, ¿no?

H5: Pero esto es reflexión que se formaliza en mis prácticas cotidianas con la gente. No me relaciono con la gente mirándoles el sexo. Es decir, lo que para mí/.

./PERO SI TU PARLES DE L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS, NO?, UNA QÜESTIO ÉS PARLAR COM PARLAVEN ELLES DE FORMES DE MASCLISME QUE ENCARA HI HA, I UNA ALTRA ÉS...

H5: Sí, pero me parece que hablar exclusivamente de la ... reificar la clasificación entre hombres y mujeres y no poder decir "yo me relaciono con...", por ejemplo, "María Jesús", y relaciono con "José" y esas relaciones pueden ser absolutamente esto, encima reivindicó que mi primera relación con María Jesús no sea identificable, igualable con otro que/.

H?: ./ Però això és un terme ideal, no? El que... /.

H5: No, no, esto es una postura política.

H?: Però teva personal? Però és que trobes al teu voltant? Jo es que, per exemple, per molt que intenti, jo mateix/.

H?: No, no, o sigui, per molt que intenti no fer distincions, jo he arribat a moltes noies, dones que no renunciem, que no renunciem, per exemple, al fet maternal. Bueno, jo crec que, amb perdó de les dones, fins que no estregui aquest rol imposat des de la tira d'anys, de la criança, no es pot avançar amb una eliminació de lo sexista.

H5: Pero si que se puede... /.

H?: ./I moltes noies joves, molt: tots les que conec.

H5: Pero si que se puede, pero si que se puede instituir, por ejemplo,... /.

D1: ./Però això que has dit, és molt fort, eh?

H5: Que la maternidad no es exclusivament, no es exclusivament biològica/.

D1: ./És molt fort, eh?

H5: Es jurídica.

PERDONEU UN MOMENT; QUE HEM D'ANAR ACABANT. LLAVORS, BUENO, PER ACABAR: HI HAURIA UN TRET, UNA CARACTERISTICA O COSA QQUE NO HAGUÉSSIU PARLAT FINS ARA

PER LA QUAL DEFINIRIEU UN MICA L'INDIVIDU ACTUAL. COSES QUE US HAGIN QUEDAT.

H4: Bueno, hi ha una cosa que no hem parlat gens i és el de l'homosexualitat. Com ha canviat a nivell de percepció, vull dir el fet que es visqui més obertament, i no vull dir que abans no n'hi havia, però ara, diem-ne que sobretot l'homosexualitat masculina, la femenina no tant. I També reproduïxen en teoria aqueesta diferència, no? Però diem que això ha fet canviar, ha fet caure també el mite masculí, no? El veure homes, el veure sessions de gais, etc. que ja no s' (), això és un petit element, petit que ha introduït algun canvi.

H1: Jo crec que hi ha molta més tolerància davant del pluralisme d'opcions, molta més que no pas abans. Per exemple, a casa meva quan... , a casa dels meus pares, millor dit, quan venien convidats de fora, el meu pare no es posa a la cuina, no li agrada que el vegin els convidats, els parents fent ell el dinar, cosa que fa cada dia quan no hi ha ningú, quan només hi som els de casa. Vénen els convidats i és la meva mare la que està a la cuina i ell: "Què el () ja està". I ell els serveix i tal.

<Rialles>

H1: Aquest és l'esquema habitual, doncs jo mateix no m'atreuria a fer-ho amb el meu cunyat a casa de la meva germana, ell és el que es posa a la cuina i això perquè vegis un altre esquema de comportament totalment diferent, és a dir, per al meu pare el seu gendre està, està adoptant un rol femení que no li correspon, en canvi, avui dia, es fa i un no se sent acomplexat, no és cap marica, perquè està a la cuina fent allò, que està fent el paper de dona. Doncs igual que en aquest camp, en el de l'homosexualitat o qualsevol altre, hi ha molt més respecte, molta més tolerància amb aquest intercanvi de rols, de papers, que fan que ja no s'escandalitzin ningú fàcilment per veure que algú fa coses... De totes maneres no és una societat sexista, canvien també les formes de discriminació per sexe i el comportament. El que jo volia dir al començament és que jo què sé quin és el meu rol masculí. Encara no sé què és la feminitat i el rol femení.

D2: Segueixo dient, bueno, una mica insistiré en el que he dit abans. Jo segueixo dient: primer, una cosa que tu demanes ¿com són els individus d'avui? Per exemple, ell posava l'exemple del seu pare, que no és que no sigui un individu d'avui, no? Vull dir que deu tenir les noves generacions que l'han de reemplaçar i posant exemples quotidians, l'altre dia jo feia classes d'anglès, hi ha una persona dels mateixos anys que jo, un noi, i un dia vam començar a parlar del sexisme i llavors ho tenia que dir perquè tenim dos models de les noves generacions: els que fan coses, que ajuden a casa, que no vull dir que no siguin sexistes perquè ajuden a casa i fan el paper de dona quan estan ajudant, no fan una cosa que s'ha de fer, sinó que estan fent el paper de dona i no els

hi fa res fer-ho i això no és no ser sexista, i l'altre és ser modern, per dir-ho d'alguna manera. Hi ha altres coses, però, vaja, ser modern, principalment, i un altre els que sense cap mena de dubte i sobretot, bueno, aquest noi que deia és de la Facultat de Ciències —i no és que ara jo vulgui fer també determinisme i dir que tots els de Ciències són iguals— va dir que és evident que hi ha una diferència biològica entre homes i dones i que això és insalvable. I quan jo li vaig dir/.

H?: ./Home, això.../.

D2: L'única que hi ha és que tenim el sexe diferent i que nosaltres podem tenir fills o no. Després d'això, ni tan sols la força, ni l'alçada, ni res és biològic. Tot lo altres és cultural.

H?: És que si entrem per aquí...

ESCOLTEU, ESCOLTEU, ESCOLTEU UN MOMENT, PER ANAR ACABANT. SI TENIU, AIXI, ALGO TAL COM ESTEU FENT, SINTETICAMENT, PER DIR, DÍGUEU-HO I AIXÍ ANEM ACABANT, SI, COM COSES QUE HAGUÉSSIU VOLGUT PALRAR, SOBRE L'ACTUALITAT EN AQUESTS MOMENTS.

D1: Bueno, yo pienso una pérdida del individualismo. Bueno, no. Me he quedado con lo del individualismo o no, una pérdida del idealismo, o sea, antes, te hablo de la décadas de los setenta, había más idealismo, ahora se va a lo material, lo que hemos hablado antes del éxito, o sea, se busca el éxito material sobretodo, lo que yo observo alrededor,

PERO IDEALISME/.

H1: ./Jo faria una matisació/.

./UN MOMENT, UN MOMENT, ÉS PER PUNTUALITZAR; IDEALISME EN QUINS ASPECTES O ESFERES HO VEURIES?

D1: Si en comptes d'haver-hi una sèrie de..., per exemple, abans s'estava molt en contra de la societat de consum, ara s'és consumista, en aquest sentit. O sigui, idealismo como contraposición a materialismo, no sé...

SI, SI.

H6: Jo lo que volia fer és tornar (). Bueno, potser sí que és cert això que parlaves, ideologies, no hi ha aquest idealisme i tal, però això no ho miraria en la vertent negativa: és a dir, bueno, no hi ha idealisme, la gent és més conservadora i accepta l'"status quo" i tal. Jo ho diria que ha canviat, per exemple, la qüestió... , els estudiants, el famós, mític i tòpic Maig del 68, dels

estudiants d'ara, dels estudiants, per exemple, francesos... Lo que es va ara és a propostes concretes. Lo que la gent vol són qüestions concretes i potser lo que vol canviar no és que es faci la revolució no sé on, sinó que tal cosa, tal altra cosa concreta del seu àmbit de vida quotidiana canviï, i això, per exemple, pot ser molt interessant en el () de rols amb la dona, que és que potser no es tractarà de canviar-ho, sinó que al canviar-ho tot es fa canviant potser poc a poc la teva vida quotidiana i la vida quotidiana és fonamental en aquest canvi de la qüestió dels rols masculí-femení. I potser./

D2: ./Hi estic d'acord./

D1: ./Sí, sí./

H6: ./Pot ser una manera diferent d'això, de canviar la societat, sí, però a través de qüestions concretes./

H1: ./Pragmatisme "versus" idealisme. Lo que comporta ara és el pragmatisme. Parlar de vida q < quotidiana no és parlar de revolució de la vida quotidiana com es parlava abans. Ara es parla dels conservadors: els estudiants surten al carrer per qüestions corporatives./

H6: ./No./

H1: ./ Perquè volen assegurar-se el futur.

H6: Jo en referia a la paraula del <???: cal ser "pragmàtics", no?

H1: "Pragmàtics"?

H6: Sí, no són els idealismes aquells dels somiatruïtes entre cometes, però tampoc és el pragmatisme dels possibilistes, no? Sinó és una cosa./

H2: ./ Això és el que hauria de ser, no el que és.

H5: Pero hay otro aspecto que es lo que yo comentaba aquí, que es el de la experiencia. Cada vez tenemos más acotadas nuestras propias experiencias en el sentido que cada vez las cosas que hacemos tenemos a gente que nos va incidiendo a hacerlas. Es decir, antes tu estabas en el pueblo, eras pequeño, jugabas y jugabas solo con tus amigos y demás. Ahora no tenemos una serie./

H?: ./Un polideportivo./

H5: Tenemos un polideportivo, pero tenemos un animador sociocultural que se dedica a dinamizarte y que seas capaz de jugar y en ese sentido cada vez vamos viendo, cada vez tenemos menos capacidad de experiencia propia y de autonomía propia y cada vez más gente que nos ayuda a llegar a ser lo que

en realidad somos, es decir, como el nuevo papel de los maestros, aquello de que la educación ha de ser... , ya no somin maestros sino son educadores, es decir que desarrollan tu capacidad y que eso lleva una pérdida de las propias experiencias y a no tener nada, todo es atribuido, el "Póntelo-pónselo", lo bueno y lo malo, sería/.

H1: Creo que hay un dirigismo cultural, el arte de la fiesta se ha perdido un poco. Antes era más espontáneo, se organizaba des de abajo. Hoy en día tu pagas y es el ayuntamiento y la Generalitat que organiza tu fiesta y vas al polideportivo o al circo a verlo, pero no sale a abajo. En las sociedades tradicionales/.

H5: ./A los abuelitos les organizan la tómbola. Sí, la tómbola.

ESCOLTEU, AGRAEIXO MOLT, EVIDENTMENT HA SIGUT...

Entrevista VII
DOCTORAT FILOLOGIA

Entrevista VII

DEL QUE ES TRACTA BASICAMENT, ES DE QUÈ PARELU DE COM VEIEU A L'HOME I LA DONA EN LA SOCIETAT ACTUAL, EN AQUESTS MOMENTS. TANT POT SER, PER EXEMPLE, A NIVELL DE LA RELACIO ENTRE ELLS, A NIVELL DEL LLOC QUE OCUPEN A LA SOCIETAT, A NIVELL D'ASPIRACIONS I OBJECTIUS, ETC.

D - A la societat actual. Vols dir, aquí, ara. No en un altre racó del món.

EN AQUESTS MOMENTS. SI, () L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS. COSES QUE TINGUEU A DIR-HI.

< pausa >

H1 - Qüestions d'igualtat. ()

O SIGUI, QUALSEVOL TIPUS, ES BEN BE AIXO. ES COSES QUE SE US OCORREIXEIN PER DESCRUIRE... COM VEIEU A L'HOME I LA DONA , però COM JA US HE DIT, EN AQUESTS MOMENTS NO? L'EPOCA ACTUAL. PRECISANT AIXO. LLEVORS POT SER EN AQUEST NIVELL O POT SER A NIVELL DE LES RELACIONS ENTRE ELLS, POT SER A NIVELL DE SITUACIONS PERSONALS, A NIVELL DE VALORS, DE... O SIGUI, ENTRARIA UNA MICA, TOT. HO HEU SITUAT? O SIGUI, CONTEMPORANI.

< pausa >

D - Home, cada cop les relacions són més d'igual a igual, igualitàries. Lo que passa esque hi ha molts matisos amb això. Per exemple, el fet de

que la dona treballi s'ha convertit en un fet normal. però, en canvi el fet de que comparetixin les tasques de casa, no és tant normal, llavors hi ha moltes dones que treballen i llavors a sobre han de fer la feina de la casa o en n'hi han que no... que ho comparteixen. I llavors des del punt de vista () crec que hi han bastantes igualtats d'oportunitats al menys aspiracions. Altres coses poder ser la situació econòmica. Abans on hi havia una família i una persona treballant ara... hi ha d'haver dos persones treballant per guanyar el mateix. I llavors el mercat de treball s'ampliat. I per l'altra banda, no sempre implica això, doncs, unes relacions d'igualtat a casa, per exemple, o davant d'inclús de les aspiracions laborals i trobar feina i pots pujar més o menys.

() IGUAL O NO?

- D - Doncs, jo veig que depèn dels casos, doncs, que hi han empreses que hi han contractes tirant a indústries o de vegades encara que siguin soterrats, hi ha d'altres que no. Vull dir, que així per treballar tothom és igual, però a vegades les compensacions que tens, no sempre estan, estan en una situació una mica... que encara no està equilibrada del tot.
- H1 - Estic més o menys d'acord amb el que diu ella. Jo penso que les... diguéssim... a nivell formal, a nivell extern, s'aconsegueix una igualtat que a més és ven com a ideologia, però que de fet segueix existint una desigualtat més subtil, com més... això... subtil. <riu> Sí, de fet, per exemple, en una feina s'accepta que les condicions són d'igualtat, per exemple, d'accés d'un home i una dona. Vulguis que no sempre hi ha treballar la manera d'afrontar un home o una dona, segueix existint la distinció.
- D - Hi ha moltes dones treballadores, però en càrrecs directius o, per exemple, en càrrecs aquells per coordinar coses, aquells... és a dir, a l'hora de pensar, pensar de veritat, sí, que hi ha molta igualtat, però en els càrrecs més alts: sí, a vegades els que penquen menys, des del meu punt de vista, els càrrecs més alts, són precisament els que treballen més en alguns casos, i hi ha qui està clarament a favor dels homes, aneu treballant, aneu treballant <riu> que a vosaltres us posem allà al silló, en alguns casos, eh?

EN AIXO QUE DEIES DE SUBTILITAT, PODRIES DIR ALGUN TIPUS D'EXEMPLE QUE SE T'HE OCORRIS.? DIGUESSIM, ALGUN TIPUS DE DISCRIMINACIO MES SUBTIL. EN LA LINEA DE QUE EL QUE DEIES. ES PER CURIOSITAT.

- H1 - Potser... és més una impressió que una altra cosa, per exemple, en companys de treball, càrrecs d'alt nivell com ha comentat ella, si en un grup que normalment serà majoritàriament d'homes, hi entra una dona,

diguem-ne teòricament en condicions d'igualtat, diguem per càrrecs o... des d'aquest punt de vista sempre amb l'home hi ha... hi ha una apropament a la dona que és diguem, diferenciat, o sigui, és una dona que tot i que sigui... que estigui amb les mateixes condicions que jo, no se, en que es pot concretar però ja és implícit d'alguna manera. En aquest cas,

I VOLS DIR, SUPOSO, EN SENTIT MÉS AVIAT NEGATIU.

H1 - Sí.

NO?

D - Inclús he observat que això es dona per part de les dones. Sembla que les dones, sobretot que tenen càrrecs de responsabilitat, la gent de confiança al seu voltant, o sigui, els immediats superiors, la mà dreta, sembla que els dongui més seguretat, en alguns casos, altres homes, com si tinguessin més capacitat de decisió o de decisions ràpides que les dones. Les dones a l'hora d'organitzar-se i de treball en equip i... treballar, sí, però sí a l'hora de prendre decisions es prefereix, pues hi ha dones que prefereixen els homes. No es diu explícitament, d'aquesta manera.

H1 - A més a més que amb el fet que la dona assumeixi una condició d'igualtat respecte a l'home és una posició doblement difícil, o sigui, pel fet de superar digue, un estat de coses, diguem que hem heretat de segles, per una altra banda, doncs, seguir assumint el paper de mare, o el paper de mestressa de casa no? o sigui, en la majoria dels casos és un, diguem, una dificultat afegida aquesta suposada igualtat. < pausa > Perquè, d'una banda, segueixen assumint el rol tradicional de la dona i a l'altra banda tenen doncs, el rol social o laboral de jo que sé, d'un càrrec d'alt nivell o...

D - Com hi han dones que estan treballant i estudiant al mateix temps, i a sobre es queden prenyades, aguanten tot el embaràs i veus que fins l'últim dia estan allà, bueno, és que així faré la tesi, dos mesos abans perquè després ja coincideix que tindrè el part. Es una mica, no és que sigui una malaltia estar embarassada, però la gent va més cansada. I en canvi, hem de rendir almenys fins el moment del part, hem de rendir igual que qualsevol altre, i ho fan, és a dir, no és tiren enrera. El que no sé és com pagues aquest esforç a la llarga... pero... el que veig és que si que hi ha una serie d'energies cremades per poder-ho fer tot, bastant gran.

< pausa >

PODEU PARLAR TAMBE A NIVELL GENERAL COM UN DEIA. PER EXEMPLE, SOBRE L'INDIVIDU ACTUAL, SI VEIEU TRETS PER DEFINIR-LO O COSES QUE SE US OCORREIXIN.

D - En relació amb la dona o en relació amb general?

COM VULGUEU. O SIGUI, DE FET JA VEIEU, ES COM... MOLT OBERT, PODEU GENERALITZAR, PARLAR D'EXPERIENCIES PERSONALS.

< pausa >

D - No sé. Una altra cosa que se m'ocorreix així en plan d'això, d'homes i dones, és que avui en dia hi ha molt... encara que siguem lliures per anar... per fer tot el que vulguem, hi han coses en les quals no ets tant lliure, per exemple, hi han llocs en els quals una dona no pot anar-hi sola, no em refereixo allò, allò, al mig del barri xinó () a la nit, sinó, per exemple, a un bar, que no sigui una granja, n'anar-hi sola i posar-te, per exemple, a llegir o esperar a algú durant una hora, vol dir segurament que se t'acosti algú i et preguntí si tens plan o no. I això a un home no li fan. Són uns espais una mica prohibits, no? És que això d'esperar-me en un bar, doncs, a vegades fa mandra, no? Però, "ostres!", penses, "vindrà el pelma de turno" i molta gent acaba anant a les granges que s'està ple de velletes prenent el te, i que saps que allà ningú t'empenyarà i que és un refugi tradicional de dones, les granges; però altres tipus de bar i tal, vull dir, segons com, et donen la pallisa. No sempre, però vaja.

H - No sé, però jo crec... si dius que en un altre tipus de bar et peguen la pallissa perquè ets una dona, fins a quin punt és culpa de l'home o de la dona. Si hi hagessin més dones soles, doncs...

D - Sí, és clar, sí en n'hi haguessin més de soles... , però tampoc en trobes, suposo que per això, perquè si alguna vegada hi vas, i et donen la pallisa, ja no hi tornes.

H1 - Jo penso... torno a lo dels implícits, no? Se suposa que un bar, un bar és un territori d'homes, aleshores el fet que les dones el vulguin ocupar amb igualtat de condicions que un home, doncs, és pràcticament una contradicció. O sigui, la dona que va sola al bar, per què va sola? No sé, és un cas estrany.

D - Com moltes vegades no és així, sinó que simplement tu pots anar allà i llegir el diari, que és lo que fa molta gent, no? O esperar-se algú. No vol dir que esperis que algú et vingui, vull dir, que no. Suposo que això amb els anys, doncs, lentament anirà canviant, però en canvi,

actualment, encara hi ha llocs i situacions en les quals una dona sola, doncs... com a mínim tens moltes possibilitats de que t'abordi algú en un moment que no tens ganes, doncs perquè a vegades si vas sola és perquè vas sola, no perquè vulguis anar amb algú. Inclús viatjant també. És un conyàs. He viatjat sola alguna vegada i escolta'm és...

< pausa >

I, LLEVORS A NIVELL PER EXEMPLE, AIXO QUE US DELA ABANS DE VALORS, O D'EDUCACIO EN UN MATEIX, O COSES D'AQUESTES, US ASSEMBLA QUE HI HA ALGUN CANVI ACTUALMENT.?

D - Home, el que veig és que estem en una societat molt competitiva que priva molt la realització professional i econòmica davant d'altres coses. Que llavors hi han altres aspectes a la vida, la vida privada o familiar que en surten resentits i això és vàlid, per homes, dones, a partir de l'edat laboral com si diguessim, et deixes moltes coses de banda. Per exemple, la vida privada sembla que sigui un obstacle a vegades, per a la realització professional. A part, que jo que sé, d'anar a congressos, per exemple, 15 dies jo que sé, a Salamanca, i dius, oh! és que clar tinc els fills o vui estar a casa o tinc ganes de quedar-me a casa, no, no, sembla ser que lo lògic és que tingui... que et moris de ganes d'anar a un congrés, a fora de casa teva i d'estar amb altra gent que a lo millor no sempre et vé de gust. I sopars i coses d'aquestes. Llavors el típic sopar de final de trimestre, () d'escola no? ara doncs, que sobre tot no vinguin ni dones ni marits. O sigui, hi ha gent que ho diu sempre, sobre tot que no vinguin. Bueno, a lo millor aquest dia () el divendres a la tarda per sortir amb el teu marit que no el veus durant tot el dia. () privada queda a vegades subjugada sota... inclus no nomes a les hores de treball sino això, en hores extres com poden ser sopars o estades a fora o així.

H1 - Però si això és un conflicte, és un conflicte per la dona, en canvi per la dona, potser no tant, porque diguem-ne és el paper normal i habitual, és a dir, malgrat tot, segueix sent la dona la que... clar. Vida privada. Penses en fills, família , etc, etc. diguem com a model estandard. /.

D - Doncs, () els fills () amb la parella amb la qual hi hagi unes relacions d'igualtat. Una parella jove, moderna, o sigui, l'home no pateix amb aquest tipus de conflicte.?

< pausa >

D - Es que jo veig que sí. Que la trampa és tant per homes que per dones. En aquest sentit. Dona, potser la dona que té fills, està més lligada, porque, és clar, els fills no pots ... dir-ho alguna vegada, és que () i tal, però deixant de banda aquest cas crec que tant el cas de les dones com

dels homes és el mateix o pot () viure de la mateixa manera. Es clar amb això jo no puc parlar igual que els altres.

< pausa llarga >

I VOSALTRES QUE PENSEU? < pausa > I ESTEU D'ACORD O NO?

< rialles >

H2 - No sé. Suposo que sí, però no sé. Té molta raó en lo que diu de que la vida professional resta temps a la teva vida privada, fins i tot, no sé. Tens un hobby i no pots desenvolupar-lo. No sé. això suposo que és la societat que té uns límits de convivència molt () i no sé. () suposo que va per aquí. Però...

D - Es una mica nou, això de fet. Només un model no sé si japonès o americà. <riu>, els japonesos que estan tot el dia treballant a l'empresa i que quan surten s'en van de copes amb uns altres i l'empresa és la mateixa que paga les copes i continuen units com una gran família. La família és el treball no lo altre.

H2 - Es que jo penso abans hi havia molta competitivitat sobretot per dones, però vull dir suposo que és un procés general i les dones encara... és més difícil, no només han d'agafar un model sino un ritme que encara s'ha fet més ràpid. Va per qui la cosa.

D - Ràpid i dur.

< rialles >

H2 - Exacte.

D - Una competència feroja.

H2 - Perque de fet a la pràctica s'hi identifica una realització personal moltes vegades en la ./.

D - Exacte.

H2 - ./ en la vida professional ./.

H1 - ./ ja sigui () passa per unes altres vies que no són la professional no?

D - En realitat en certs àmbits en que la gent, és a dir, lo que es va aconseguir el segle passat, a partir del segle passat que es, que la gent treballés només unes hores, vuit hores al dia, set hores al dia, i que les

hores extres és paguessin, i que tinguessin uns caps de setmana, les vacances, ara això s'està liquidant d'una manera, però, molt depressa a base de fer hores extres gratis, per quedar bé. Enportar-se feina a casa i bueno una serie de coses que més que un avenç sembla anar enrera en aquest sentit. però llavors, en lloc de... pot ser abans les coses eren més clares, tu treballaves per guanyar-te la vida i sota uns jefes concrets, doncs, que lo unic que volien era explotar-te i això és lo que... la imatge que van donar... anàlisi que van fer els marxistes i era bastant clar. però ara com sé suposa que treballes també per vocació i per realització professional, tot lo que no fagis pel treball va en contra teva. I llavors et toca apexugar en arribar a casa a les 10 de la nit. No se, suposo que també depen del tipus de feina, de l'activitat que tens. La gent que treballa, per exemple, a la FECSA , doncs, diguem les coses són més clares, o sigui, i no jugen amb aquests equívocs. Lo modern és lo que passava al segle passat. <riu>

<pausa>

I A NIVELL DE COM SE SENT LA GENT. QUE US ASSEMBLA?

H1 - Com sé sent la gent? On, com?

<rialles>

PER EXEMPLE, NO. VULL DIR... A LA SOCIETAT ACTUAL NO? O COSES COM PODEN SER NOVES TECNOLOGIES, MITJANS DE COMUNICACIO, ETC. DE LO QUE HEU PARLAT ES MES AVIAT DEL MON DEL TREBALL COM AFECTAVA LES RELACIONS AMB () NO?

<pausa>

H1 - Suposo que hi ha la impressió general de que... sobre tot aquells últims anys que... realment arriba una millora a nivell potser material i econòmic, sinó generalitzat, arribar a quantitats més grans de gent, doncs, que això és equivalent a una millora de la qualitat de vida, però, hi ha molt a discutir sobre que és la qualitat de vida. O sigui, en l'aspecte material i econòmic amb la qualitat en si mateixa, en principi tampoc té perque ser una ecuació d'igual a igual.

H3 - <no sé l'enten... parla, suposo, lluny del magnetòfon >

COM?

H3 - /Que l'Estat sí fica molt en això, acutalment/ () tenir les coses més noves i les últimes i a més a més hi hagut ()

<no sé l'enten>

< rialles >

I VOLS DIR QUE AIXO VA EN DETRIMENT D'ALTRES COSES

H3 - Si. () Té com que reaccionar () d'aquell individu no és <no sé l'enten>

D - I, en canvi estem en un època que paradoxicament els mitjans de comunicació o de cultura i de creació personal que tens al teu abast, bueno, estan molt difosos, o sigui, qualsevol persona amb una mica d'interès i temps, sobre tot temps, pot fer qualsevol virgària. Es a dir, () o enxufes la ràdio o llegeixes el suplement de no sé quin diari sobre literatura, i bueno, () tens moltes opcions de lleure i culturals molt al teu abast i relativament barates, no cal anar-te'n de vacances a () per passar una estona divertida. Pots estar a casa llegint tranquilament o jugant a marcianitos a l'ordinador, vull dir que no. Es que potser si tinguéssim més temps veuríem tot això de les noves tecnologies i de les noves () que podríem disfrutar-les.

H1 - El que passa és que tenir accés, diguem, a totes les noves tecnologies i comoditats en general, s'ha convertit, se'ns ha convertit concientment o inconscientment en una necessitat, i com a necessitat ens ho impossem com a objectiu. Es a dir. No sé. Per exemple, <riu> Estas acostumat a treballar en processadors de textos, ni pensar-hi de tornar a treballar amb una màquina, aleshores, tu poses com a objectiu, necessitas... /.

D - Entre altres coses () diu, vull que m'ho entreguis en diskette, només per aquest fet, ja està, ja tens que comprar-te l'ordinador.

H1 - No, però deixant de banda això, a un nivell molt més casolà... per exemple, jo processador no n'he tingut mai, sempre he fet servir processador d'amics meus, i ara hem trobo que no n'he pogut fer servir cap, i el fet de tornar a la màquina m'ha suposat un problema, és a dir, s'ha m'acreat una necessitat que abans no tenia i per tant planteja l'objectiu de tenir un ordinador, amb la qual cosa, doncs, he de tenir diners per poder-lo comprar, etc. Que vol dir que hauré de sacrificar alguna cosa per aconseguir-ho.

D - Ara, () la necessitat del tippex, i aquestes coses, () allò que et descuidaves d'una línia, ostres! en toca repetir la pàgina... en molts casos, pot ser si que realment és una millora no? en molts aspectes.

H1 - El fet de que tinguem tantes facilitats en el nostre abast que vol dir que... que es plantegen moltes necessitats que hem de cobrir.

D - més ventatges vol dir més necessitats.

H1 - I, per aconseguir-ho realment hi ha un sacrifici.

H2 - La societat de consum. Es que estem parlant de noves tecnologies però molt a nivell d'usuari i molt ... no sé, de mitjans de comunicació. però suposo que té un () molt més ample, des d'un cotxe fins a una màquina que una empresa fa que hi hagi un canvi de menys gent treballant, s una cosa molt mes...

H1 - Jo ho deia des del punt de vista de... /.

H2 - Es que estem parlant de () /.

H2 - Exacte. Molt de () no se.

H1 - No sé si és aquesta la òptica, vaja, el punt de vista que ...

NO. NO US HE ENTES. HEU PARLAT ELS DOS A L'HORA. I NO US HE ENTES CAP DELS DOS. <RIALLES> AL FINAL. HEU ESTAT PARLANT MOLT A NIVELL /.

D - Si de noves tecnologies, però ja ho dit però de tecnologies de cartera nova, no sé.) és una mica lo que ha dit ell, jo penso que de noves tecnologies... no sé. Si és pot fer molta més cosa. Es pot parlar molt... no se.... sobre màquines, de tot... no sé. <riu>

I TU DEIES QUE EREN QUE...

H1 - Jo plantejava des del punt de vista, diguem /.

D'USUARI.

H1 - Si, de ciutadà.

CLAR. PERO JA ES AIXO. ESTEM PARLANT SOBRE L'INDIVIDU... M'INTERESSA COM ... O COM US AFECTA O COM US ASSEMBLA QUE POT AFECTAR ALS HOMES. VULL DIR.

D - Potser és una mica () quin impacte tindrà a la vida de la gent. Jo les prediccions molt oposades. Entre els que diuen que els mitjans de comunicació destrueixen l'individualitat , dels que diuen que no , al revés que la potencien , perquè hi han més ventalls de possibilitats.

I A VOSALTRES QUE US ASSEMBLA

D - Jo ho veig a mitges. Tu pots connectar la radio i sentir mil i una emissores () perquè t'interessa i ho pots agafar, però en canvi tu

llegeixes el diari i com totes tenen les notícies que tenen de certes de dues o tres d'agències, doncs hi ha uns emissors molt determinants i molt puntuals i llavors depen de quin mitjà de comunicació, doncs, és tendeix més a l'individualització o al revés a la dosificació de les coses.

H2 - Depen molt de la persona que posi la tele o agafi el diari, és que hi ha gent que s'ho creu tot a la primera, o sigui, de fer cua per posar benzina quan no hi ha vaga es pensen que no en n'hi ha. No se.

I, ESCOLTA, QUE US ASSEMBLA A NIVELL DELS MOVIMENTS POLITICS, PER EXEMPLE ACTUALMENT

H2 - Dels mitjans de comunicació o...

NO.NO! VIST PER UNA ALTRA PART. SE M'ACABA D'OCORRE.

H2 - L'individu ()...

NO. O SIGUI, COM VEIEU LA PARTICIPACIO POLITICA O SI US ASSEMBLA LO QUE HI HA QUE EN AQUESTS MOMENTS, MOVIMENTS FEMINISTES, ECOLOGISTES...

D - Està una mica morta la cosa. Almenys en relació amb una quants anys enrera. Vull dir, l'altra dia estavem comentant la gent que està estudiant, la gent de 18 o 19 anys que està estudiant carreres i que hi ha molta d'aquesta gent que no tenen cap il·lusió política, o que es pensen --així en una enquesta que és va fer fa poc-- que en Franco era un polític antic, és a dir, poques arrels polítiques i poca cultura política. Al mateix temps, és que hi ha poca cultura religiosa i poca cultura d'aquí i poca cultura d'allà. Potser això d'estar educat en la democràcia, doncs ha donat a una espècie de... de... cosa "light" que la gent no s'enterra de què van les coses. Entre que estar tot mort, llavors sí a sobre has anat a una escola que tot el dia t'han matxacat que el govern és lo millor i com ara estem en la democràcia, això és lo millor, doncs, o sigui, el Franco, "polític antic", "borrón y cuenta nueva". No ha passat res, i ara estem en el millor dels mons possibles.

H1 - Però no només la generació més jove, vaja, també els que han viscut la cruel... els últims anys del franquisme, jo diria que és bastant general que... es considera que estem en una situació estable i que el polític ha de ser, doncs, un administrador que ha d'aconseguir el màxim de benestar per... per al màxim de població i que en el fons, la idea general és que tots són iguals i que... el que fem quan votem, doncs, si aquest senyor serà el que ens tocarà els impostos o... en aquest nivell. Jo diria que la gent és mou bastant a aquest nivell.

- D - Sí, de fer funcionar la roda i que mentres no hi hagin grans catàstrofes d'algun tipus, doncs, anar fent.
- H1 - I, més ara que l'esquerra està en un moment bastant de replantejement, de...
- D - Sí, com deia el Vázquez Montalbán, diu: "Ara, qui defensarà la causa dels treballadors?". No, és que estava pensant, deia, "És un "crack" lo que ha passat als països de l'Est", perquè, llavors quina ideologia agafarà una mica la... qui pot sorgir en aquest moment que com que no hi ha ningú que pugui donar exemple o... emmirallar-se en un model per més equivocacat que sigui. No hi ha cap model alternatiu en aquests moments.
- H1 - Suposo que per això també, també un cert... un cert èxit al moviment ecologista que... intenta, doncs, o sigui, concentrar, en el diguem..., el pensament polític en un aspecte que és l'ecologia, que té moltes derivacions, evidentment, doncs aconsegueix atreure l'atenció de la gent que sent aquest programa ecològic, però que tampoc és la majoria perquè de fet... la gent sí sap que existeix el problema ecològic, en general, però...
- D - Però molt en general. I a més costa anys. Una cosa que m'ha fet rabia sempre, respecte això de l'ecologisme és que, per exemple, fa 10 o 15 anys doncs, els ecologistes allà fent informes i a matar-se, allò gaire bé en plan aficionat, per treure unes connotacions científiques, per exemple, escolta passarà això i les conseqüències seran aquestes i podrem arreglar-ho d'aquesta manera. Ni cas. I llavors quan passa, llavors tothom com si els si vingués de nou. Quan hi havia gent que fa anys que tothom...
- H2 - Jo suposo que és un tema molt interessant però estavem parlant de la societat de consum, d'unes comoditats i moltes comoditats tenen un preu. I el preu possiblement és el sacrifici d'aquestes qüestions ecològiques. Suposo que és una qüestió molt interessant que... però d'altra manera son més importants... no se.
- D - Home, és que ara l'ecologia va lligada, evidentment, amb una ecologia econòmica. <rialles> Va directament lligada. Es a dir, allò que si fas un /detergent/ () però això no altera a cap mena d'estructura.

HI HAN ALTRES COSES QUE SE US OCORRIRIA PARLAR, PARLAR DE... LA GENT ARA. <PAUSA> VULL DIR, OCUPACIONS NO SE. AFICIONS ALGU QUE SÉ US OCORRIS.

<pausa llarga>

COSES QUE VOSALTRES NOTEU, SENTIU I PENSEU. LO QUE HEM PARLAT FINS ARA.

< pausa >

- H1 - No sé. En relació amb algunes de les coses que hem dit fins ara també és com concep la gent ara el temps lliure. I, que és el que en fa d'aquest temps i que és el que preten aconseguir. Fent coses (). que així, generalitzant com sempre, sembla que s'imposa un tipus d'activitats de lleure. I que diem al cap de...d'aixo de la... creativitat personal o fins i tot de coses tan simples com... no sé. Anar a veure un amic teu. Doncs, que no són propiament una inversió en el temps lliure. Com si hi hagués una tipificació... de que fer en aquest temps de... jo que sé. Doncs anar a un bar, quedar a un bar, anar a una discoteca... o anar esquiar. Aquests tipus de coses. O fer algun esport que és una altra cosa que et suposa que també, estadísticament deu haver canviat molt respecte a generacions anteriors. Que és considera com, una de les coses que s'han de fer. Esport.
- D - Vols dir que no és precisament una manca de temps? Lo que fa que seleccionis... és més fàcil, està més de moda.
- H - Que has dit?
- D - Si, a veure, jo no tinc massa temps lliure. Bueno, passo uns caps de setmana <riu> com no us podeu imaginar. però, llevorens penses, ara m'agradaria, jo que se, dibuixar. O... jo que se, qualsevol parida que sé m'occorreixi. Que passa? Que estas cansat, no tens gaires ganes ni forces per fer una activitat nova, de temps lliure. I llavors que acabo. O enxufant la tele, que és lo més fàcil, o agafar una novela que també és molt fàcil perquè és una... vull dir, distreure't. I sobre tot descansant. Que llavors, activitats de temps lliure que et cansin més, sobre tot mentalment, doncs, són les que costen més de fer. O sigui, les que no siguin tan tipificades. < pausa >. Fer una activitat que sé surti del corrent. Allò és un gasto d'energia brutal, també.
- H1 - Potser no em referia tant a activitat, és que no sé si m'he explicat bé. Per exemple pels... no sé. n cap de setmana que tens lliure, doncs, diguem. La sortida obvia es... quedar amb els amics per anar de farra o això decidir que tens vas a esquiar. I, no sé si, si és veritat, però potser, en menys casos et pots plantejar la possibilitat de... mira, aquest cap de setmana m'en vaig a veure aquest amic que fa dos mesos que no el veig o m'en vaig a passejar per la muntanya que també en vé molt de gust i que... < pausa > És que moltes vegades ni ens ho plantejem, ens vé tant donat com hem de /.

- D - Per això deia que agafem el que requereix el mínim esforç. Es a dir, si tinguessim segur, segur, 6 hores lliure cada dia, que fossim 6 hores, segurament ens inventariem més coses no? vull dir, a part d'aquestes més tipificades ens en surtirien d'altres. Perque no agafariem la primera que ens vé per defecte. Es com quan vas a un bar i demanes una cocacola perque no sé t'occorreix gaire...si, perque vas en presses, el cambrer i tal, que vol! Una coca-cola! A lo millor un dia sé t'occurriria demanar jo que se, qualsevol altre parida. I llavors amb el temps lliure que també és lliure, però a lo millor agafes l'opció per defecte, la més fàcil, la que tens més davant dels ulls, perque no et dona temps de pensar exactament que vols fer. Et ve donat, doncs, ho agafes i ja està, com també tu passes bé, vull dir no... <riu>
- H3 - Però si fas, per exemple sense pensar () potser tens més temps lliure <no l'entenc> si has d'anar a pendre unes copes amb els companys () hi ha temps lliure no pas .() /.
- D - Però això és més fàcil /. Home si també que descansas. Si. Però, és que més a més, en teoria, estar repartida la... els dies de la gent en 8 hores de treball, 8 hores de descans i 8 hores de lleure. Aquestes 8 hores de lleure no hi surten en lloc. No hi surten en lloc perque només cal... pensa el temps que s'està la gent per anar i tornar del lloc de treball... A vegades deu ser una mitja de dues o tres hores diàries. Això és temps de lleure. Per exemple, fer recados i gestions tampoc és temps de lleure perque moltes vegades has d'anar allà a enprenyar-te en no sé qui, i fer cua a no sé on. S'han de portar els nens a veure al metge i no sé que i no sé quantos. I clar, tot això són coses que et van, que et van limitan el temps lliure de cada persona.
- H2 - Jo crec que tenim un problema de parlar ara, perque nosaltres sòm () de com tu parles, però no se, en una enquesta que vaig escoltar l'altre dia deia que la gent veia un promig de televisió d'unes 3 hores diàries. Vull dir, tu no, i sino tu pots dir que hi ha alguna persona () el promig que encara /. en veu 5 o 6. Crec que hem de tenir en compte, molt present, que hi ha gent que no són com nosaltres que els hi agradaria doncs, dibuixar, fer coses, però penso que aquestes coses en multíssima gent ni sé li acudeixen ni interessa, ni bueno. O sigui, ni són millors ni pitjors, vull dir, és una cosa que està aquí.
- D - Hi ha que és passen el cap de setmana veien el futbol <parla molt baix i no l'entenc> <rialles> Si, això de veure la tele és molt... molt fumut. Sobre tot quan precisament, lo que deiem abans, els bens de lleure i culturals estan més a l'abast de la gent que... o sigui, que agraden més a () no tindria que ser així. Es una qüestió més de motivació, que no pas d'oportunitats, en alguns casos. El que no sé és d'on vé aquesta motivació o desmotivació per fer altres coses.

< pausa >

HI HA ALGU MES QUE VOLGUEU AFEGIR.?

< pausa >

H1 - Es que és un tema d'aquests...

NO, VULL DIR, PER ANAR ACABANT. SI HI HA ALGU MES QUE SE US OCORREIXI. () ALGU QUE PODRIEU DEFINIR.

D - Tot és light. < rialles > això és lo que diria jo.

H2 - I que vol dir?

QUE VOLS DIR?

< rialles >

D - Sí, tot. Les il·lusions, la gent, les coses que es fan, el...

QUE VOLS DIR AMB LES IL·LUSIONS DE LA GENT?

D - Bueno, tot és com descafeïnat, vull dir, a nivell polític: anar tirant; a nivell de consecucions socials: sí, anar fent; familiars: també. No sé, és... ho veig molt descafeïnat tot. Excepte potser, llavors, en uns punts més concrets que... punts més grans de... alguns fets gairebé violents, per exemple en lo que va passar amb els veïns de Sant Adrià fa poc, vull dir dels pisos aquells, cada any surten coses rares, no? que no t'expliques... però que generalment, el to general, és això: molt descafeïnat. Així és com ho veig, resumint-ho.

I, VOSALTRES?

< pausa >

H1 - Sí, jo crec que hi ha una sensació bastant general d'autocomplacència. Bé, però tampoc estem tan malament.

D - Podria ser pitjor.

H1 - Sí, suposo que, o sigui, comparant amb 10 o 20 anys enrera, doncs, només la sensació de millora a nivell material i a nivell econòmic, doncs, també fa que la gent senti, doncs, perquè no, així estem bé, no? i que s'acceptin les coses una mica com, perquè venen, donades i perquè són així ().

H2 - Sí, jo, no sé, ho tinc tant clar tot això. Jo penso que també és una idea una mica incolcada per no ser qui que diu que hi ha ara molt més complaent que abans o autoconplació no sé. Jo penso que no. Que no ho sé. Penso que sí, però hi ha moltes maneres, moltes classes, no sé, és que no sé. Hi ha gent que està fent coses igual que lo que hem dit abans que es podrien fer coses creatives, podries fer-les, jo penso que ara si tens interès per alguna qüestió hi ha molta gent que està fent coses. No sé.

D - Sí, també surten a la tele.

H2 - No sé. Si ja ... tornem a això que als anys 60, si molt bé, la gent en molta...

COM?

H2 - 60, molta ideologia, 68 , 80, 70 i no sé els setanta tants i 90.

QUE VOLS DIR?

H2 - No, vull dir, estem parlant d'una joventut, la joventut, també s'identifica molt en la joventut, però bueno, la gent en general, que bueno, als 80, doncs mira, és una gent, mira, autocomplaent, lo que hem dit ara.

LO QUE HEM PARLAT

H2 - Això s'hauria de matisar molt més, que jo noestic totalment d'acord. Jo penso que té una part de veritat, però una part està molt... no sé, molt... imposada, no sé. Per gent que va fer alguna cosa als 60, al 68 o... no sé. Jo penso que cada cosa té el seu moment i, pues, ara no és el moment.

TU VOLS DIR QUE AIXO HO DIU GENT QUE PERTANY A LA GENERACIO DELS 60.

H2 - Sí, és clar, això és molt clar.

D - Hi hagut gent, joves, joves d'ara, me'n recordo que pertanyen a la... la campanya de l'OTAN, anti-OTAN, nois d'aquells "heavies", molta gent despreciava, perquè els tios anaven allà, enganxant coses,, hi ha gent que té almenys moltes coses clares. El que passa, són aquests que surten més a la tele, o sigui, tu pots accentuar un clima general, per més que hi hagin unes excepcions, grups grans d'excepcions, sempre seran minoria. I si a sobre accentues més la qüestió més apàtica, clar, llavors és... no tot () és precisament.

H1 - Suposo que potser tens tota la raó. El que hem dit abans, tot el error possible que pot tenir tota una generalització, que a mi sempre en fa por parlar en termes generals, a més et mous en un món molt petit que es, és una experiència limitadíssima. però és més a nivell d'impressions que un altra cosa.

D - Si, quan perilla més és quan hi han generalitzacions () també d'experiències pròpies.

PER AIXO, PERQUE EXISTEIXEN COSES /.

H1 - No sé. Per rematar el que deia. Vist des de fora, que tampoc tinc contacte directe en gent d'aquesta de 14 i 17 anys, diguem, pues la impressió que tinc és que el que realment els preocupa és poder comprar una roba que, jo que se, de () lo que sigui, roba de marca, i poder anar a esquiar i poder anar a esquiar. /.

D - () és la impressió que et dona.

H1 - Si. reconec que en tota la limitació que una afirmació d'aquests tipus pot tenir però és una impressió. Ni que sigui veritat o mentida, senzillament /.

H2 - Bueno, jo penso que no tothom que tingui aquesta... pensarà així i m'agradarà poder () amb gent de la mateixa edat, bueno no sé. D'un altra país i d'un altra època. No sé. <pausa> No sé que encara que sigui de veritat, suposo que això era veritat també abans. I és el mateix problema. No se.

<s'acaba la cara A de la cinta>

<cara B>

POTS CONTINUAR. HO SENTO. PERQUE HA SIGUT UN TALL.

H2 - Que estavem dient?

D - No, que no tota la joventut feia el mateix. El que passa és que hi ha més gent que s'enganxava al carro. Com era la opinió general, doncs, gent d'altres circumstàncies, porque és clar, no tothom actua de la mateixa manera. La gent actua segons la cosa general, doncs, tires més

cap un banda o cap una altra. Llavors molts () revolucionaries d'aquella època ja sabem tots quina mena de revolucionàries eren.

H2 - I són ara.

D - Exacte.

H2 - I els seus fill com són.

D - Exacte.

H2 - No sé. Jo l'únic que voldria destacar és que.. això que analitzar i fer conclusions suposo () que no hi estic d'acord.

H1 - () Ja que juguem al joc que juguem, o sigui, tot el que he dit abans, vull dir és una bejenada. /. Es que jo personalment ho penso. Lo que passa que ha que juguem al joc /.

EM SEMBLA INTERESSANT AIXO, I, A PART, LO QUE TU DIUS EM SEMBLA QUE ES UNA COSA DE PARLAR EN LO QUE ES DIU () PERO, LLAVORS, PER AIXO ET DEIA, TU QUE DIRIES QUE HI HAN ALTRES FONTS, QUE HI HA GENT QUE FUNCIONA DIFERENT?

H1 - Si que en n'hi ha... per exemple la gent que vol anar en contra en aquest moment, la gent... el jovent, per exemple, això de la fatxa. Si porta una bandera d'Espanya amb el símbol franquista /.

D - ./ i de progres encara en n'hi han. El que passa és que el clima general, anem a parlar de lo mateix, lo que veus pel carrer, ho llegeixes al diari, ho veus a la tele, i gran part de la gent que està al teu voltant, doncs, es comporten d'una determinada manera, clar, d'alguna manera, clar, la visió és pessimista i tirant a gris, no és perque ho vulgui, penso, que les coses... que ha de ser així. No, al revés, penso que hi ha altra gent que no tothom és igual, que hi han moltes contradiccions i tal, però la tònica general és la d'emplenar-ho tot i uniformitzar-ho tot. I llavors clar, tens una impressió més pessimista de lo que és, però clar tampoc t'ajuda a aixecar els ànims, ni molt menys.

< pausa >

H2 - No sé. Suposo que és que () polític i social sempre té problemes marginals i hi ha quantitat de gent que ha de sortir com sigui sino fer () suposo que nosaltres estem dins... el que passa és que sembla estigui parlant <riu> però no, vull dir, no acabem de veure la gent, vull dir, jo... no crec que sigui tant, no sé. Tant majoritariamente d'impressió en mi mateix, no sé. com el primer. () i em sembla bé, la gent que està

veient la televisió 3 hores... no puc dir que no perquè no és la meua... no és la meua vida però suposo que... no sé.

H1 - Quan abans he dit lo de l'autocomplecència... volia... volia fer referència sobre tot... que hi ha moltes coses implícites que no arriben a... ser conscients. Que un senyor es passi 5 hores al dia veient la tele i que su passi... em sembla perfecte. Lo que passa és que en molts casos no és conscient que ha escollit aquella opció.../.

D - Per manca d'altres.

H2 - No sé. Jo torno altra cop a això . No sé. () fa un any ()

EL QUE?

H2 - No, un cas concret. / () va haver-hi vaga /d'ingeniers/ però només era a la resta d'Espanya perquè en principi a Catalunya no afectava per la qüestió de sindicats i jo vaig veure una cua de 43 cotxes /.

D - Potser venien de Madrid. <riu>

H2 - Vull dir, que no! Ho dic per això, perquè hi ha gent que sí, que només... té una font d'informació, la televisió i a vegades ni això, perquè potser només escolten la mitat de la notícia. Però no sé.

D - També és que hi han informacions que a vegades és difícil...

H2 - Sí. Es que quan he dit això d'autocomplecència és que no sé, no ho he dit per tu, vull dir, si tens tota la raó, funcionem molt així.

H1 - Es que és tant obvi, que no és evident. Per això ho deia simplement. Per exemple, és obvi que ens hem de comprar un lector de compact, un compact disc.

H2 - Sí, tens tota la raó.

H1 - És obvi. Fins que no pares () ostres i perquè me le de comprar i he de treballar no sé, 3 hores més al dia per poder-me'l comprar. Bueno, estem en crisi, i ho fas i moltes vegades sense plantejar-t'ho i estic sacrificant per exemple, doncs, les meves amistats d'aquesta manera.

D - Almenys sense donar-te conte. Que ja és molt.

H2 - () sempre està la comparació... gent de la teva edat que treballa per això deia si un cotxe o un () i la gent majoritàriament, puc parlar pels meus amics, compren un cotxe.

D - Ah! Si?

H1 - Es que jo posaria l'exemple en un mateix nivell perquè /.

H2 - Encara que tots siguin així, encara que fer un viatge té el seu... una mica per omplir més el teu temps lliure, de fer alguna cosa..

D - Implica un esforç.

H2 - Sí, Sí.

H1 - No. Per mi l'opció, a veure, la disyuntiva real seria, un cotxe o els diners que gastés en aquest cotxe invertir-los i n'anar-t'en un any al caucàs. Si perquè ()

D - O un cotxe, o no cotxe i treballar menys hores.

< pausa >

H1 - Però com és obvi que t'has de comprar el cotxe ja no et plantejes que has de treballar més hores. Vols un cotxe, treballes més hores. El que sacrificues amb tot això és gaire bé imposat.

US ASSEMBLA IMPOSAT PER QUI O PERQUE? O OBVI PER QUI O PERQUE?

H1 - Per qui en ningú en concret. Pel consens generalitzat... o sigui pels valors que...

D - És possible que necessitis el cotxe per anar a treballar.

H2 - I, després lo que fas ()

D - No sé. Jo m'he comprat l'ordinador sobre tot per qüestió professional. No per qüestió personal. Per més que a mi m'encanti, certs aspectes de l'ordinador, perquè hi han uns aspectes que són un conyàs però en n'hi han altres que m'agraden molt. Ho trobo simplement una eina. Ara, jo no me l'hauria comprat perquè no m'anava bé, però que passa, volen que tu et treguis les coses amb un diskette i tu no tens més remei que fer les coses amb diskette. No té volta de fulla a vegades. És una inversió a vegades, professional. És com la gent que va treballar a segons quins llocs i necessita comprar-se roba, perquè segons quina roba no pot anar a treballar perquè no pot anar a demanar feina vestit en texans. Llavors que, és una inversió que fas. Són coses que () coses que () a fer més però que hi han necessitats que a lo millor no són

explicites però que poden impedir-te o no, doncs, tenir més feina o no tenir-ne.

< pausa >

BUENO.

D - Si, Jo haig d'agafar el tren.

Entrevista VIII
DOCTORAT GEOGRAFIA

Entrevista VIII

ES PERQUE DIGUEU QUE... ES TRACTARIA DE PARLESSIU DE COM VEIEU L'HOMÉ I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS A LA SOCIETAT ACTUAL, PODEU PARLAR A NIVELL D'EXPERIENCIES PERSONALS, A NIVELL DEL QUE SABEU QUE LA GENT DIU, SENT, ETC. A NIVELL DE LA RELACIO ENTRE ELLS DE... EN FI, PODEU COMENÇAR PER ON VULGUEU.

()

D1.- Home hi ha molts canvis, no? no et sembla?

PER EXEMPLE?

D3.- Perquè tu que estàs treballant sobre aquest tema estàs fent un treball sobre desigualtats o...

NO, NO, O SIGUI, EL QUE M'INTERESSA ES QUE EM DONEU L'OPINIO DE COM VEIEU ARA, DONCS, A LA GENT D'ARA, NO?

D3.- Ja, però, és que amb mitja hora tu què () és que una cosa és l'opinió que tinguis però ()

PERO PODEU PARLAR A NIVELL DE LA VOSTRA EXPERIENCIA, COSES QUE US TROBEU, NO O QUE PENSEU O QUE LA GENT DIU O NO SE.

Entrevista VIII
DOCTORAT GEOGRAFIA

Entrevista VIII

ES PERQUE DIGUEU QUE... ES TRACTARIA DE PARLESSIU DE COM VEIEU L'HOME I LA DONA EN AQUESTS MOMENTS A LA SOCIETAT ACTUAL. PODEU PARLAR A NIVELL D'EXPERIENCIES PERSONALS, A NIVELL DEL QUE SABEU QUE LA GENT DIU, SENT, ETC. A NIVELL DE LA RELACIO ENTRE ELLS DE... EN FI, PODEU COMENÇAR PER ON VULGUEU.

()

D1.- Home hi ha molts canvis, no? no et sembla?

PER EXEMPLE?

D3.- Perquè tu que estàs treballant sobre aquest tema estàs fent un treball sobre desigualtats o...

NO, NO, O SIGUI, EL QUE M'INTERESSA ES QUE EM DONEU L'OPINIO DE COM VEIEU ARA, DONCS, A LA GENT D'ARA, NO?

D3.- Ja, però, és que amb mitja hora tu què () és que una cosa és l'opinió que tinguis però ()

PERO PODEU PARLAR A NIVELL DE LA VOSTRA EXPERIENCIA, COSES QUE US TROBEU, NO O QUE PENSEU O QUE LA GENT DIU O NO SE.

D1.- Els tios són els qui estan desfassats no? Més que amb el sexe masculí en el femení, no? En segons quines situacions, jo veig en la gent, per exemple, no sé, no? que hi ha un comportament molt més diferenciat de sexe, als instituts i llavors, doncs, això què

D3.- El que passa és que quan comences a parlar amb la gent anem seguint un model molt tradicional i a nivell de parella aquesta dona dintre de casa i tal no?

A ON AIXO?

D3.- Que la gent jove tampoc està trencant per molts motius, encara es continua parlant de la parella tradicional una mica eh?/.

/D1.- Home! una mica no, la majoria

D3.- Però vull dir que la dona en aquest sentit encara no té en el cap la relació de superació individual com té l'home, ni molt menys no?/.

/H1.- Jo penso que vull dir una cosa és la parella i l'altra penso que és a nivell personal i que

D3.- Si però jo encara parlo amb poques dones que et plantegen la seva vida com un projecte a desenvolupar, així com hi ha molts homes que tenen un projecte del futur molt individuals la dona no tant, no? més a nivell de parella i tenir uns fills, no? I això és el que encara no s'ha trencat.

D4.- O sigui s'ha trencat molt a nivell d'acte, ha sigut molt radical, però, o sigui, a nivell d'ambició personal encara s'ha de fer molt.

D3.- O sigui que una dona deixi el seu projecte professional per dedicar-se als fills encara està ben vist per la societat en general, no? Per un fill és molt important que la dona s'hi deixi la pell encara que vagi a l'estranger per millorar la seva posició i coses d'aquestes, es veu una tia una mica "buitre", egoista.

D1.- Igual que mentre la dona no... està com molt associat que la dona quan té fills i es casa ha d'estar més amb una cosa, no? clar, jo m'hi fixo molt en l'institut, per exemple, en les mosses, no? que es veu molt més igualtat al tracte, però, és clar, el que diguéssim que és que entres adulta, no? és quan se'n va.

D3.- Jo és que ara començo a adonar-me'n, no? I és en aquesta edat... és que abans, és veritat, no me n'havia adonat tant, no? que inclús em tocava ja estar casada, o sigui ara està això és experiència personal total. L'altra dia viag anar de compres i anava amb un company i és que vam demanar una vaixella

i ens van dir: si perquè vosaltres utilitzeu aquesta vaixella i us anirà molt bé, perquè, perdona, joestic demanant una vaixella perquè vagi amb un tio no és el meu... o sigui, fins i tot sentís una pressió social, no? que com a dona individual i sola que estàs fent, no? És una pasada () A part dels pares: no que jo a aquesta edat sí, faria molt goig una noia ja arregladeta... però vaja que s'han obert oportunitats perquè si compares amb les nostres mares no?

D1.- El que passa és que és conflictiu, eh? perquè llavors, no sé, que sí que ha millorat potser, però moltes coses que hem aconseguit potser del feminisme dels 70. Què vols que et digui, no?, de treballar fora () vull dir que no sé, no, com a molt a discutir em sembla, perquè tot el que s'havia associat com a dona moderna, d'anar a treballar a fora, moltes vegades és adquirir valors molt patriarcals, no? de prioritzar sempre el que és la professió, el que és el món exterior, el que és no sé, no? poc interiorista, no? Aquests valors neguen, està desprestigiats tenir fills, no? o per exemple

LLAVORS, QUINS SON ELS VALORS QUE US SEMBLEN QUE PRÉDOMINEN?

D1.- Que predominen? Els valors masculins.

QUE ENTENDRIES PER VALORS MASCULINS?

D1.- Doncs perseguir l'èxit professional, això, agressivitat, saber-t'ho muntar molt, organitzar-te molt el temps, no perdre el temps en tonteries, és a dir, productivitat.

H1.- () contradictori, estem dient que la dona veu escapçat papers la seva... ha pujat, ha elaborat l'augment de família, està claríssim que això comporta assumir valors masculins, o sigui, veig una contradicció () que em sembla bé que la dona s'ha d'integrar al món laboral. Per això, per deixar de banda, el que és família, bueno, per... /.

./D3.- Per la seva independència

H1.- Per la seva independència? Ara em diu que això toca a una experiència de valors

D3.- És que això és la contradicció que Has d'adquirir un valor que el tio vol, no?

H1.- Però jo no dic que és tant valors masculins com el sistema tot plegat.

()

D1.- () és que no és qüestió de dir "hem de...; has de canviar d'activitats; per comptes de treballar dintre de casa, treballar fora de casa", sinó que ja tens una estructura o una organització productiva social o política que dóna valors, no? i llavors, dones, no? és que aquí està la prova, si continua el sexisme i relacions conflictives entre homes i dones, ara hi ha moltes dones que treballen fora i continuen tenint dependència amb els homes, això vol dir, dones, que no és qüestió purament de nòmina, no? que tenint feina et dóna l'alliberació; no, mentida, totes aquestes dones treballen i continuen prenent les decisions els homes i, llavors, serà un altre tipus de relació, la que determina (), no?

D3.- El que sempre s'ha dit: que la gent feminista volia trencar amb el sistema complet, no?

D2.- () els ideals del sistema s'assimiles com a ideals de la dona en aquest cas no?

D4.- No que respecte a la imatge de la dona jo és que veig en la generació de la meua mare que era una dona putejadíssima, no? que està patint tot. Està patint l'explotació del treball fora i dintre o sigui, i l'home s'està... visquent, no? Però en canvi, valoro molt a les dones en el sentit de que són les que porten una mica de fet el cervell de tot, no? perquè a casa són les que porten els problemes dels fills, els problemes de com distribuir l'economia domèstica, o sigui, són les dones les que () perquè els homes avui dia són una imatge més de paràsits, que només treballen, dormen i mengen, en general, no?

D1.- És que és com una contradicció () perquè les que compten menys no cada vegada una mica més però amb molt poc espai públic sobretot, no? assignat, i a la pràctica és que de moltes famílies que la responsabilitat de l'educació dels fills, descarat, les tasques domèstiques també, de fer de psiquiatra de les neures del marit també, els vells igual, o sigui, que en la societat actual es podria arribar que l'economia es sustenta pel treball de les dones perquè, és clar, si tot el que es considera com a productiu i capitalista, no? de fet si no hi hagués al darrera tots aquests serveis socials no pagats, no? que és veritat: de què podrien sortir a les vuit del matí planxats, dutxats i esmorzats i tot.

I PER L'HOME QUINS SERIEN ELS PROBLEMES, ARA DONCS?

H1.- Jo parteixo de desavantatge, jo aquest tipus de problemes me'ls començo a plantejar ara, la veritat i... això de que dius que la dona treballi a casa o a fora és que és totalment (), no sé com dir-t'ho () el que passa és que com no les encaixo directament m'agafes una mica a la "quinientas". En el meu cas personal ja no em plantejo () no em plantejo a nivell de parella () encara que jo he patit una educació sexista he estat educat per uns rols tant a casa com a fora de casa, a tots nivells, i això és per exemple coses tan senzilles com no fer-me el llit mai, o no parar taula, vull dir que són coses de cada dia, això ho tinc claríssim i noto unes contradiccions i això, potser, alhora, una relació de parella

pot portar problemes, no ho sé, vull dir a nivell d'estar per casa, no ho sé, reflecteixen relacions de poder, jo els hi dono la raó

D1.- Una cosa que has dit, a nivell d'estar per casa, volent dir () parar taula, total? És això no?

D4.- Però potser també una mica el paper de l'home dins de la societat () domèstic diem-ne, no?

H1.- No, no hi estic totalment d'acord que jo, vaja, que l'home està educat a això, per portar el paper dominant, per sortir a buscar-se la vida de guanyar i tal, muntar-te una casa i tenir dona i fills

D4.- Però de totes maneres és el que ha fet sempre l'home, no? però vull dir, actualment creus que ha canviat o continua sent el mateix de sempre?

()

H1.- Jo deia que l'home està canviant/.

./D4.- Però està canviant de què? Dels ideals de l'home que són diferents ara, o... ?

H1.- () es dona per sentat que la convivència o la relació de parella ha de ser una cosa dia a dia, que es va fent, no? Les coses no es donen per suposades automàticament, o sigui no hi ha uns rols establerts automàticament home-dona, jo això ho estic veient, encara que després podem trobar lo típic, aquestes parelles progres en les que trobes que et conviden a sopar i és la dona que para taula i després renta els plats, etcètera, però el que jo estic veient és que com a mínim, entre cometes, la mentalitat, el que pensa la gent està canviant, ara a nivell pràctic, el que és pràctic és la mateixa història, bueno, és la mateixa història però...

I AMB AIXO DELS IDEALS, PER EXEMPLE?

H1.- Què vols dir "ideals"?

IDEALS, OBJECTIUS A ACONSEGUIR

H1.- La gent ni s'ho planteja, vull dir, el cas dels meus pares que no s'ho han plantejat mai, hi ha uns rols molt establerts i cadascú amb el seu rol .../.

./NO, VOSALTRES, AIXO SÍ, PROU AMPLE JA ES EL TEMA

H1.- Sí, sí, jo penso que sí, clar nosaltres som uns privilegiats que ens movem amb una gent molt determinada universitària, etcètera, etcètera, vull dir, partint

d'aquests supòsits, eh? estic parlant de gent... Ara a nivell de classe obrera potser les coses estan canviant prou. Sí, això sí potser és veritat, a nivell de... de casar-se i tenir fills

D4.- Si tenen fills, un nen i una nena, o sigui, els ideals que es puguin plantejar segurament són diferents, no? per al nen que per a la nena encara que potser exteriorment no... no ho diguin doncs, jo crec que interiorment priva molt no, això, no? aquesta nena pot ser això i al nen pot ser allò

I A ALTRES AMBITS, NO? () QUE COM VEIEU L'INDIVIDU ARA, L'HOME I LA DONA. COSES QUE PENSEU QUE EL PODEN CARACTERITZAR ACTUALMENT

H1.- Jo cada vegada els veig més individualistes, en el sentit que això forma part també de la llibertat i tot plegat. Hi ha una barreja de discursos a aquest nivell, vull dir, barreja el que és la llibertat personal a l'extrem màxim, portada a l'individualisme, no sé com dir-ho, es prima a l'individu i em sembla que és barregen unes coses amb unes altres/.

./AIXO A NIVELL PRACTIC QUE VOLDRIA DIR?

H1.- Viure sol, viure sol és l'ideal de molta gent en aquests moments... tenir una autonomia i no ser dependent en absolut, en cap nivell des d'econòmic fins a sentimental

D1.- () hi ha molta oferta de... vaja no sé, no? El que passa és que és una oferta destinada a () més tradicionals, però veig que la gent doncs això de viure sols i hi ha tota una oferta d'articles que són per un plaer molt manipulable perquè són una cosa que tu vas i la compres, no? perquè sí, amb vídeos, amb jocs d'aquests d'ordinador, no sé, ara no se'm ocorreix, tu per exemple () molta comoditat, molt disseny que això ho compres i no et porta cap problema, no?, que una persona pot... no sé, l'has d'aguantar, no? l'has d'escoltar...

D3.- També hi havia una dada que deia que ara s'estava donant en molts matrimonis joves no () no sé, que de vegades és un producte que et venen, no?

D1.- I també una mica en conjunt, o sigui l'home i la dona estan assistint en un moments de molts de canvis a nivell mundial, vull dir que amb certa manera ha de repercutir en coses així, la gent es casa jove o la gent fa coses que potser no entraven una mica en els esquemes està canviant molt tot no, i últimament s'estan fent pel·lícules d'aquestes de: "atracció fatal" i tal, t'enrecordes que una mica era l'evolució de la parella monògama, conservadorista, de no "lios" entre parelles, matrimonis fidels i la família /.

./QUE VOLDRIES DIR AMB AIXO QUE TORNEN ELS MODELS TRADICIONALS?

D3.- Que te'l venen, almenys intenten de vendre't una mica ()

D1.- Però ara estan potser, amb això del SIDA estan insidint molt, no? potser estan aprofitant aquesta història per pressionar més /.

/H1.- És un conservadorisme general a tots nivells

D3.- És que potser coexisteixen diferents discursos, no? Això els que tornen, els que encara no han marxat i els que es casen perquè segueixen el rol dels pares dels avis, els que ho fan perquè potser fa més modern hi ha un caos d'aquests que...

A NIVELL DE TEMPS PER ENTRETENIR-TE, PER DEDICAR-TE A TU MATEIX O COSES AIXI, QUE US ASSEMBLA?

()

D4.- Clar la oferta és molta, hi ha moltes coses, el que passa és que tens la sensació de que no tens temps, no sé, però el concepte de la gent jove, la gent jove que té temps, doncs, la oferta és enorme i ho fa, no? O sigui, depèn de les possibilitats però té moltes coses a fer el que passa és que potser quan ets gran, llavors tens una cosa que és central, no? en la teva feina o altres coses (). Exacta és qüestió de temps

NO SE, HI HAURIA ALGO MES QUE VOLDRIEU AFEGIR, ALGO QUE SE US OCURREIXI, QUE SENTIU QUE LA GENT PARLA, O ES QUEIXA O QUE VOSALTRES NOTEU

D1.- Jo noto dos coses molt potents, no? Cada dia, que és molta agressivitat i l'estrés (?) perquè ara és el contrari, en el temps que vivim ens hem de posar topes de feina, topes d'activitats perquè sinó, portes una vida totalment moderna però és una vida totalment activa, totalment buïda que la gent no té temps per dir, una hora per pensar i quan la tens, tens una neura, a la que penso qui sóc, què busco, quin horror!

H1.- Això és veritat, la feina ()

D1.- És que per una banda t'ho imposen perquè és clar no pots deixar d'invertir temps allà () inevitablement () a la feina, perquè a on vius, els trens que agafes () tot això està en funció de la feina ()

D2.- () les carreres particulars de cadascú () també pot fer de que, vull dir això es veu, fins i tot es dona a la televisió coses així que tothom té molta necessitat

d'afectivitat, jo crec que hi ha una manca () vull dir que tot això al final, no sé, imagino que potser és el preu que molta gent paga per anar ascendint amunt i anar en solitari, com vull dir, activitats en solitari, llavors molta gent es troba això que té una necessitat molt gran d'afectivitat. I també ho podríem relacionar amb, no sé, eh? potser amb això de formar parelles joves, i casar-se, no sé, no sé ()

BUENO, ANEM ACABANT JA POTSER, NO? SI VOLEU DIR ALGO MES, DONCS JA PER ACABAR

.- Suposo que en general/.

./UNA COSA, ES ANONIM PERO M'HAURIEU DE DIR L'EDAT I SI TREBALLEU

D1.- Jo tinc vint-i-quatre anys iestic en un curs de formació professional, que o sigui, no sé si és estudiar o treballar

D2.- Vint-i-cinc i com a becària

I TREBALLE COM A BECARIA

D3.- Vint-i-quatre iestic en el mateix curs de formació professional de demografia

H1.- I vint-i-tres i el mateix que les col·legues

D4.- Vint-i-quatre i bueno, estudiant de tercer cicle

